

COMISIA EUROPEANĂ
DIRECȚIA GENERALĂ
IMPOZITARE ȘI UNIUNE VAMALĂ
Impozitare indirectă și administrație fiscală
Taxa pe valoarea adăugată

Publicat în septembrie 2020

Note explicative referitoare la normele privind TVA pentru comerțul electronic

Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului

Directiva (UE) 2019/1995 a Consiliului

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2026 al
Consiliului

Declarație de declinare a responsabilității: Aceste note explicative nu au caracter obligatoriu și conțin numai îndrumări practice și neoficiale referitoare la modul în care ar trebui aplicată legislația Uniunii Europene, având la bază punctele de vedere ale Direcției Generale Impozitare și Uniune Vamală a Comisiei.

Notele explicative au ca scop să asigure o înțelegere mai bună a anumitor părți din legislația UE privind TVA. Ele au fost pregătite de serviciile Comisiei și, așa cum este indicat în declarația de declinare a responsabilității de pe prima pagină, nu au caracter obligatoriu.

Aceste note explicative nu sunt exhaustive. Aceasta înseamnă că, deși notele furnizează informații detaliate despre o serie de aspecte, s-ar putea să existe și elemente care nu au fost incluse în documentul de față.

Este indicat și se recomandă tuturor utilizatorilor notelor explicative interesați de un anumit subiect să citească întregul capitol care tratează acel subiect specific.

Cuprins

1	PRINCIPALELE ELEMENTE ALE NOILOR NORME PRIVIND TVA CARE SE VOR APLICA DE LA 1 IULIE 2021	6
1.1	INTRODUCERE	6
1.2	TRANZACȚII VIZATE DE MODIFICĂRILE DIN 2021	7
1.3	ACTE JURIDICE RELEVANTE.....	8
1.4	GLOSAR.....	9
2	ROLURILE INTERFEȚELOR ELECTRONICE.....	11
2.1	INTERFAȚA ELECTRONICĂ CA FURNIZOR PRESUPUS – ARTICOLUL 14A DIN DIRECTIVA 2006/112/CE	11
2.1.1	Dispoziții relevante.....	11
2.1.2	De ce a fost introdus articolul 14a?	11
2.1.3	Ce tranzacții sunt acoperite de dispoziția privind furnizorii presupuși?.....	11
2.1.4	Ce prevede articolul 14a?	13
2.1.5	Interfața electronică va fi un furnizor presupus pentru toate vânzările pe care le facilitează?.....	16
2.1.6	Când facilitează sau nu facilitează livrarea persoana impozabilă?.....	17
2.1.7	Activitățile cărora nu li se aplică dispoziția privind furnizorii presupuși.....	21
2.1.8	Implicarea mai multor interfețe electronice.....	21
2.1.9	Răspunderea limitată a furnizorului presupus (articolul 5c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA)	23
2.1.10	Prezumția cu privire la statutul vânzătorului și al cumpărătorului	27
2.2	OBLIGAȚIILE DE PĂSTRARE A ÎNREGISTRĂRILOR CARE LE REVIN INTERFEȚELOR ELECTRONICE.....	28
2.2.1	Care sunt obligațiile de păstrare a înregistrărilor care revin unui furnizor presupus? ...	28
2.2.2	Informații care trebuie păstrate de interfețele electronice care facilitează livrările fără a fi furnizori presupuși	30
2.2.3	Schiță - Obligațiile de raportare ale interfețelor electronice.....	31
3	REGIMURI SPECIALE.....	33
3.1	REGIMUL NON-UE.....	35
3.1.1	Dispoziții relevante.....	35
3.1.2	Care este scopul noilor norme?	35
3.1.3	Cine poate utiliza regimul non-UE și pentru ce prestări?.....	35
3.1.4	Care sunt obligațiile de facturare?	37
3.1.5	Trebuie desemnat un reprezentant fiscal?	37
3.2	REGIMUL UE.....	37

3.2.1	Dispoziții relevante.....	37
3.2.2	Care este scopul noilor norme?	37
3.2.3	Cine poate utiliza regimul UE și pentru ce prestări/livrări?	38
3.2.4	Poate fi utilizat regimul UE pentru o parte din operațiunile care intră sub incidența regimului?.....	38
3.2.5	Ce sunt vânzările intracomunitare de bunuri la distanță?	39
3.2.6	Locul livrării/prestării.....	40
3.2.7	Pragul privind locul prestării/livrării (10 000 EUR)	40
3.2.8	Care sunt obligațiile de facturare?.....	42
3.2.9	Trebuie desemnat un reprezentant fiscal?	43
3.2.10	În cazul în care un furnizor din afara UE efectuează prestări de servicii către consumatori din UE și vânzări intracomunitare de bunuri la distanță, ce sistem trebuie utilizat?	43
3.3	ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI CU PRIVIRE LA REGIMURILE SPECIALE	44
3.4	CE TREBUIE SĂ FACEȚI DACĂ UTILIZAȚI REGIMUL NON-UE SAU REGIMUL UE?	51
3.5	REGIMUL DE IMPORT	51
4	VÂNZĂRILE LA DISTANȚĂ ȘI IMPORTUL BUNURILOR CU VALOARE SCĂZUTĂ.....	52
4.1	VÂNZĂRILE LA DISTANȚĂ DE BUNURI IMPORTATE.....	53
4.1.1	Dispoziții relevante.....	53
4.1.2	De ce a fost introdus acest concept?.....	53
4.1.3	Ce tranzacții sunt acoperite?.....	54
4.1.4	Locul livrării/prestării.....	54
4.2	REGIMUL DE IMPORT	56
4.2.1	Dispoziții relevante.....	56
4.2.2	De ce a fost introdus regimul de import?	56
4.2.3	Ce livrări de bunuri sunt acoperite de regimul de import?	57
4.2.4	Cine poate utiliza regimul de import?	57
4.2.5	Ce este un intermediar?	59
4.2.6	Numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS	60
4.2.7	Cum funcționează regimul de import?	61
4.2.8	Validarea numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS.....	62
4.2.9	Ce trebuie să faceți dacă utilizați regimul de import?	63
4.2.10	Întrebări și răspunsuri privind IOSS.....	65
4.3	REGIMURI SPECIALE PENTRU DECLARAREA ȘI PLATA TVA-ULUI LA IMPORT	82
4.3.1	Dispoziții relevante.....	82
4.3.2	De ce au fost introduse regimurile speciale?.....	82

4.3.3	Ce tranzacții sunt acoperite de regimurile speciale?.....	83
4.3.4	Cine poate utiliza regimurile speciale?.....	83
4.3.5	Cum funcționează?	83
4.3.6	Ce trebuie să facă operatorii economici care utilizează regimurile speciale?	85
4.3.7	Exemplu practic.....	85
5	APLICAREA ARTICOLULUI 14A PRIVIND FURNIZORUL PRESUPUS - SCENARIU	87
5.1	FURNIZOR PRESUPUS CARE FACILITEAZĂ LIVRAREA DE BUNURI ÎN CADRUL UE	87
5.2	FURNIZOR PRESUPUS CARE FACILITEAZĂ VÂNZĂRILE LA DISTANȚĂ DE BUNURI IMPORTATE.....	94

Lista figurilor

Figura 1:	Livrări de bunuri acoperite de dispoziția privind furnizorii presupuși	13
Figura 2:	Consecințele modelului furnizorului presupus	14
Figura 3:	Obligațiile de raportare ale interfețelor electronice	32
Figura 4:	Regimul IOSS	61
Figura 5:	Procesul vamal IOSS	63
Figura 6:	Rezumat privind regimul de import	65
Figura 7:	Rezumatul regimurilor speciale	84

Lista tabelelor

Tabelul 1:	Facturare.....	16
Tabelul 2:	Obligațiile de păstrare a înregistrărilor care îi revin furnizorului presupus care utilizează unul dintre regimurile speciale	29
Tabelul 3:	Prezentare generală a modificărilor aduse regimurilor speciale începând cu 1 iulie 2021 ..	33
Tabelul 4:	Prezentare generală a regimurilor speciale.....	34
Tabelul 5:	Pragul privind locul prestării/livrării (10 000 EUR)	41
Tabelul 6:	Scutire de TVA înainte și după 1 iulie 2021	52
Tabelul 7:	Înregistrarea în IOSS după tipul de furnizor și locul de stabilire.....	59

1 PRINCIPALELE ELEMENTE ALE NOILOR NORME PRIVIND TVA CARE SE VOR APLICA DE LA 1 IULIE 2021

1.1 INTRODUCERE

Începând cu 1 iulie 2021, se vor aplica o serie de modificări la Directiva 2006/112/CE (Directiva TVA) care afectează normele privind TVA aplicabile activităților de comerț electronic transfrontalier „business-to-consumer” (B2C). Consiliul a adoptat aceste norme prin Directiva 2017/2455 în decembrie 2017 și prin Directiva 2019/1995 în noiembrie 2019 (Directivile privind TVA pentru comerțul electronic).

Aceste modificări sunt justificate de necesitatea de a se depăși obstacolele identificate în calea vânzărilor online transfrontaliere, astfel cum a fost anunțat în comunicarea Comisiei din 2015 intitulată „O strategie privind piața unică digitală pentru Europa”¹ și în comunicarea din 2016 referitoare la un plan de acțiune privind TVA intitulată „Către un spațiu unic pentru TVA în UE - Momentul deciziei”². Mai concret, modificările vor aborda provocările care decurg din regimurile de TVA pentru vânzările la distanță de bunuri și din importul de loturi cu valoare redusă, și anume:

- Întreprinderile din UE care vând bunuri online către consumatori finali aflați în alte state membre trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA și să declare TVA în statul membru al consumatorului atunci când vânzările lor depășesc pragul pentru vânzări la distanță, și anume 35 000/100 000 EUR. Aceasta impune o povară administrativă semnificativă asupra comercianților și împiedică dezvoltarea comerțului online intra-UE.
- Întrucât se acordă o scutire de TVA pentru importul de bunuri cu valoare redusă de până la 22 EUR, iar această scutire duce la practici abuzive, statele membre își pierd o parte din veniturile fiscale.
- Întrucât întreprinderile din afara UE care vând bunuri din țări terțe către consumatori din UE pot face livrări scutite de TVA în UE și nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA, ele beneficiază de un avantaj comercial clar în comparație cu concurenții lor cu sediul în UE.

Noile norme vor oferi întreprinderilor din UE condiții egale cu cele oferite întreprinderilor din afara UE care, în conformitate cu normele în vigoare înainte de iulie 2021, nu trebuie să perceapă TVA, vor simplifica obligațiile în materie de TVA pentru întreprinderile implicate în comerțul electronic transfrontalier și vor aprofunda piața unică a UE. Principalele modificări sunt următoarele:

- Având în vedere succesul mini-ghișeului unic (MOSS) care permite furnizorilor de servicii de telecomunicații, radiodifuziune și televiziune și de servicii furnizate pe cale electronică (TBE) să se înregistreze în scopuri de TVA într-un stat membru și să declare

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2016) 148 final.

în statul membru respectiv TVA-ul datorat în alte state membre³, acest sistem va fi extins la alte servicii B2C, la vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, precum și la anumite livrări interne de bunuri, rezultând astfel un ghișeu unic (*One Stop Shop - OSS*) mai mare.

- Pragul existent pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță va fi eliminat și înlocuit cu un nou prag la nivelul UE de 10 000 EUR sub care prestările de servicii TBE și vânzările intracomunitare de bunuri la distanță pot rămâne supuse TVA în statul membru unde este stabilită persoana impozabilă care prestează serviciile TBE respective sau unde se află bunurile respective la momentul în care începe expedierea sau transportul acestora.
- Se vor introduce dispoziții speciale potrivit cărora o întreprindere care facilitează livrările, prin utilizarea unei interfețe electronice online, este considerată, în scopuri de TVA, a fi primit și furnizat bunurile ea însăși („furnizor presupus”).
- Scutirea de TVA la importul de loturi mici cu o valoare de până la 22 EUR va fi eliminată și va fi creat un nou regim special pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe cu o valoare intrinsecă care nu depășește 150 EUR, care va fi denumit ghișeu unic pentru importuri (*Import One Stop Shop - IOSS*).
- Se vor introduce măsuri de simplificare pentru vânzările la distanță de bunuri importate în loturi care nu depășesc 150 EUR, în cazul în care nu se utilizează IOSS (regimuri speciale).
- Se vor introduce noi cerințe privind păstrarea înregistrărilor pentru întreprinderile care facilitează livrarea de bunuri și prestarea de servicii prin utilizarea unei interfețe electronice, inclusiv în cazul în care interfața electronică nu este un furnizor presupus.

1.2 TRANZACȚII VIZATE DE MODIFICĂRILE DIN 2021

Următoarele tranzacții sunt vizate de noile dispoziții:

- 1) Vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe efectuate de furnizori și furnizori presupuși [potrivit definițiilor de la articolul 14 alineatul (4) punctul 2 din Directiva TVA], cu excepția bunurilor supuse accizelor;
- 2) Vânzările intracomunitare de bunuri la distanță efectuate de furnizori sau de furnizori presupuși [potrivit definițiilor de la articolul 14 alineatul (4) punctul 1 din Directiva TVA];
- 3) Vânzările interne de bunuri efectuate de furnizori presupuși [a se vedea articolul 14a alineatul (2) din Directiva TVA];

³ A se vedea notele explicative și orientările elaborate de Comisie cu privire la tratamentul TVA pentru serviciile TBE: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/telecommunications-broadcasting-electronic-services/content/guides_en.

- 4) Prestarea de servicii de către persoane impozabile nestabilite în UE sau de către persoane impozabile stabilite în UE, dar nu în statul membru de consum, către persoane neimpozabile (consumatori finali).

Mai multe explicații privind tranzacțiile vizate de punctul 1 sunt disponibile în capitolul 4 din prezentele note explicative. Pentru detalii suplimentare privind livrările prevăzute la punctele 2, 3 și 4, a se vedea capitolul 3.

1.3 ACTE JURIDICE RELEVANTE

Printre actele juridice la care se face trimitere în prezentele note explicative se numără:

- Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată de [Directiva Consiliului \(UE\) 2017/2455](#) și [Directiva Consiliului \(UE\) 2019/1995](#) (Directiva TVA)
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificat de [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2017/2459 al Consiliului](#) și de [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2019/2026 al Consiliului](#) (Regulamentul de punere în aplicare privind TVA)
- Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificat prin [Regulamentul \(UE\) 2017/2454 al Consiliului \(Regulamentul privind cooperarea administrativă\)](#)
- [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2020/194](#) al Comisiei din 12 februarie 2020 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile și care efectuează vânzări de bunuri la distanță și anumite livrări interne de bunuri.
- [Decizia \(UE\) 2020/1109 a Consiliului](#) din 20 iulie 2020 de modificare a Directivelor (UE) 2017/2455 și (UE) 2019/1995 în ceea ce privește datele de transpunere și aplicare, ca răspuns la pandemia de COVID-19
- [Regulamentul \(UE\) 2020/1108 al Consiliului](#) din 20 iulie 2020 de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2454 în ceea ce privește datele de aplicare, ca răspuns la pandemia de COVID-19
- [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2020/1112 al Consiliului](#) din 20 iulie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/2026 în ceea ce privește datele de aplicare, ca răspuns la pandemia de COVID-19.
- [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2020/1318 al Comisiei](#) din 22 septembrie 2020 de modificare a Regulamentelor de punere în aplicare (UE) 2020/21 și (UE) 2020/194 în ceea ce privește datele de aplicare, ca răspuns la pandemia de COVID-19.

1.4 GLOSAR

Livrări/prestări B2C (business-to-consumer) – se referă la livrările/prestările către consumatorii finali și acoperă tranzacțiile enumerate în secțiunea 1.2 (descrise în continuare în prezentele note explicative). În cadrul prezentelor note explicative, un consumator poate fi denumit și client.

Lot – bunuri ambalate împreună și expediate simultan de același furnizor sau furnizor subiacent către același destinatar și acoperite de același contract de transport.

Furnizor presupus – este persoana impozabilă considerată a primi bunurile de la furnizorul subiacent și care livrează bunurile către consumatorul final. Astfel, un furnizor presupus are aceleași drepturi și obligații în scopuri de TVA ca și furnizorul. În contextul prezentelor note explicative, furnizorul presupus este persoana impozabilă care facilitează livrările printr-o interfață electronică, astfel cum se prevede la articolul 14a din Directiva TVA (a se vedea secțiunea 2.12.1 din capitolul 2).

Vânzările la distanță de bunuri – se referă la vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și la vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe, care sunt definite la articolul 14 alineatul (4) din Directiva TVA.

Interfață electronică – ar trebui înțeleasă ca un concept larg care permite comunicarea între două sisteme independente sau un sistem și utilizatorul final cu ajutorul unui dispozitiv sau al unui program. O interfață electronică ar putea cuprinde un site, un portal, un dispozitiv poartă (*gateway*), o piață online, o interfață de programare a aplicațiilor (API) etc.

În sensul prezentelor note explicative, atunci când se face trimitere la o interfață electronică, în funcție de context, aceasta poate însemna interfața electronică definită mai sus sau o persoană impozabilă care operează o interfață electronică.

State membre ale UE – sunt țări din cadrul UE în care se aplică aceste norme privind TVA. Acestea sunt: Belgia, Bulgaria, Cehia, Danemarca, Germania, Estonia, Irlanda, Grecia, Spania, Franța, Croația, Italia, Cipru, Letonia, Lituania, Luxemburg, Ungaria, Malta, Țările de Jos, Austria, Polonia, Portugalia, România, Slovenia, Slovacia, Finlanda și Suedia.

Produce accizabile – sunt produse supuse accizelor armonizate, precum alcoolul, tutunul și energia.

Servicii de fulfillment – sunt servicii oferite furnizorilor de bunuri constând în depozitarea bunurilor într-un antrepozit, pregătirea comenzilor și expedierea bunurilor din antrepozit.

Intermediar – înseamnă o persoană stabilită în Comunitate, desemnată de un furnizor sau de un furnizor presupus care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe ca persoană care este obligată la plata TVA și care trebuie să respecte obligațiile prevăzute de regimul ghișeului unic pentru importuri.

Valoare intrinsecă –

(a) în cazul mărfurilor comerciale: prețul mărfurilor în sine, atunci când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, excluzând cheltuielile de transport și de asigurare, cu excepția cazului în care acestea din urmă sunt incluse în preț și nu sunt indicate separat pe factură, precum și orice alte taxe și impuneri care pot fi verificate de către autoritățile vamale pe baza oricărui (oricăror) document(e) relevant(e);

(b) în cazul mărfurilor fără caracter comercial: prețul care ar fi fost plătit pentru mărfurile în sine dacă ele ar fi fost vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii.

Bunuri cu valoare redusă – bunuri în loturi a căror valoare intrinsecă la import nu depășește 150 EUR (cu excepția produselor supuse accizelor).

Reprezentant fiscal – înseamnă o persoană stabilită în Comunitate, desemnată de un furnizor drept persoană obligată la plata TVA și care trebuie să respecte obligațiile în materie de TVA.

Regimuri speciale – regimurile speciale includ regimul non-UE, regimul UE și regimul de import.

„Regimul non-UE” înseamnă regimul special pentru serviciile prestate de persoane impozabile nestabilite în Comunitate prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 2 din Directiva TVA – mai multe explicații sunt disponibile în capitolul 3;

„Regimul UE” înseamnă regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, pentru livrările de bunuri în interiorul unui stat membru facilitate de interfețe electronice și pentru serviciile prestate de persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar nu în statul membru de consum, astfel cum se prevede în titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva TVA – mai multe explicații sunt disponibile în capitolul 3;

„Regim de import” înseamnă regimul special pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe, prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva TVA – mai multe explicații sunt disponibile în capitolul 4.

Furnizor – este persoana impozabilă care vinde bunuri sau servicii în cadrul UE sau care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe direct către clienți fără a se utiliza o interfață electronică.

Persoană impozabilă nestabilă în Comunitate – înseamnă o persoană impozabilă care nu și-a stabilit activitatea economică pe teritoriul Comunității și nici nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul acesteia.

Teritorii terțe și țări terțe – „teritoriile terțe” sunt cele menționate la articolul 6 din Directiva TVA, iar „țară terță” înseamnă orice stat sau teritoriu cărui nu i se aplică Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (a se vedea articolul 5 din Directiva TVA). La momentul publicării prezentelor note explicative, teritoriile terțe enumerate la articolul 6 erau următoarele: Muntele Athos; Insulele Canare; teritoriile franceze Guadelupa, Guyana Franceză, Martinica, Réunion, Saint-Barthélemy, Saint-Martin; Insulele Åland; Campione d'Italia; apele italiene ale lacului Lugano; Insula Heligoland; teritoriul Büsingen; Ceuta; Melilla; Livigno.

Furnizor subiacent – este persoana impozabilă care livrează bunuri sau efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe prin intermediul unei interfețe electronice (a se vedea secțiunea 2.1 din capitolul 2).

2 ROLURILE INTERFEȚELOR ELECTRONICE

2.1 INTERFAȚA ELECTRONICĂ CA FURNIZOR PRESUPUS – ARTICOLUL 14A DIN DIRECTIVA 2006/112/CE

2.1.1 Dispoziții relevante

Dispozițiile relevante pot fi găsite în Directiva TVA și în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA.

Directiva TVA

- Articolul 14, articolul 14a
- Articolele 31 – 33
- Articolul 36b
- Articolul 66a
- Articolul 136a
- Articolul 169
- Articolul 205
- Articolul 219a – 221
- Articolul 242, articolul 242a

Regulamentul de punere în aplicare privind TVA

- Articolul 5b
- Articolul 5c
- Articolul 5d
- Articolul 41a
- Articolul 54b
- Articolul 54c
- Articolul 63c

2.1.2 De ce a fost introdus articolul 14a?

Pentru a se asigura colectarea efectivă și eficientă a TVA, reducând totodată sarcina administrativă pentru furnizori, administrații fiscale și consumatori. Persoanele impozabile care facilitează vânzările la distanță de bunuri prin utilizarea unei interfețe electronice (IE) vor fi implicate în colectarea TVA pentru aceste vânzări. În acest sens, în Directiva TVA a fost introdusă o nouă dispoziție legală (articolul 14a) potrivit căreia se consideră că aceste persoane impozabile, în anumite circumstanțe, efectuează ele însele livrările și vor fi obligate să declare TVA pentru aceste vânzări (dispoziția privind furnizorii presupuși).

2.1.3 Ce tranzacții sunt acoperite de dispoziția privind furnizorii presupuși?

Persoana impozabilă care facilitează livrarea de bunuri prin intermediul unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau prin alte mijloace similare⁴, este un furnizor presupus în următoarele cazuri:

⁴ „Mijloacele similare” se referă la toate tehnologiile actuale și viitoare care ar permite efectuarea vânzării pe cale electronică.

- 1) vânzarea la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe în loturi cu o valoare intrinsecă de maximum 150 EUR, denumite frecvent bunuri cu valoare redusă – articolul 14a alineatul (1) sau
- 2) livrările de bunuri în cadrul Comunității de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate către o persoană neimpozabilă; sunt acoperite atât livrările interne, cât și vânzările intracomunitare de bunuri la distanță – articolul 14a alineatul (2).

Cu alte cuvinte, persoana impozabilă care facilitează livrarea prin utilizarea unei interfețe electronice devine un furnizor presupus pentru următoarele livrări efectuate prin intermediul interfeței sale electronice:

- Bunuri în loturi cu o valoare intrinsecă care nu depășește 150 EUR livrate unui client din UE și importate în UE, indiferent dacă furnizorul subiacent/vânzătorul este stabilit în UE sau în afara UE;
- Bunuri care au fost deja puse în liberă circulație în UE și bunuri care se află în UE, iar aceste bunuri sunt livrate clienților din UE, indiferent de valoarea lor, atunci când furnizorul subiacent/vânzătorul nu este stabilit în UE⁵.

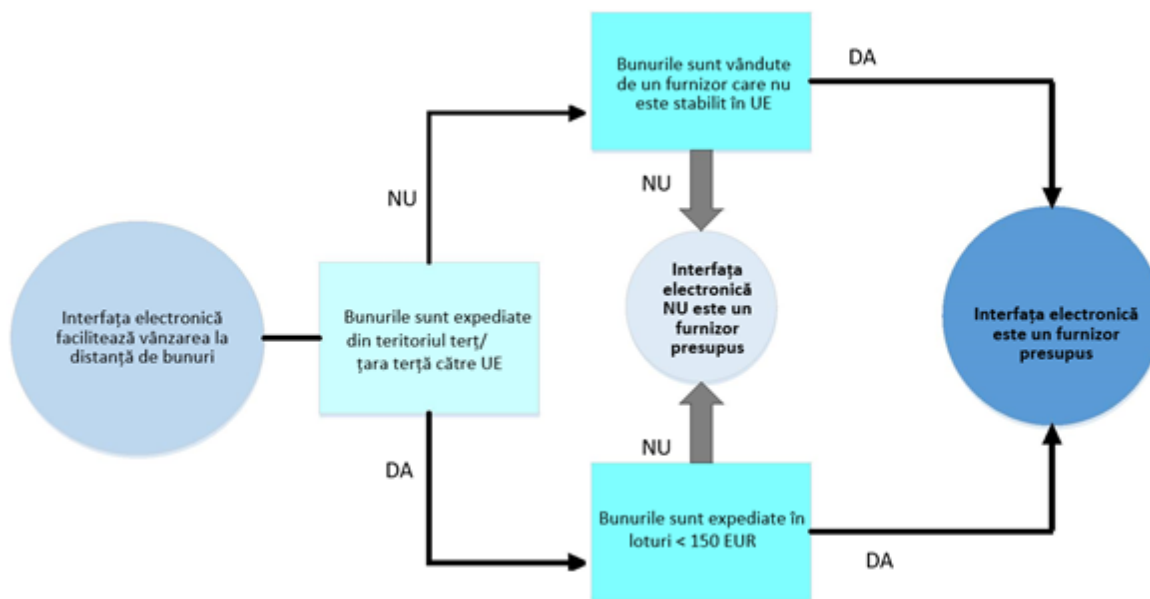
Drept urmare, persoana impozabilă care facilitează livrarea prin utilizarea unei interfețe electronice nu devine un furnizor presupus pentru tranzacțiile care implică următoarele:

- Bunuri în loturi cu o valoare intrinsecă care depășește 150 EUR importate în UE, indiferent de locul în care este stabilit furnizorul subiacent/vânzătorul;
- Bunuri care au fost deja puse în liberă circulație în UE și bunuri care se află în UE și sunt livrate clienților din UE, indiferent de valoarea lor, atunci când furnizorul subiacent/vânzătorul este stabilit în UE.

Aceste aspecte sunt rezumate în figura 1 de mai jos.

⁵ Bunurile plasate într-un antrepozit vamal din UE sunt deja pe teritoriul UE și, prin urmare, nu pot fi considerate ca fiind expediate din țări terțe sau teritorii terțe, astfel cum este necesar pentru a fi acoperite de conceptul de „vânzări la distanță de bunuri importate”.

Figura 1: Livrări de bunuri acoperite de dispoziția privind furnizorii presupuși

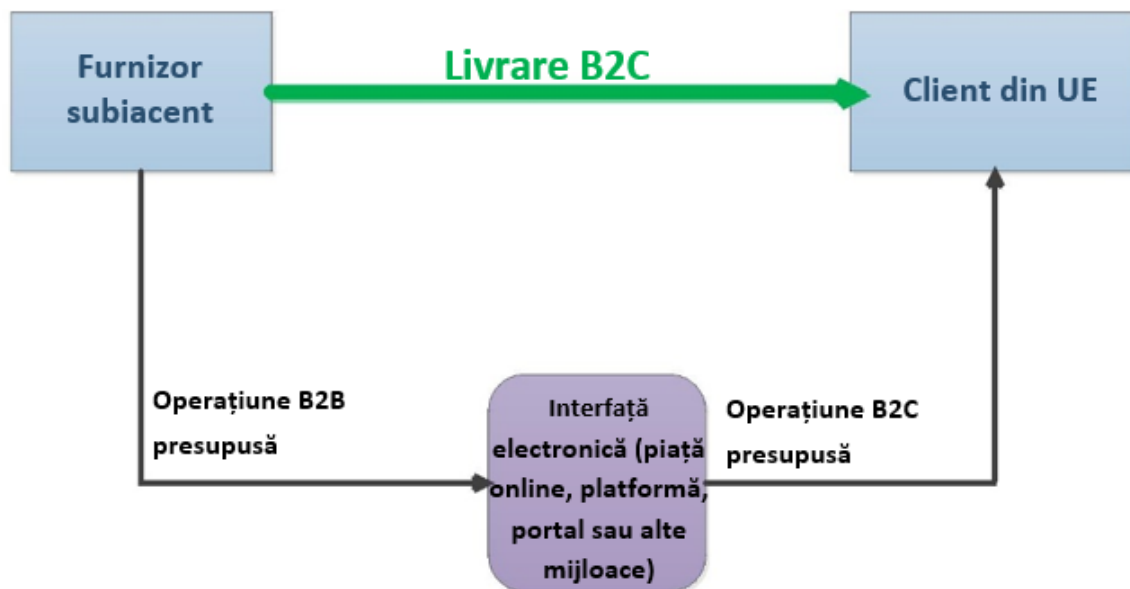

2.1.4 Ce prevede articolul 14a?

Noul articol 14a care introduce o dispoziție privind furnizorii presupuși în scopuri de TVA („dispoziția privind furnizorii presupuși”) prevede că se va considera că persoana impozabilă care facilitează livrarea a primit și a livrat bunurile ea însăși (așa-numitul „furnizor presupus”). Aceasta înseamnă că o livrare unică de la furnizor (așa-numitul „furnizor subiacent”) care vinde bunuri prin intermediul unei interfețe electronice către consumatorul final (livrare B2C) este împărțită în două livrări:

- 1) o livrare de la furnizorul subiacent către interfața electronică (livrare B2B presupusă), care este tratată ca o livrare fără transport și
- 2) o livrare de la interfața electronică către client (livrare B2C presupusă), care este livrarea pentru care se alocă transportul.

Figura 2: Consecințele modelului furnizorului presupus

Rezultatul acestei dispoziții privind furnizorii presupuși este că persoana impozabilă care facilitează livrarea prin intermediul unei interfețe electronice este tratată în scopuri de TVA ca și cum ar fi furnizorul real al bunurilor. Astfel, în scopuri de TVA, se va considera că a cumpărat bunurile de la furnizorul subiacent și că le-a vândut mai departe clientului.

2.1.4.1. Care sunt obligațiile de facturare TVA pentru aceste livrări?

Pentru livrarea 1) – livrarea de la furnizorul subiacent către interfața electronică (livrare B2B presupusă):

Livrarea B2B presupusă poate fi:

- a) o vânzare la distanță de bunuri importate [articolul 14a alineatul (1)]⁶

Întrucât o astfel de livrare are loc în afara UE, normele UE în materie de TVA nu se aplică acestei livrări B2B presupuse. Prin urmare, nu există obligații de facturare a TVA în UE pentru furnizorul subiacent.

- b) o livrare de bunuri în cadrul UE [articolul 14a alineatul (2)]

Furnizorul subiacent trebuie să emită o factură cu TVA pentru furnizorul presupus în conformitate cu normele statului membru în care are loc livrarea.

Această livrare B2B presupusă este scutită de TVA cu drept de deducere pentru furnizorul subiacent [articolele 136a și 169 litera (b) din Directiva TVA]. Deși Directiva TVA oferă statelor membre posibilitatea de a scuti persoanele impozabile de obligația de a emite o factură în cazul livrărilor scutite [articolul 220 alineatul (2) din Directiva TVA], nu există o astfel de posibilitate pentru această livrare. Pentru aceste livrări B2B presupuse pot fi utilizate

⁶ A se vedea scenariile pentru aplicarea articolului 14a alineatul (1) în capitolul 5 din notele explicative.

dispoziții în materie de autofacturare. Se vor aplica normele de autofacturare ale statului membru în care are loc livrarea.

Pentru livrarea 2) – livrarea de la interfața electronică la client (livrare B2C presupusă):

Livrarea B2C presupusă poate fi:

a) o vânzare la distanță de bunuri importate [articolul 14a alineatul (1)]

Dispozițiile legislației UE privind TVA în legătură cu facturarea se aplică acestei livrări presupuse, cu condiția ca locul de livrare pentru vânzarea la distanță a bunurilor importate să fie în UE. Directiva TVA prevede că nu există nicio obligație de a emite o factură cu TVA pentru livrările B2C și, prin urmare, nici pentru această livrare B2C presupusă. Cu toate acestea, statele membre pot impune în continuare obligația de a se emite o factură în scopuri de TVA pentru această livrare (articolul 221 din Directiva TVA). În plus, autoritățile vamale pot solicita documente justificative pentru vămuire care acoperă de obicei o factură comercială.

În cazul în care se emite o factură și interfața electronică folosește regimul special, se vor aplica normele de facturare ale statului membru de identificare (articolul 219a din Directiva TVA). În cazul în care nu se utilizează regimul special, vor fi aplicabile normele de facturare ale statului membru în care se consideră că are loc vânzarea la distanță a bunurilor importate. Interfața electronică va trebui să perceapă TVA-ul aplicabil în statul membru de consum la livrarea de bunuri și să plătească acest TVA către administrația fiscală din statul membru respectiv. Numărul de identificare în IOSS al interfeței electronice nu trebuie menționat pe factură, deoarece comunicarea acestuia ar trebui redusă la minimum.

b) o livrare de bunuri în cadrul UE [articolul 14a alineatul (2)]

Această situație acoperă atât livrările interne de bunuri, cât și vânzările intracomunitare la distanță de bunuri efectuate prin intermediul interfeței electronice⁷ care acționează ca furnizor presupus.

În ceea ce privește livrările interne prin intermediul interfeței electronice, în mod normal nu există nicio obligație de a emite o factură pentru această livrare B2C presupusă. Cu toate acestea, statele membre de consum pot impune în continuare obligația de a se emite o factură în scopuri de TVA pentru această livrare (articolul 221 din Directiva TVA). În cazul în care se emite o factură, iar interfața electronică folosește regimul special pentru această livrare B2C internă, se vor aplica normele de facturare ale statului membru de identificare (articolul 219a din Directiva TVA). În cazul în care nu se utilizează regimul special, vor fi aplicabile normele de facturare ale statului membru în care are loc livrarea.

În ceea ce privește vânzările de bunuri la distanță în interiorul UE, în cazul în care se utilizează regimul UE, nu există nicio obligație legală de a se emite o factură pentru această livrare B2C [articolul 220 alineatul (1) punctul 2 din Directiva TVA⁸]. În cazul în care interfața electronică emite o factură, se vor aplica normele de facturare ale statului membru în care interfața electronică folosește regimul special, și anume statul membru de identificare (articolul 219a din Directiva TVA). Atunci când nu se utilizează regimul UE, trebuie emisă o

⁷ A se vedea scenariile pentru aplicarea articolului 14a alineatul (2) în capitolul 5 din notele explicative.

⁸ Rectificare la Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE (JO L 348, 29.12.2017).

factură de către interfața electronică către client, iar aceasta va respecta normele de facturare ale statului membru în care are loc livrarea.

Indiferent dacă se utilizează sau nu se utilizează regimul UE, interfața electronică va trebui să perceapă TVA-ul aplicabil în statul membru de consum pentru bunurile livrate și trebuie să plătească acest TVA administrației fiscale.

Mai jos este prezentat tabelul 1 care rezumă diferitele obligații de facturare.

Tabelul 1: Facturare

Livrări		Obligație de a factura conform Directivei TVA?	Statele membre pot impune obligația de facturare?	Normele de facturare ale cărui stat membru?
Livrare B2B presupusă	O vânzare la distanță de bunuri importate [articolul 14a alineatul (1)]	Nu se aplică* * Factură comercială pentru vămuire	Nu se aplică	Nu se aplică
	O livrare de bunuri în cadrul UE [articolul 14a alineatul (2)]	DA	Nu se aplică	Statul membru în care are loc livrarea
Livrare B2C presupusă	O vânzare la distanță de bunuri importate [articolul 14a alineatul (1)] <u>care are loc în UE</u>	NU* * Factură comercială pentru vămuire	DA	a) Se utilizează regimul special – statul membru de identificare b) Nu se utilizează regimul special – statul membru în care are loc vânzarea la distanță a bunurilor importate
	O livrare de bunuri în cadrul UE [articolul 14a alineatul (2)]: 1) livrare internă prin intermediul IE 2) vânzările intracomunitare la distanță de bunuri prin intermediul IE	1) NU 2) (a) se utilizează regimul special – NU (b) nu se utilizează regimul special – DA	1) DA 2) (a) NU (b) DA	a) Se utilizează regimul special – statul membru de identificare b) Nu se utilizează regimul special – statul membru în care are loc vânzarea la distanță a bunurilor importate

2.1.5 Interfața electronică va fi un furnizor presupus pentru toate vânzările pe care le facilitează?

Pentru fiecare tranzacție, trebuie efectuată o evaluare care să stabilească dacă interfața electronică facilitează livrarea de bunuri și dacă, astfel, este un furnizor presupus, luând în

considerare criteriile prezentate în secțiunile următoare. În consecință, interfața electronică poate fi considerată ca facilitând unele dintre livrări și, prin urmare, este un furnizor presupus pentru acele livrări de bunuri și, în același timp, poate fi implicată în alte livrări pentru care nu este un furnizor presupus.

De exemplu, o interfață electronică poate fi implicată în: 1) livrări de bunuri în loturi cu o valoare intrinsecă care depășește 150 EUR care urmează a fi importate în UE, pentru care nu va fi un furnizor presupus și 2) livrări de bunuri (aflate deja în liberă circulație în UE) în cadrul UE de către un furnizor subiacent/vânzător care nu este stabilit în UE, pentru care piața online va fi un furnizor presupus.

2.1.6 Când facilitează sau nu facilitează livrarea persoana impozabilă?

Articolul 5b din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA oferă clarificări cu privire la situațiile în care ar trebui să se considere că o persoană impozabilă facilitează livrarea de bunuri în scopul aplicării dispoziției privind furnizorii presupuși.

Termenul „facilitează” se referă la utilizarea unei interfețe electronice pentru a permite unui client și unui furnizor care oferă spre vânzare bunuri prin intermediul interfeței electronice să intre în contact, ceea ce conduce la o livrare de bunuri prin intermediul acestei interfețe electronice către client. Cu alte cuvinte, vânzarea-cumpărarea de la vânzător către client se realizează/efectuează cu ajutorul persoanei impozabile care operează interfața electronică. Conceptul cuprinde situații în care clienții inițiază procesul de cumpărare sau fac o ofertă pentru achiziționarea de bunuri, iar furnizorii subiacenți acceptă oferta prin intermediul interfeței electronice. În general, în cazul comerțului electronic acest lucru se reflectă în plasarea efectivă a comenzii și în procesul de finalizare a comenzii efectuat de interfața electronică sau cu ajutorul acesteia. În plus, „*ceea ce conduce la o livrare de bunuri prin intermediul acestei interfețe electronice*” înseamnă că o tranzacție este încheiată prin intermediul interfeței electronice [site, portal, dispozitiv poartă, piață online, interfață de programare a aplicațiilor (API) sau mijloace similare], dar nu este determinată de predarea fizică a bunurilor, care poate fi sau nu organizată/efectuată de persoana impozabilă care operează interfața electronică.

Se consideră că o persoană impozabilă, și anume o interfață electronică, **nu facilitează** livrarea, dacă:

- a) nu stabilește, în mod direct sau indirect, niciunele dintre termenele și condițiile în care se efectuează livrarea de bunuri (a se vedea secțiunea 2.1.6.1); și
- b) nu este implicată, în mod direct sau indirect, în autorizarea perceperii de la client a plății efectuate (a se vedea secțiunea 2.1.6.2); și
- c) nu este implicată, în mod direct sau indirect, în comandarea sau predarea bunurilor (a se vedea secțiunea 2.1.6.3).

Aceste condiții trebuie îndeplinite cumulativ de către o persoană impozabilă pentru a se considera că nu facilitează livrarea. În consecință, chiar dacă o persoană impozabilă desfășoară doar una dintre activitățile enumerate mai sus, se poate considera în continuare că facilitează livrarea de bunuri.

Dispoziția privind furnizorii presupuși nu se aplică nici pentru următoarele activități (a se vedea secțiunea 2.1.7 pentru mai multe detalii):

- a) procesarea plăților aferente livrării bunurilor;
- b) listarea sau publicitatea bunurilor;
- c) redirecționarea sau transferarea clienților către alte interfețe electronice în care bunurile sunt oferite spre vânzare, fără nicio altă intervenție în livrare.

2.1.6.1 Când stabilește interfața electronică vreunele dintre termenele și condițiile livrării?

(a) Conceptul de „stabilire a termenelor și condițiilor”

În conformitate cu articolul 5b alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA, dacă persoana impozabilă care operează interfața electronică stabilește, direct sau indirect, oricare dintre termenele și condițiile în care se face livrarea, se va considera că facilitează livrarea respectivă de bunuri și va fi tratată ca furnizor presupus.

Termenele și condițiile ar trebui înțelese ca drepturi și obligații ale furnizorului subiacent și ale clientului în legătură cu livrarea, de exemplu în legătură cu prețul, tipul/natura bunurilor, modalitățile de plată, predarea sau orice garanții. De asemenea, sunt acoperite condițiile pentru ca atât furnizorul subiacent, cât și clientul să utilizeze site-ul/platforma (inclusiv condițiile pentru menținerea unui cont pe site/platformă).

Întrucât dispoziția se referă la oricare dintre termene și condiții, care pot fi stabilite direct sau indirect, conceptul ar trebui interpretat în sens larg. Acesta este menit să acopere o gamă largă de persoane impozabile care operează o piață online, o platformă, un portal sau orice model de afaceri similar existent sau emergent în comerțul online/electronic.

Utilizarea termenilor „indirect” și „oricăror” în stabilirea termenelor și condițiilor în care se face livrarea de bunuri este menită să prevină împărțirea artificială a drepturilor și obligațiilor între interfața electronică și furnizorii subiacenți. De exemplu, indicația că vânzătorul (furnizorul subiacent) este responsabil pentru bunurile vândute prin intermediul unei piețe online/platforme sau că furnizorul subiacent și clientul au încheiat un contract nu este suficientă pentru a scuti persoana impozabilă care operează interfața electronică de obligațiile în materie de TVA ca furnizor presupus.

Prin urmare, conceptul depășește relația contractuală și privește realitatea economică și, în special, influența exercitată de interfețele electronice sau contribuția acestora la livrarea efectivă a bunurilor.

(b) Exemple de activități care intră sub incidența acestui concept

Diferite elemente/caracteristici pot indica o persoană impozabilă care operează o interfață electronică care stabilește termenele și condițiile. Pentru a ajunge la concluzia finală, trebuie luate în considerare toate caracteristicile livrării. Cu toate acestea, mai jos sunt prezentate câteva exemple (necumulative și neexhaustive) de activități care indică faptul că persoana impozabilă care operează o interfață electronică stabilește direct sau indirect termenele și condițiile:

- interfața electronică deține sau gestionează platforma tehnică prin care sunt livrate bunurile;
- interfața electronică stabilește reguli pentru listarea și vânzarea bunurilor prin intermediul platformei sale;

- interfața electronică deține date ale clienților legate de livrare;
- interfața electronică oferă soluția tehnică pentru procesul de preluare a comenzilor sau inițierea cumpărării (de exemplu, prin plasarea bunurilor într-un coș de cumpărături);
- interfața electronică organizează/gestionează comunicarea ofertei, acceptarea comenzii sau plata pentru bunuri;
- interfața electronică stabilește condițiile în care furnizorul sau clientul este responsabil pentru plata costurilor de returnare a bunurilor;
- interfața electronică impune furnizorului subiacent una sau mai multe metode de plată specifice, condiții de depozitare sau de fulfillment sau metode de expediere sau predare utilizate pentru efectuarea tranzacției;
- interfața electronică are dreptul să proceseze sau să suspende plata clientului de la furnizorul subiacent sau să restricționeze în alt mod accesul la fonduri;
- interfața electronică este în măsură să crediteze vânzarea fără permisiunea sau aprobarea furnizorului subiacent în cazul în care bunurile nu au fost primite în mod corespunzător;
- interfața electronică oferă servicii pentru clienți, asistență privind returnarea sau schimbarea bunurilor, sau proceduri de gestionare a reclamațiilor sau a litigiilor pentru furnizori și/sau clienții acestora;
- interfața electronică are dreptul de a stabili prețul la care sunt vândute bunurile, de exemplu oferind o reducere printr-un program de fidelizare a clienților, deține controlul sau exercită o influență asupra prețurilor.

2.1.6.2 Când este implicată interfața electronică în autorizarea percepției de la client a plății efectuate?

a) Conceptul de „autorizare a percepției”

În conformitate cu articolul 5b alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA, dacă persoana impozabilă care operează o interfață electronică este implicată, direct sau indirect, în autorizarea percepției de la client a plății efectuate, se consideră că aceasta facilitează livrarea de bunuri și va intra sub incidența dispoziției privind furnizorii presupuși.

Conceptul de „autorizare a percepției” se referă la situația în care interfața electronică poate influența dacă, în ce moment sau în ce condiții plătește clientul. Interfața electronică autorizează plata atunci când decide că se poate debita/se pot face încasări din contul clientului, cardul bancar sau alte mijloace similare drept plată pentru livrare sau când acesta este implicat în primirea mesajului de autorizare a plății sau când există un angajament de plată din partea clientului. Acest concept nu implică faptul că interfața electronică trebuie să colecteze sau să primească efectiv plata sau că ar trebui să fie implicată în fiecare etapă a procesului de plată.

b) Exemple de activități acoperite de acest concept

Diferite elemente/caracteristici pot indica o interfață electronică care autorizează perceperea. Pentru a stabili o concluzie finală, trebuie luate în considerare toate caracteristicile livrării. Cu

toate acestea, mai jos sunt prezentate câteva exemple (necumulative și neexhaustive) de activități care sugerează că interfața electronică este implicată în autorizarea percepției de la client a plății efectuate:

- interfața electronică comunică clienților informații despre plată, cum ar fi prețul care trebuie plătit, componentele acestuia, eventualele taxe suplimentare datorate, data la care trebuie efectuată plata, modalitățile de plată etc.;
- interfața electronică inițiază procesul prin care se percepe plata de la client;
- Interfața electronică colectează/primește de la client date/informații despre plată, cum ar fi numărul cardului de credit/debit, valabilitatea cardului, codul de securitate, numele și/sau contul titularului plății, informații despre contul de monedă digitală sau criptomonedă, informații despre portofelul digital etc.,
- interfața electronică colectează banii pentru bunurile livrate și apoi îi transferă către furnizorul subiacent;
- interfața electronică conectează clientul la o terță parte care procesează plata urmând instrucțiunile primite de la interfața electronică (activitățile unei persoane impozabile care doar procesează plata fără nicio altă implicare în livrare sunt excluse din dispoziția privind furnizorii presupuși - a se vedea secțiunea 2.1.7).

2.1.6.3 Când este implicată interfața electronică în comandarea sau predarea bunurilor?

a) Conceptul de „a fi implicat în comandarea sau predarea bunurilor”

În conformitate cu articolul 5b alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA, dacă persoana impozabilă care operează o interfață electronică este implicată direct sau indirect în comandarea sau predarea bunurilor, aceasta facilitează livrarea bunurilor și intră sub incidența dispoziției privind furnizorii presupuși.

Conceptul de „a fi implicat în comandarea sau predarea bunurilor” ar trebui interpretat în sens larg.

Implicarea în comandarea bunurilor nu înseamnă neapărat că interfața electronică este implicată în generarea ordinului de achiziție, ci se referă la situații în care interfața electronică poate influența în orice mod comandarea bunurilor.

Conceptul de „a fi implicat în predarea bunurilor” nu se limitează la predarea fizică a bunurilor, care poate sau nu poate fi organizată/realizată de interfața electronică sau în numele acesteia. Acesta se referă la situații în care interfața electronică poate influența în orice fel predarea bunurilor.

b) Exemple de activități acoperite de acest concept

Diferite elemente/caracteristici pot indica o persoană impozabilă care operează o interfață electronică implicată în comandarea sau predarea bunurilor. Pentru a stabili o concluzie finală, trebuie luate în considerare toate caracteristicile livrării. Cu toate acestea, mai jos sunt prezentate câteva exemple (necumulative și neexhaustive) de activități care sugerează că interfața electronică este implicată în comandarea sau predarea bunurilor:

- interfața electronică oferă instrumentul tehnic pentru preluarea comenzii de la client (de obicei, coș de cumpărături/procesul de finalizare a comenzii);
- interfața electronică transmite confirmarea și/sau detaliile comenzii către client și către furnizorul subiacent;
- interfața electronică percepe de la furnizorul subiacent o taxă sau un comision în funcție de valoarea comenzii;
- interfața electronică trimite aprobarea pentru începerea predării bunurilor/îi indică furnizorului subiacent sau unui terț să predea bunurile;
- interfața electronică oferă furnizorului subiacent servicii de fulfillment;
- interfața electronică organizează predarea bunurilor;
- interfața electronică transmite clientului detalii privind predarea.

2.1.7 Activitățile cărora nu li se aplică dispoziția privind furnizorii presupuși

Articolul 5b din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA include o listă limitată de activități cărora nu li se aplică dispoziția privind furnizorii presupuși. Atunci când interfața electronică desfășoară **exclusiv** una dintre aceste activități enumerate sau o combinație a acestora, ea nu va fi tratată ca un furnizor presupus. Activitățile respective sunt:

- a) procesarea plăților aferente livrării bunurilor și/sau
- b) listarea sau publicitatea bunurilor și/sau
- c) redirecționarea sau transferarea clienților către alte interfețe electronice în care bunurile sunt oferite spre vânzare, fără nicio altă intervenție în livrare.

Atunci când o interfață electronică desfășoară activități care oferă acces la un sistem de plată sau doar informează cu privire la posibilele bunuri oferite spre vânzare, cum ar fi, de exemplu, reclame de tip „click through” care redirecționează potențialii clienți către site-ul unui vânzător sau site-uri web de mică publicitate care nu oferă posibilități de cumpărare, ea nu va fi tratată ca un furnizor presupus. Interfața electronică nu este implicată direct sau indirect în livrarea care are loc între furnizor și client complet independent și, prin urmare, în cursul normal al activității nu ar avea cunoștințe despre elemente precum i) posibilitatea și momentul încheierii unei tranzacții, ii) locul amplasării bunurilor sau iii) locul în care sunt transportate bunurile. Fără astfel de informații, ar fi imposibil ca interfața electronică să îndeplinească obligațiile în materie de TVA în calitate de furnizor presupus.

Chiar dacă interfața electronică nu este considerată un furnizor presupus pentru aceste activități/livrări de mai sus, ar putea fi totuși un furnizor presupus în ceea ce privește alte livrări pe care le facilitează.

2.1.8 Implicarea mai multor interfețe electronice

Articolul 5b din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA aduce clarificări suplimentare privind conceptul de „furnizor presupus”: *„permite unui client și unui furnizor care oferă spre vânzare bunuri prin intermediul interfeței electronice să intre în contact, ceea ce conduce la o livrare de bunuri prin intermediul acestei interfețe electronice”*. Aceasta se referă la situațiile în care procesul efectiv de comandare și/sau finalizare a comenzii este

gestionat/efectuat prin intermediul interfeței electronice. Implică faptul că poate exista o singură interfață electronică care este furnizorul presupus, aceasta fiind interfața electronică unde se efectuează comanda și prin care se încheie livrarea. Orice alt intermediar din lanțul de aprovizionare efectuează de obicei o livrare B2B fie către furnizorul subiacent, fie către interfața electronică care este furnizorul presupus, fie către orice altă interfață electronică.

Exemplul 1:

Un client comandă bunuri oferite spre vânzare de către un furnizor subiacent prin intermediul interfeței electronice 1. Furnizorul subiacent nu deține un stoc de bunuri pe care le oferă spre vânzare, ci le achiziționează prin intermediul interfeței electronice 2 [o platformă de expediere directă (drop-shipping platform)]. Furnizorul subiacent indică interfeței electronice 2 (platformă de expediere directă) să expedieze bunurile direct către client.

Pentru a stabili care interfață electronică este furnizorul presupus în acest caz, trebuie să se stabilească prin ce interfață electronică se realizează efectiv vânzarea cu clientul, astfel prin ce interfață electronică se efectuează comandarea și/sau finalizarea comenzii de către client. În cazul în care procesul de comandare și/sau de finalizare a comenzii se efectuează prin intermediul interfeței electronice 1, platforma de expediere directă (interfața electronică 2) oferă un serviciu furnizorului subiacent.

Exemplul 2:

Un client intenționează să comande bunuri afișate spre vânzare pe o interfață electronică (IE 1). Când trece la efectuarea comenzii, este redirecționat către o altă interfață electronică (IE 2), unde bunurile sunt oferite spre vânzare de către un furnizor subiacent. Vânzarea se încheie în cele din urmă prin intermediul interfeței electronice 2 (IE 2).

Deși contactul inițial s-a făcut cu interfața electronică 1, vânzarea se efectuează cu interfața electronică 2; astfel, aceasta din urmă va fi furnizorul presupus.

2.1.9 Răspunderea limitată a furnizorului presupus (articolul 5c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA)

2.1.9.1 De ce a fost introdusă dispoziția?

Dispoziția privind furnizorii presupuși este o „ficțiune” creată în scopuri de TVA. Furnizorul presupus nu se află de obicei în posesia bunurilor, iar transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc între furnizorul subiacent și client. Prin urmare, adesea, furnizorul presupus nu va avea la dispoziție informațiile necesare pentru a stabili locul livrării și pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de TVA, cum ar fi locul în care se află mărfurile în momentul tranzacției (locul indicat la „expediere de la”) sau natura bunurilor furnizate. Interfața electronică va trebui să primească astfel de informații de la furnizorul subiacent. În plus, furnizorul presupus va trebui să își stabilească obligațiile în materie de TVA în momentul finalizării comenzii de către client. În consecință, furnizorul presupus va depinde adesea de acuratețea informațiilor transmise de furnizori înainte de sau cel târziu la finalizarea comenzii pentru a putea asigura tratamentul TVA corect (obligații de plată și raportare) al livrării. Pentru a nu impune o povară disproporționată asupra piețelor online, se oferă o mai mare securitate juridică, iar răspunderea acestora pentru plata TVA este limitată la anumite cazuri predefinite.

În temeiul articolului 5c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA, persoana impozabilă care operează interfața electronică, despre care se consideră că a primit și a livrat ea însăși bunurile, nu este obligată la plata TVA-ului care depășește TVA-ul pe care l-a declarat și plătit pentru aceste livrări, în cazul în care **sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:**

- a) persoana impozabilă depinde de informațiile transmise de către furnizorii care vând bunuri prin intermediul interfeței sale electronice sau de către alte terțe părți pentru a declara și a plăti în mod corect TVA-ul pentru aceste livrări;
- b) informațiile furnizate de furnizorii de bunuri menționați la litera (a) sunt eronate;
- c) persoana impozabilă poate demonstra că nu a cunoscut și nu putea cunoaște în mod rezonabil faptul că aceste informații erau incorecte.

Atunci când condițiile de mai sus privind limitarea răspunderii sunt îndeplinite, interfața electronică nu va fi obligată la plata diferenței de TVA în ceea ce privește livrările în cauză și a posibilelor penalități și dobânzi de întârziere în cazul în care există o reevaluare a TVA-ului datorat. În acest caz, răspunderea furnizorului subiacent poate fi invocată atunci când statul membru a introdus măsuri naționale care prevăd răspunderea în solidar a unui astfel de furnizor subiacent. Informațiile noi/corecte trebuie aplicate de interfața electronică pentru tranzacțiile viitoare.

Exemplul 1:

Un consumator comandă bunuri printr-o interfață electronică de la un furnizor subiacent, indicând adresa de livrare în statul membru A. TVA-ul perceput de interfața electronică este cel aplicabil bunurilor din statul membru A. După comandă, clientul și furnizorul subiacent convin ca livrarea să se facă în statul membru B, care are o cotă de TVA mai mare decât statul membru A pentru bunul livrat. Interfața electronică nu este informată în acest sens. În această situație, interfața electronică nu este obligată la plata diferenței de TVA și a posibilelor penalități și dobânzi de întârziere în statul membru B. Răspunderea furnizorului subiacent poate fi invocată numai dacă statul membru B a introdus măsuri naționale care prevăd răspunderea în solidar a furnizorului subiacent.

Exemplul 2:

Interfața electronică este informată de furnizorul subiacent cu privire la valoarea și natura bunului conform căroră TVA-ul datorat este de 100 EUR. Interfața electronică declară un TVA de 70 EUR din greșeală. Dispoziția privind răspunderea limitată nu se aplică în această situație, iar interfața electronică este în continuare obligată la plata sumei de 30 EUR (diferența dintre 100 EUR și 70 EUR) și a posibilelor penalități și dobânzi de întârziere.

Exemplul 3:

În cursul unui audit, autoritățile fiscale stabilesc că obligația privind TVA ar fi trebuit să se ridice la 120 EUR, și nu la 100 EUR, așa cum a fost stabilit de interfața electronică în conformitate cu informațiile primite de la furnizorul subiacent. Întrucât dispoziția privind răspunderea limitată se aplică sumelor care nu au fost raportate din cauza informațiilor incorecte primite de la furnizorul subiacent/alt terț, interfața electronică nu va fi obligată la plata TVA de 20 EUR (diferența dintre 120 EUR și 100 EUR). În această situație, răspunderea furnizorului subiacent poate fi invocată în cazul în care statul membru a introdus măsuri naționale care prevăd răspunderea în solidar a furnizorului subiacent.

Exemplul 4:

Bunurile sunt listate pe site-ul interfeței electronice de către un furnizor subiacent cu locul de desfășurare a activității sau sediul fix în UE. Interfața electronică este informată de furnizorul subiacent că bunurile listate se află în statul membru A. Prin urmare, interfața electronică nu declară TVA în ceea ce privește vânzările acestor bunuri. Cu toate acestea, în cursul unui audit fiscal a rezultat că bunurile (în totalitate sau parțial) au fost expediate către

consumator în UE direct dintr-un loc din afara UE într-un singur lot, iar valoarea bunurilor din acest lot nu a depășit valoarea de 150 EUR. Interfața electronică nu va fi obligată la plata sumei respective a TVA în calitate de furnizor presupus pentru vânzările la distanță de bunuri importate. Cu toate acestea, nu ar trebui să existe nicio pierdere de TVA pentru această tranzacție, deoarece TVA-ul va fi colectat la importul bunurilor în UE (scutirea IOSS nu este posibilă).

2.1.9.2 Sarcina probei cu privire la condițiile de mai sus

Sarcina probei revine într-adevăr persoanei impozabile care operează interfața electronică (furnizorul presupus), care trebuie să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile necesare pentru a se baza pe dispoziția privind răspunderea limitată. Întrucât fiecare caz poate fi diferit, nu este posibil să se furnizeze orientări bine definite cu privire la momentul în care ar fi îndeplinite condițiile pentru fiecare scenariu. Acest lucru ar trebui evaluat și dovedit de la caz la caz. Cu toate acestea, o interfață electronică ar trebui să ia în considerare următoarele considerații:

În primul rând, furnizorul presupus ar trebui să depună eforturi rezonabile și posibile din punct de vedere comercial pentru a colecta toate informațiile necesare de la furnizorul subiacent, astfel încât să își poată îndeplini obligațiile privind TVA. Această acțiune ar trebui să fie realizată în cadrul relației comerciale dintre furnizor și interfața electronică care acționează ca furnizor presupus, și să includă nivelul de detaliu necesar. Prin urmare, pot exista diferențe în funcție de interfața electronică în cauză (dimensiunea sa sau nivelul său de automatizare etc.).

Informațiile pe care interfața electronică ar putea fi nevoită să le colecteze de la furnizorul subiacent și pe care ulterior trebuie să se bazeze pentru raportarea și colectarea TVA includ:

- locul în care este stabilit furnizorul subiacent;
- descrierea bunurilor;
- baza de impozitare în scopuri de TVA (în funcție de prețul la finalizarea comenzii);
- locul indicat la „Expedit de la” (pe baza informațiilor disponibile până la finalizarea comenzii);
- informații privind returnarea bunurilor și anularea vânzării.

Prin urmare, în cadrul relației comerciale cu furnizorul subiacent, interfața electronică ar trebui să insiste asupra importanței furnizării tuturor informațiilor relevante și să îl sensibilizeze cu privire la acest aspect. Dacă furnizorul subiacent nu furnizează în mod repetat informațiile necesare, furnizorul presupus (interfața electronică) ar trebui să ia măsurile corespunzătoare.

În al doilea rând, interfața electronică trebuie să acționeze cu bună-credință și să dea dovadă de diligența unui comerciant avizat. Pentru a verifica dacă acest lucru se dovedește a fi adevărat, ar trebui să se evalueze circumstanțele particulare ale livrării, dar și să se ia în considerare organizarea internă a interfeței electronice și informațiile care pot fi disponibile în cadrul sistemelor/mediului interfeței electronice. Diligența unui comerciant avizat poate fi diferită în funcție de dimensiunea societății, de modelul de afaceri, de volumul tranzacțiilor pentru care interfața electronică este un furnizor presupus, de numărul furnizorilor subiacenți etc. De exemplu, deși unele interfețe electronice ar putea să instituie o soluție complet automatizată pentru verificarea informațiilor furnizate de furnizorii subiacenți și pentru detectarea posibilelor erori, altele nu ar avea resursele necesare pentru a pune în aplicare o astfel de soluție pe scară largă și, astfel, ar efectua doar verificări aleatorii ale datelor.

Clauza de răspundere limitată ia în considerare diferențele dintre interfețele electronice și acceptă faptul că noțiunea de „diligență a unui comerciant avizat” se traduce prin procese diferite pentru interfețe diferite. Regula privind furnizorul presupus nu ar trebui să reprezinte o povară disproporționată pentru interfețele electronice și nu urmărește să impună un standard larg răspândit de verificări pentru fiecare livrare, ceea ce ar putea reprezenta o povară mai mare pentru platformele mai mici comparativ cu platformele mai mari și ar putea conduce în cele din urmă la obținerea unei cote de piață și mai mari de către anumite platforme mai mari. Cu toate acestea, în mod inevitabil, controalele interne de gestiune efectuate de interfețele electronice vor fi probabil afectate și ar putea necesita să fie adaptate pentru ca o interfață electronică să poată da dovadă de diligența unui comerciant avizat.

Unele orientări teoretice, în special în ceea ce privește nivelul de responsabilitate al persoanei impozabile, sunt disponibile în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE). În aceste cazuri, CJUE a subliniat că un comerciant ar trebui să acționeze cu bună-credință și să ia toate măsurile care i-ar putea fi solicitate în mod rezonabil pentru a se asigura că tranzacția pe care o efectuează nu va genera o situație de evaziune fiscală⁹. Prin urmare, răspunderea persoanei impozabile este limitată la ceea ce reprezintă obligația de diligență a unui comerciant normal (diligență a unui comerciant avizat¹⁰) în cursul activității sale.

În termeni practici, următoarele exemple (listă neexhaustivă) ar putea demonstra diligența unui comerciant avizat prin intermediul interfețelor electronice:

- Interfața electronică a comunicat furnizorilor subiacenți (de exemplu, atunci când aceasta decide să accepte utilizarea interfeței electronice de către comercianți, în cadrul termenelor și condițiilor etc.) informațiile necesare care trebuie furnizate de aceștia și a clarificat cât de importante sunt aceste informații pentru raportarea corectă și colectarea TVA;
- Interfața electronică solicită furnizorilor subiacenți să comunice în mod corespunzător aceste informații interfeței electronice (de exemplu, le solicită să încarce descrierea mărfurilor, oferă îndrumări clare cu privire la modul de clasificare a produselor listate de aceștia în interfața electronică, le solicită să comunice locul de unde vor fi expediate bunurile etc.). În cadrul eforturilor de colectare a informațiilor corecte și de eliminare a erorilor, interfața electronică poate oferi îndrumări suplimentare furnizorilor subiacenți, de exemplu atunci când furnizorii se confruntă cu dificultăți în

⁹ A se vedea în acest context, de exemplu, hotărârile CJUE din 14 iunie 2017 în cauza C-26/16 *Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis*, punctele 71 și 72, din 6 septembrie 2012, în cauza C-273/11 *Mecsek-Gabona*, punctul 48, din 31 ianuarie 2013, în cauza C-643/11 *LVK - 56*, punctul 63, din 21 februarie 2008, în cauza C-271/06 *Netto Supermarkt*, punctele 24 și 25 și din 6 septembrie 2012, în cauza C-324/11 *Gábor Tóth*, punctul 45.

¹⁰ Cauza C-271/06 *Netto Supermarkt*, punctul 27.

a clasifica corect produsele (de exemplu, prin intermediul secțiunii de întrebări frecvente sau cu ajutorul echipelor de asistență, dacă există);

- Interfața electronică a instituit procese de verificare rezonabile în ceea ce privește informațiile furnizate de furnizorii subiacenți pentru anumite categorii de produse (de exemplu, categorii de produse la care s-ar putea aplica diverse cote de TVA în funcție de caracteristicile specifice ale produsului). Acestea pot se pot baza pe o verificare vizuală (potrivirea imaginii produsului cu descrierea), precum și pe tehnici de învățare automată (folosirea termenilor de căutare aplicați pentru produsele listate cu caracteristicile cheie în ceea ce privește cota de impozitare a produsului). Modul în care vor fi efectuate aceste verificări va depinde în mare măsură de dimensiunea întreprinderii, de volumul tranzacțiilor, de modelul de afaceri etc. al fiecărei interfețe electronice și trebuie să fie adecvat și proporțional.
- În cazul în care interfața electronică, pe lângă datele furnizate direct de furnizorul subiacent, deține alte date disponibile imediat despre bunuri din surse interne sau externe care ar putea ajuta la corectarea informațiilor eronate, interfața electronică ar trebui să utilizeze aceste date ca parte a obligațiilor sale de a dovedi diligența unui comerciant avizat.

2.1.9.3 Cine este obligat la plata TVA atunci când furnizorul presupus nu plătește TVA?

După cum s-a explicat deja mai sus în secțiunea 2.1.4, rezultatul dispoziției privind furnizorii presupuși este că persoana impozabilă care facilitează livrarea prin utilizarea unei interfețe electronice este tratată drept furnizorul real al bunurilor față de client (în scopuri de TVA). Interfața electronică preia drepturile și obligațiile în materie de TVA ale furnizorului subiacent pentru livrarea efectuată către clientul respectiv. Astfel, furnizorul presupus (și nu furnizorul subiacent) va fi obligat la plata TVA datorată pentru livrarea respectivă.

Cu toate acestea, în temeiul articolului 205 din Directiva TVA, statele membre pot introduce măsurile naționale necesare care prevăd răspunderea în solidar a furnizorului subiacent.

2.1.10 Prezumția cu privire la statutul vânzătorului și al cumpărătorului

În conformitate cu articolul 5d din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA, furnizorul presupus consideră că persoana care vinde bunuri printr-o interfață electronică este persoană impozabilă și că persoana care cumpără bunurile este persoană neimpozabilă, cu excepția cazului în care deține informații contrare. Această dispoziție ar trebui să îl elibereze de sarcina disproporționată a verificării statutului vânzătorului și al cumpărătorului în fiecare caz și, astfel, urmărește să ofere mai multă securitate juridică furnizorului presupus.

2.1.10.1 Prezumția cu privire la statutul vânzătorului

Interfața electronică ar trebui să considere că furnizorul subiacent este o persoană impozabilă, cu excepția cazului în care a primit informații de la furnizor sau din alte surse care dovedesc contrariul. Simpla absență a numărului de identificare în scopuri de TVA sau a codului de identificare fiscală (de exemplu, nu a fost furnizat un astfel de număr în timpul procesului de înregistrare/abonare la interfața electronică de către furnizor) nu înseamnă în mod automat că furnizorul subiacent nu este o persoană impozabilă.

Dacă furnizorul subiacent indică interfeței electronice că acționează ca o persoană neimpozabilă, interfața electronică ar trebui să îl considere ca atare. Totuși, interfața electronică ar trebui să aibă la dispoziție un proces de verificare pentru a evalua dacă livrările efectuate de acest furnizor subiacent nu l-ar califica drept persoană impozabilă.

2.1.10.2 *Prezumția privind statutul clientului*

Deși numărul de identificare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală nu reprezintă o condiție prealabilă absolută pentru a fi persoană impozabilă, este un element important ce dovedește statutul unei persoane impozabile. Prin urmare, cu excepția cazului în care interfața electronică deține informații contrare, dacă în timpul procesului de înregistrare/abonare la interfața electronică clientul nu a furnizat numărul de identificare în scopuri de TVA sau un cod de identificare fiscală, interfața electronică va trata clientul drept persoană neimpozabilă.

2.2 OBLIGAȚIILE DE PĂSTRARE A ÎNREGISTRĂRILOR CARE LE REVIN INTERFEȚELOR ELECTRONICE

2.2.1 Care sunt obligațiile de păstrare a înregistrărilor care revin unui furnizor presupus?

După cum s-a explicat deja mai sus în secțiunea 2.1.4, rezultatul dispoziției privind furnizorii presupuși este că persoana impozabilă care facilitează livrarea prin utilizarea unei interfețe electronice este tratată ca furnizorul real al bunurilor în scopuri de TVA. În sensul acestei dispoziții, furnizorul presupus preia drepturile și obligațiile în materie de TVA ale furnizorului subiacent pentru livrarea către client. Același lucru este valabil în cazul în care o persoană impozabilă participă la o prestare de servicii prin mijloace electronice pentru care se prezumă că acționează în nume propriu, în conformitate cu articolul 9a din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA. Prin urmare, furnizorul presupus are obligații de păstrare a înregistrărilor, ca orice alt furnizor. În acest sens, articolul 54c alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA clarifică faptul că furnizorul presupus trebuie să păstreze următoarele înregistrări:

1. Dacă folosește unul dintre regimurile speciale prevăzute în capitolul 6 din titlul XII din Directiva TVA¹¹: înregistrările prevăzute la articolul 63c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA (a se vedea secțiunea 2.2.1.1);
2. Dacă nu folosește niciunul dintre aceste regimuri speciale: înregistrările prevăzute la articolul 242 din Directiva TVA. În această situație, fiecare legislație națională stabilește care sunt înregistrările care trebuie păstrate de persoanele impozabile și în ce formă ar trebui să fie păstrate acestea.

2.2.1.1 *Obligațiile de păstrare a înregistrărilor care îi revin furnizorului presupus care utilizează unul dintre regimurile speciale*

Articolul 63c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA clarifică informațiile care ar trebui să fie incluse în înregistrările păstrate de persoanele impozabile care utilizează unul dintre regimurile speciale. Acest lucru se aplică tuturor persoanelor impozabile care au ales să utilizeze unul dintre regimurile speciale, inclusiv furnizorului presupus.

Tabelul 2 de mai jos prezintă elementele care ar trebui incluse în înregistrările persoanelor impozabile în funcție de regimul utilizat.

¹¹ Regimul non-UE, regimul UE sau regimul de import.

Tabelul 2: Obligațiile de păstrare a înregistrărilor care îi revin furnizorului presupus care utilizează unul dintre regimurile speciale

	Când persoana impozabilă folosește regimul non-UE (OSS) sau regimul UE (OSS)	Când persoana impozabilă folosește regimul de import (IOSS)
	Articolul 63c alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA	Articolul 63c alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA
Informații care trebuie incluse în înregistrările persoanei impozabile	<ul style="list-style-type: none"> (a) statul membru de consum în care sunt livrate bunurile sau în care sunt prestate serviciile; (b) tipul de servicii sau descrierea și cantitatea bunurilor livrate; (c) data livrării bunurilor sau a prestării serviciilor; (d) baza de impozitare cu indicarea monedei utilizate; (e) orice majorare sau reducere ulterioară a bazei de impozitare; (f) cota de TVA aplicată; (g) valoarea TVA-ului de plată cu indicarea monedei utilizate; (h) data și suma plăților primite; (i) orice plată în avans primită înainte de livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor; (j) dacă se emite o factură, informațiile cuprinse în factură; (k) în ceea ce privește serviciile, informațiile utilizate pentru a determina locul în care este stabilit clientul sau în care își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită și, în ceea ce privește bunurile, informațiile utilizate pentru a determina locul în care începe și se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client; (l) orice dovadă a eventualelor returnări ale unor bunuri, inclusiv baza de impozitare și cota de TVA aplicată. 	<ul style="list-style-type: none"> (a) statul membru de consum în care sunt livrate bunurile; (b) descrierea și cantitatea bunurilor livrate; (c) data livrării bunurilor; (d) baza de impozitare cu indicarea monedei utilizate; (e) orice majorare sau reducere ulterioară a bazei de impozitare; (f) cota de TVA aplicată; (g) valoarea TVA-ului de plată cu indicarea monedei utilizate; (h) data și suma plăților primite; (i) dacă se emite o factură, informațiile cuprinse în factură; (j) informațiile utilizate pentru a determina locul în care începe și se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client; (k) dovada eventualelor returnări ale unor bunuri, inclusiv baza de impozitare și cota de TVA aplicată; (l) numărul comenzii sau numărul unic al tranzacției; (m) numărul unic de identificare al lotului, în cazul în care persoana impozabilă respectivă este implicată în mod direct în predare.

Înregistrările prevăzute la articolul 63c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA trebuie păstrate timp de 10 ani de la sfârșitul anului în care a fost efectuată livrarea și ar trebui puse la dispoziție prin mijloace electronice, la cererea statelor membre. Aceste înregistrări pot fi transmise statelor membre în cauză utilizând un formular standard¹².

¹² Articolul 39 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, JO L 268, 12.10.2010, pp. 1-18.

2.2.2 Informații care trebuie păstrate de interfețele electronice care facilitează livrările fără a fi furnizori presupuși

Articolul 242a din Directiva TVA se aplică interfețelor electronice care **facilitează livrarea de bunuri și prestarea de servicii**, dar care **nu sunt furnizori presupuși**. Această situație apare când:

- interfața electronică facilitează prestarea de servicii către o persoană neimpozabilă¹³;
- interfața electronică facilitează livrarea de bunuri în cadrul Comunității (inclusiv livrările interne), iar furnizorul subiacent este stabilit în UE;
- interfața electronică facilitează vânzarea la distanță de bunuri importate în loturi a căror valoare depășește 150 EUR care are loc în UE, indiferent de locul în care este stabilit furnizorul subiacent/vânzătorul.

Articolul 242a din Directiva TVA impune acestor interfețe electronice o obligație de a păstra înregistrări ale livrărilor pe care le facilitează timp de 10 ani de la sfârșitul anului în care au fost efectuate. De exemplu, pentru livrările efectuate în 2021, interfața electronică ar trebui să păstreze înregistrările până la sfârșitul anului 2031. Aceste înregistrări trebuie să fie suficient de detaliate și trebuie puse la dispoziție prin mijloace electronice, la cererea statelor membre. Informațiile care trebuie păstrate în înregistrările interfeței electronice iau în considerare informațiile disponibile pentru o astfel de persoană impozabilă (interfața electronică), sunt relevante pentru administrația fiscală și proporționale cu scopul dispoziției. De asemenea, acestea țin cont de necesitatea respectării Regulamentului general privind protecția datelor [Regulamentul (UE) 2016/679] (a se vedea Declarația la procesul-verbal al Consiliului emisă la adoptarea modificărilor Directivei TVA¹⁴).

2.2.2.1 Când facilitează livrarea/prestarea o persoană impozabilă fără a fi furnizorul presupus?

Articolul 54b din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA definește momentul în care ar trebui să se considere că persoana impozabilă facilitează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii în scopul raportării obligațiilor prevăzute la articolul 242a (și anume fără a fi un furnizor presupus).

Definiția termenului „facilitează” inclusă în această dispoziție este similară cu cea de la articolul 5b din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA prevăzută pentru furnizorul presupus. În timp ce articolul 5b se aplică doar livrărilor de bunuri, articolul 54b acoperă, de asemenea, prestarea de servicii. Cu toate acestea, îndrumările incluse mai sus în secțiunea 2.1.6 trebuie aplicate pentru a evalua dacă interfața electronică facilitează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, caz în care este obligată să păstreze înregistrări ale acestora.

2.2.2.2 Ce informații trebuie păstrate?

În conformitate cu obiectivele convenite la adoptarea pachetului privind TVA pentru comerțul electronic, articolul 54c alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA clarifică informațiile care trebuie păstrate de interfețele electronice care facilitează livrarea de

¹³ Cu condiția ca interfața electronică să nu fie considerată furnizor presupus de servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice, în baza articolului 9a din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA.

¹⁴ Documentul Consiliului 14769/1/17 REV 1.

bunuri sau prestarea de servicii fără a fi furnizori presupuși. Aceasta ar trebui să asigure că autoritățile fiscale primesc un set minim de informații care pot fi utilizate în activitățile lor de aplicare a legii atunci când efectuează controale privind colectarea TVA la livrările/prestările B2C impozabile în UE.

Respectând principiul proporționalității, interfețele electronice ar trebui să păstreze, în legătură cu toate livrările de bunuri sau prestările de servicii pentru care locul livrării/prestării este în UE, cel puțin următoarele informații:

- a) *numele, adresa poștală și adresa electronică sau site-ul furnizorului subiacent ale cărui operațiuni sunt facilitate prin utilizarea interfeței electronice și, dacă sunt disponibile:*
 - i) *numărul de identificare în scopuri de TVA sau codul fiscal național al furnizorului subiacent;*
 - (ii) *numărul contului bancar sau numărul contului virtual al furnizorului subiacent;*
- b) *o descriere a bunurilor, valoarea acestora, locul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, împreună cu momentul livrării și, dacă este disponibil, numărul comenzii sau numărul unic al tranzacției;*
- c) *o descriere a serviciilor, valoarea acestora, informații pentru stabilirea locului prestării și a momentului prestării și, dacă este disponibil, numărul comenzii sau numărul unic al tranzacției.*

Expresia „conturi virtuale” în acest context are scopul să acopere soluțiile de plată noi și serviciile de plată precum monedele digitale sau criptomonede, soluțiile de tip portofel digital etc.

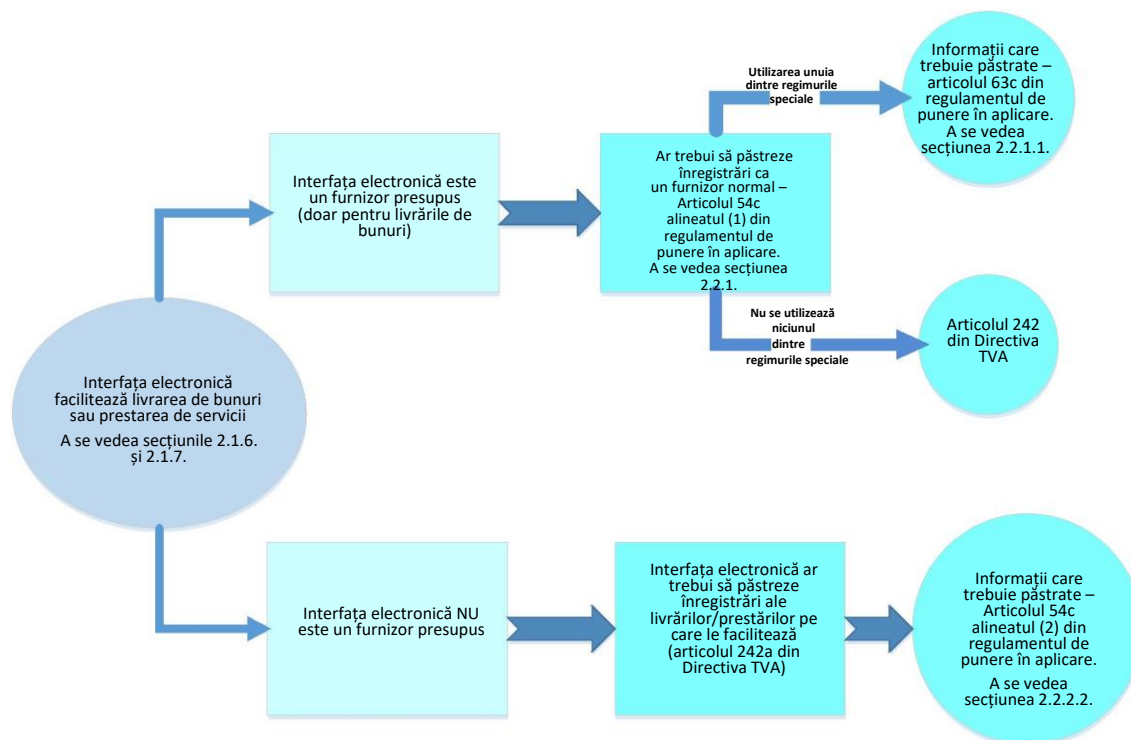
Expresia „dacă este disponibil” ar trebui interpretată ca referindu-se la informațiile colectate sau care pot fi colectate în cadrul desfășurării activității obișnuite a interfețelor electronice. Cu alte cuvinte, astfel de informații pot fi obținute de obicei de o interfață electronică fără a efectua căutări aprofundate specifice.

„Numărul comenzii sau numărul unic al tranzacției” este un număr alocat tranzacției. Acesta poate fi alocat de furnizorul subiacent sau de interfața electronică.

2.2.3 Schiță - Obligațiile de raportare ale interfețelor electronice

Figura 3 de mai jos prezintă într-un mod schematic obligațiile de raportare ale interfețelor electronice.

Figura 3: Obligațiile de raportare ale interfețelor electronice

3 REGIMURI SPECIALE

Noile dispoziții modifică regimurile speciale existente în materie de TVA¹⁵ prevăzute de Directiva TVA (regimul non-UE, regimul UE) și adaugă unul nou (regimul de import). Tabelul de mai jos oferă o prezentare generală a modificărilor care se vor aplica de la 1 iulie 2021.

Tabelul 3: Prezentare generală a modificărilor aduse regimurilor speciale începând cu 1 iulie 2021

Tranzacții	Persoană impozabilă/furnizor stabilit(ă) în afara UE		Persoană impozabilă/furnizor stabilit(ă) în UE	
	Regim special	Este necesar un intermediar sau un reprezentant fiscal ¹⁶	Regim special	Este necesar un intermediar sau un reprezentant fiscal
Prestări de servicii B2C	Regimul non-UE (OSS)	NU ¹⁷	Regimul UE (OSS)	NU
Vânzări intracomunitare de bunuri la distanță	Regimul UE (OSS)	NU ¹⁸	Regimul UE (OSS)	NU
Livrări interne prin intermediul IE	Regimul UE (OSS)	NU ¹⁹	Regimul UE (OSS)	NU
Vânzarea la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe în loturi cu o valoare de maximum 150 EUR	Regimul de import (IOSS)	DA ²⁰	Regimul de import (IOSS)	NU ²¹

Ce este OSS?

Mini-ghişeuul unic (MOSS) este un sistem electronic care permite persoanelor impozabile care furnizează servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și servicii electronice (TBE) consumatorilor din UE să declare și să plătească TVA-ul datorat în toate

¹⁵ A se vedea definiția din glosar.

¹⁶ Pentru definiția intermediarului și a reprezentantului fiscal, a se vedea glosarul.

¹⁷ Statele membre nu pot obliga furnizorii din afara UE să numească un reprezentant fiscal pentru a utiliza regimul non-UE (articolul 204 din Directiva TVA).

¹⁸ În conformitate cu articolul 204 din Directiva TVA, statele membre pot solicita în acest caz persoanei impozabile să numească un reprezentant fiscal care va fi persoana obligată la plata TVA.

¹⁹ În conformitate cu articolul 204 din Directiva TVA, statele membre pot solicita în acest caz persoanei impozabile să numească un reprezentant fiscal care va fi persoana obligată la plata TVA.

²⁰ Cu excepția unui furnizor stabilit într-o țară terță cu care UE a încheiat un acord privind asistența reciprocă – a se vedea detalii suplimentare în capitolul 4.

²¹ Nu există nicio obligație de a numi un intermediar pentru a utiliza regimul de import, dar persoana impozabilă este liberă să o facă.

statele membre ale UE într-un singur stat membru. Începând cu 1 iulie 2021, MOSS va fi extins la toate serviciile B2C care au loc în state membre în care nu este stabilit furnizorul, la vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și la anumite livrări interne de bunuri, și va deveni astfel un ghișeu unic (OSS).

Va fi creat un nou regim pentru declararea și plata TVA-ului la vânzările la distanță de bunuri cu valoare redusă importate din țări terțe sau teritorii terțe, ghișeu unic pentru importuri (IOSS).

Tabelul 4 prezintă o defalcare a tipurilor de operațiuni și a tipurilor de persoane impozabile acoperite de fiecare dintre aceste regimuri speciale.

Tabelul 4: Prezentare generală a regimurilor speciale

	Regimul non-UE/OSS	Regimul UE/OSS	Regimul de import/IOSS
Tipuri de operațiuni	TOATE prestările de servicii B2C către clienți din UE	a) TOATE prestările de servicii B2C intracomunitare b) Vânzări intracomunitare de bunuri la distanță c) Livrările de bunuri B2C interne în temeiul articolului 14a alineatul (2)	Vânzarea la distanță de bunuri importate în loturi cu o valoare ≤ 150 EUR
Persoane impozabile	Stabilite în afara UE	a) Doar persoane stabilite în UE b) Stabilite în UE și în afara UE c) Interfețe electronice stabilite în UE și în afara UE	Stabilite în UE și în afara UE, inclusiv interfețe electronice

Care sunt avantajele OSS?

Ghișeu unic simplifică obligațiile în materie de TVA pentru întreprinderile care vând bunuri și prestează servicii către consumatorii finali din întreaga UE, permițându-le:

- să se înregistreze electronic în scopuri de TVA într-un singur stat membru pentru toate vânzările eligibile de bunuri și servicii către clienți aflați în toate celelalte 26 de state membre;
- să prezinte OSS o declarație electronică unică privind TVA și să efectueze o plată unică a TVA-ului datorat pentru toate aceste vânzări de bunuri și servicii;
- să colaboreze cu administrația fiscală a statului membru în care sunt înregistrați pentru OSS, și într-o singură limbă, chiar dacă vânzările lor se desfășoară la nivelul UE.

În ceea ce privește aspectele practice ale OSS și IOSS, cum ar fi înregistrarea și radierea, declarațiile privind TVA, rectificările, plata TVA etc., a se vedea [Ghidul privind OSS pentru TVA](#)²².

3.1 REGIMUL NON-UE

3.1.1 Dispoziții relevante

Dispozițiile relevante pot fi găsite în Directiva TVA și în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA:

Directiva TVA

- Articolele 358a-369

Regulamentul de punere în aplicare privind TVA

- Articolele 57a-63c

3.1.2 Care este scopul noilor norme?

Noile norme extind domeniul de aplicare al regimului special pentru persoanele impozabile care nu sunt stabilite în UE și care prestează servicii TBE (regimul non-UE) **la toate serviciile prestate pentru persoane neimpozabile care au loc într-un stat membru în conformitate cu normele privind locul de prestare.**

Acest lucru înseamnă că, începând cu 1 iulie 2021, întreprinderile care nu sunt stabilite în UE, care prestează servicii către persoane neimpozabile (consumatori) în UE, nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în fiecare stat membru în care prestează servicii. În schimb, TVA-ul datorat pentru aceste prestări poate fi declarat și plătit într-un singur stat membru (așa-numitul stat membru de identificare) prin intermediul ghișeului unic (OSS, regimul non-UE).

Noile norme nu modifică locul de prestare a acestor servicii, ci doar oferă o procedură simplificată de declarare a TVA-ului datorat în statele membre ale UE în care are loc prestarea.

3.1.3 Cine poate utiliza regimul non-UE și pentru ce prestări?

Regimul non-UE poate fi utilizat exclusiv de **persoanele impozabile** (furnizori) care **nu sunt stabilite în UE**. Aceasta înseamnă o persoană impozabilă care nu și-a stabilit activitatea și care nu are un sediu fix în UE. Chiar dacă această persoană impozabilă este înregistrată sau este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA într-unul dintre statele membre pentru alte operațiuni decât serviciile B2C, aceasta poate utiliza în continuare regimul non-UE pentru prestările B2C.

Începând cu 1 iulie 2021, regimul non-UE va acoperi **toate prestările de servicii** (inclusiv serviciile TBE) al căror loc de prestare se află în UE, efectuate de persoanele impozabile definite mai sus către persoane neimpozabile (consumatori). În cazul în care furnizorul alege să utilizeze regimul non-UE, acesta trebuie să utilizeze regimul pentru a declara și a plăti TVA pentru toate aceste prestări de servicii B2C în UE.

²² Ghidul privind OSS pentru TVA este în curs de pregătire.

Printre exemplele de prestări de servicii B2C (o listă neexhaustivă) care ar putea fi raportate în cadrul regimului non-UE se numără:

- servicii de cazare asigurate de persoane impozabile nestabilite;
- admiterea la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târguri și expoziții;
- servicii de transport;
- servicii de evaluare a bunurilor mobile corporale și lucrări efectuate asupra acestora;
- activități auxiliare transportului, cum ar fi încărcarea, descărcarea, manipularea și alte activități similare;
- servicii legate de bunuri imobile;
- închirierea de mijloace de transport;
- prestarea de servicii de restaurant și catering pentru consum la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor etc.

Exemplul 1:

Un furnizor care nu este stabilit în UE oferă servicii legate de bunuri imobile (de exemplu, lucrări de renovare) situate în Germania, în Franța și în Ungaria către clienți din aceste state membre. Același furnizor este înregistrat în scopuri de TVA în Germania pentru alte tipuri de operațiuni (de exemplu, livrări de bunuri B2B). Furnizorul alege să utilizeze regimul non-UE în Franța (statul membru de identificare). Prin urmare, el trebuie să declare și să plătească TVA pentru toate prestările de servicii care intră sub incidența regimului special prin OSS în Franța. Furnizorul nu poate alege să declare prestările acestor servicii legate de bunuri imobile din Germania prin declarația privind TVA din Germania. Celelalte operațiuni (livrările de bunuri B2B) din Germania, care nu intră sub incidența regimului special vor trebui declarate în declarația națională privind TVA din Germania. Furnizorul poate deduce orice TVA german pe care l-a achitat prin declarația națională privind TVA din Germania. Pentru TVA-ul francez sau maghiar achitat, furnizorul va trebui să formuleze o cerere de rambursare a TVA în temeiul celei de-a 13-a directive la autoritatea fiscală a statului membru respectiv.

Exemplul 2:

Dacă același furnizor alege să se înregistreze în OSS în Germania, el trebuie să declare și să plătească TVA pentru toate prestările de servicii care intră sub incidența regimului special prin intermediul OSS din Germania. Celelalte operațiuni (de exemplu, livrările de bunuri B2B) din Germania care nu intră sub incidența OSS vor trebui declarate în declarația națională privind TVA din Germania. El poate deduce orice TVA german achitat prin declarația națională privind TVA. Pentru TVA-ul francez sau maghiar achitat, furnizorul va trebui să formuleze o cerere de rambursare a TVA în temeiul celei de-a 13-a directive la autoritatea fiscală a statului membru respectiv.

3.1.4 Care sunt obligațiile de facturare?

Directiva TVA nu prevede o obligație de facturare pentru prestarea de servicii către consumatorii din UE de către persoane impozabile care nu sunt stabilite în UE. Cu toate acestea, statele membre pot include în legislația lor națională o obligație de facturare pentru aceste prestări. Dacă furnizorul este înregistrat pentru regimul non-UE, se vor aplica normele de facturare ale statului membru de identificare. Dacă furnizorul nu este înregistrat pentru regimul non-UE, se vor aplica normele de facturare ale statului membru în care se efectuează prestarea.

3.1.5 Trebuie desemnat un reprezentant fiscal?

Statele membre nu pot impune furnizorilor din afara UE obligația să desemneze un reprezentant fiscal pentru a utiliza regimul non-UE (articolul 204 din Directiva TVA), însă furnizorul este liber să o facă.

Un intermediar (astfel cum este descris în secțiunea 4.2.5) este desemnat numai pentru utilizarea regimului de import.

3.2 REGIMUL UE

3.2.1 Dispoziții relevante

Dispozițiile relevante pot fi găsite în Directiva TVA și în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA:

Directiva TVA

- Articolul 14
- Articolul 14a
- Articolul 59c
- Articolele 369a-369k

Regulamentul de punere în aplicare privind TVA

- Articolele 57a-63c

3.2.2 Care este scopul noilor norme?

Noile norme care se vor aplica de la 1 iulie 2021 extind domeniul de aplicare al regimului UE în două moduri:

1. Gama de **prestări** care pot fi declarate în cadrul regimului Uniunii este extinsă, și anume:

- Pe lângă prestările transfrontaliere de servicii TBE către persoane neimpozabile din UE, un furnizor poate declara, de asemenea, toate celelalte prestări transfrontaliere de servicii, desfășurate în UE, către persoane neimpozabile. În ceea ce privește exemplele de servicii care pot fi declarate în cadrul regimului UE, a se vedea secțiunea 3.1.3;
- Furnizorul poate declara toate vânzările intracomunitare de bunuri la distanță;

- Interfețele electronice care devin furnizori presupuși pentru livrările de bunuri în cadrul UE pot declara vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, precum și anumite livrări interne de bunuri în cadrul regimului Uniunii.
2. Domeniul de aplicare al **persoanelor impozabile (furnizori)** care pot utiliza regimul Uniunii este extins (a se vedea secțiunea 3.2.3).

3.2.3 Cine poate utiliza regimul UE și pentru ce prestări/livrări?

Regimul UE poate fi utilizat de:

1. O persoană impozabilă **stabilită în UE (care nu este un furnizor presupus)**, pentru a declara și a plăti TVA pentru:
 - prestări de servicii B2C care au loc într-un stat membru în care aceasta nu este stabilită;
 - vânzările intracomunitare de bunuri la distanță.

Serviciile prestate clienților dintr-un stat membru în care este stabilit furnizorul trebuie declarate în declarația națională privind TVA a statului membru respectiv, indiferent dacă sediul fix este implicat sau nu în prestarea de servicii.

2. O persoană impozabilă **stabilită în afara UE**, pentru a declara și a plăti TVA pentru
 - vânzările intracomunitare de bunuri la distanță.
3. O interfață electronică (stabilită în UE sau în afara UE) care facilitează livrările de bunuri (**furnizor presupus**), pentru:
 - vânzările intracomunitare de bunuri la distanță;
 - anumite livrări interne de bunuri.

Livrările interne de bunuri, și anume atunci când bunurile se află în același stat membru ca și clientul către care sunt trimise, pot fi declarate în mod excepțional în cadrul regimului UE, dar numai de o interfață electronică pentru livrările pentru care devine un furnizor presupus (a se vedea secțiunea 2.1.3).

3.2.4 Poate fi utilizat regimul UE pentru o parte din operațiunile care intră sub incidența regimului?

Dacă un furnizor sau un furnizor presupus decide să se înregistreze pentru regimul UE, acesta trebuie să declare și să plătească TVA pentru toate operațiunile care intră sub incidența regimului UE. El nu poate alege să le declare în declarația națională privind TVA.

Exemplul 1:

Un furnizor stabilit în UE efectuează vânzări intracomunitare de bunuri la distanță și prestări de servicii către clienți din diferite state membre ale UE. Furnizorul ar dori să se înregistreze pentru regimul UE și să declare și să plătească TVA exclusiv pentru prestările de servicii prin intermediul regimului UE. Furnizorul ar dori să declare și să plătească TVA pentru vânzările la distanță de bunuri în conformitate cu normele generale privind TVA în declarația națională respectivă privind TVA a statului membru în cauză.

Furnizorul care a decis să se înregistreze pentru OSS ar trebui să declare toate operațiunile sale care intră sub incidența regimului UE în cadrul OSS. În consecință, furnizorul nu poate alege să utilizeze regimul UE numai pentru prestarea de servicii. Odată înregistrate în regimul UE, atât prestările de servicii, cât și vânzările la distanță de bunuri trebuie declarate în cadrul OSS.

Exemplul 2:

O interfață electronică stabilită în UE este un furnizor presupus pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și livrările interne de bunuri către clienți din UE. Interfața electronică oferă, de asemenea, servicii B2C electronice transfrontaliere clienților din UE. Interfața electronică ar dori să utilizeze OSS pentru declararea și plata TVA numai pentru vânzările la distanță de bunuri. TVA-ul pentru livrările interne de bunuri efectuate în calitate de furnizor presupus și serviciile electronice ar fi declarat și achitat de interfața electronică în conformitate cu normele generale privind TVA.

Un furnizor care decide să se înregistreze pentru OSS ar trebui să își declare toate operațiunile care intră sub incidența regimului UE în cadrul OSS. În consecință, interfața electronică nu poate alege să utilizeze OSS pentru anumite operațiuni selectate. Odată înregistrate în regimul UE, toate operațiunile sale eligibile (vânzări la distanță de bunuri, livrări interne de bunuri ca furnizor presupus și prestări de servicii) trebuie declarate în cadrul OSS.

3.2.5 Ce sunt vânzările intracomunitare de bunuri la distanță?

O vânzare intracomunitară de bunuri la distanță are loc atunci când bunurile sunt expediate sau transportate de către furnizor sau în numele acestuia dintr-un alt stat membru decât cel în care se termină expedierea sau transportul mărfurilor către client [articolul 14 alineatul (4) primul paragraf din Directiva TVA]. Acest articol prevede, de asemenea, că livrarea de bunuri trebuie efectuată pentru:

- o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Directiva TVA²³ sau
- orice altă persoană neimpozabilă.

În concluzie, expresia „vânzări intracomunitare de bunuri la distanță” acoperă livrările către **următorii clienți:**

- livrări de bunuri către persoane neimpozabile (consumatori);
- livrări de bunuri (inclusiv produse accizabile) către persoanele impozabile sau persoanele juridice neimpozabile enumerate la articolul 151 din Directiva TVA (organisme sub regim diplomatic, organisme internaționale, NATO etc.) și
- livrări de bunuri (cu excepția produselor accizabile) către: (i) persoane impozabile care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care TVA nu este deductibil, (ii) persoane impozabile în cadrul regimului forfetar comun pentru fermieri,

²³ Dacă clientul efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri supuse TVA, este deja asigurat faptul că livrarea este impozitată în statul membru de sosire a bunurilor.

(iii) persoane impozabile în cadrul regimului marjei pentru bunuri second-hand și (iv) persoane juridice neimpozabile – (cunoscute și sub denumirea de „grupul celor 4”).

Vânzările la distanță de bunuri pot acoperi orice tip de bun, indiferent de valoarea acestuia, inclusiv produsele supuse accizelor. Domeniul de aplicare al articolului 14 alineatul (4) primul paragraf din Directiva TVA și, prin urmare, regimul UE acoperă **livrările de bunuri supuse accizelor** numai în cazuri specifice, în funcție de clientul căruia îi sunt livrate bunurile, deci numai dacă sunt livrate:

- persoanelor neimpozabile sau
- persoanelor impozabile sau persoanelor juridice neimpozabile ale căror achiziții intracomunitare nu sunt supuse TVA în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Directiva TVA, deci cele enumerate la articolul 151 din Directiva TVA.

Vânzările intracomunitare la distanță de produse accizabile către un membru al așa-numitului „grup al celor 4” nu sunt acoperite de articolul 14 alineatul (4) primul paragraf din Directiva TVA și, prin urmare, nu pot fi declarate în cadrul regimului UE [a se vedea articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva TVA].

3.2.6 Locul livrării/prestării

Locul prestării serviciilor TBE efectuate de o persoană impozabilă (furnizorul) stabilită într-un stat membru către o persoană neimpozabilă (clientul) dintr-un alt stat membru este în statul membru în care își are reședința clientul.

Locul de efectuare a vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță se consideră a fi locul în care se află bunurile la momentul la care se încheie expedierea sau transportul acestora către client [articolul 33 litera (a) din Directiva TVA].

Pentru alte tipuri de servicii acoperite de regimul UE, normele privind locul prestării nu s-au modificat. Mai multe detalii sunt disponibile la articolele 47-58 din Directiva TVA.

Rezultă că, în cazul livrărilor de bunuri sau al prestațiilor de servicii intracomunitare către clienți, TVA-ul va fi datorat în mai multe state membre. Pentru a declara și a plăti TVA-ul datorat, furnizorul se poate înregistra în scopuri de TVA în statul membru relevant (sau în fiecare dintre statele membre relevante) sau se poate înregistra pentru OSS al Uniunii, în general în statul membru în care este stabilit.

3.2.7 Pragul privind locul prestării/livrării (10 000 EUR)

Pentru a sprijini microîntreprinderile, de la 1 ianuarie 2019 a fost introdus un prag anual al cifrei de afaceri de 10 000 EUR, până la care locul prestării serviciilor TBE către consumatorii dintr-un alt stat membru rămâne în statul membru în care este stabilit furnizorul. Începând cu 1 iulie 2021, acest prag acoperă prestațiile transfrontaliere de servicii TBE și vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, exceptând prestațiile de alte tipuri de servicii către clienți din UE. Pragul este calculat luând în considerare valoarea totală a serviciilor transfrontaliere TBE și vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și se aplică atât furnizorilor, cât și furnizorilor presupuși.

În consecință, prestațiile transfrontaliere de servicii TBE și vânzările intracomunitare de bunuri la distanță vor fi supuse TVA în statul membru în care este stabilit furnizorul, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții [articolul 59c alineatul (1)]:

1. furnizorul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită într-un singur stat membru;
2. acesta prestează servicii TBE către clienți stabiliți, care își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un alt stat membru sau efectuează vânzări intracomunitare de bunuri la distanță și expediază sau transportă aceste bunuri către un alt stat membru decât statul membru în care este stabilit;
3. valoarea totală a acestor prestări de servicii TBE și vânzări intracomunitare la distanță de bunuri, efectuate către consumatori din alte state membre, nu depășește 10 000 EUR (fără TVA) în anul calendaristic curent și în cel precedent.

Aceasta înseamnă că prestările transfrontaliere de servicii TBE și vânzările intracomunitare de bunuri la distanță de până la 10 000 EUR vor beneficia de același tratament TVA ca și livrările/prestările interne.

Cu toate acestea, furnizorul poate decide să nu aplice pragul de 10 000 EUR și să aplice normele generale privind locul de livrare/prestare (de exemplu, impozitarea în statul membru al clientului în cazul serviciilor TBE și în statul membru în care sunt expediate sau transportate bunurile, în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță). În această situație, el poate alege să se înregistreze pentru OSS în statul membru în care este stabilit, chiar dacă nu depășește pragul. În acest caz, furnizorul va avea obligații în temeiul deciziei sale timp de doi ani calendaristici.

În orice caz, de îndată ce se depășește pragul anual de 10 000 EUR, se aplică norma generală, iar TVA va fi datorat în statul membru al clientului pentru serviciile TBE și în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile, în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță.

Acest prag nu se aplică:

- (i) prestărilor de servicii TBE efectuate de un furnizor care nu este stabilit în UE (regimul non-UE);
- (ii) vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță efectuate de un furnizor stabilit în afara UE;
- (iii) vânzărilor la distanță de bunuri importate (regimul de import);
- (iv) prestărilor de servicii diferite de serviciile TBE;
- (v) livrărilor interne de bunuri efectuate de un furnizor presupus;
- (vi) livrărilor de bunuri de către un furnizor care este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită în mai multe state membre.

Tabelul 5 de mai jos prezintă consecințele aplicării pragului de 10 000 EUR.

Tabelul 5: Pragul privind locul prestării/livrării (10 000 EUR)

	Servicii TBE B2C* și vânzări intracomunitare de bunuri la distanță
--	---

Prag	De către furnizori stabiliți numai într-un singur stat membru		De către furnizori stabiliți în afara UE sau furnizori stabiliți în mai multe state membre
≤ 10 000 EUR pe an	Locul prestării/livrării și TVA datorată în statul membru al furnizorului (în cazul serviciilor TBE) și în statul membru de expediere sau transport (în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță)**	Furnizorul poate decide să aplice norma generală privind locul prestării/livrării în statul membru al clientului sau în statul membru în care sunt expediate bunurile <ul style="list-style-type: none"> - înregistrarea în regimul UE sau - înregistrarea în scopuri de TVA în fiecare stat membru (al clientului sau în care sunt expediate bunurile) 	Prag neaplicabil
> 10 000 EUR pe an	Locul prestării/livrării și TVA datorat în statul membru al clientului/în care sunt expediate sau transportate bunurile <ul style="list-style-type: none"> - înregistrarea în regimul UE sau - înregistrarea în scopuri de TVA în fiecare stat membru al clientului/de încheiere a expedierii sau transportului 		

* Pentru serviciile TBE, pragul de 10 000 EUR se aplică deja de la 1 ianuarie 2019.

** Pentru ca pragul să fie aplicabil, bunurile trebuie să fie trimise din statul membru de stabilire.

3.2.8 Care sunt obligațiile de facturare?

Prestările de servicii

Directiva TVA nu prevede o obligație de facturare pentru prestarea de servicii pentru consumatorii din UE. Cu toate acestea, statele membre pot include în legislația lor națională o obligație de facturare pentru aceste prestări. Dacă se emite o factură, normele aplicabile sunt următoarele:

- normele de facturare ale statului membru în care este înregistrat furnizorul pentru regimul UE (statul membru de identificare) sau
- normele de facturare ale statelor membre în care are loc prestarea, în cazul în care furnizorul nu este înregistrat pentru regimul UE.

Vânzări intracomunitare de bunuri la distanță

Directiva TVA prevede că, în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță, furnizorii trebuie să emită o factură dacă nu utilizează regimul UE. Dacă aceștia s-au înregistrat pentru regimul UE, ei nu trebuie să emită o factură pentru aceste livrări de bunuri. Dacă furnizorul alege să emită o factură, se vor aplica normele de facturare ale statului membru în care este înregistrat furnizorul pentru regimul UE (statul membru de identificare).

3.2.9 Trebuie desemnat un reprezentant fiscal?

Furnizorii stabiliți în UE nu trebuie să desemneze un reprezentant fiscal pentru a putea utiliza regimul UE.

Furnizorii (inclusiv furnizorii presupuși) care nu sunt stabiliți în UE nu au obligația să desemneze un reprezentant fiscal pentru a putea utiliza regimul UE. Cu toate acestea, statul membru de identificare le poate cere să desemneze un reprezentant fiscal în conformitate cu legislația națională.

Un intermediar (astfel cum este descris în secțiunea 4.2.5) este desemnat numai pentru utilizarea regimului de import.

3.2.10 În cazul în care un furnizor din afara UE efectuează prestări de servicii către consumatori din UE și vânzări intracomunitare de bunuri la distanță, ce sistem trebuie utilizat?

În cazul în care un furnizor din afara UE efectuează atât prestări de servicii către consumatori din UE, cât și vânzări intracomunitare de bunuri la distanță, el trebuie să utilizeze două regimuri diferite și, prin urmare, să se înregistreze în acestea, și anume:

- Regimul non-UE pentru prestarea de servicii și
- Regimul UE pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță.

Furnizorul din afara UE nu poate declara livrările de bunuri în cadrul regimului non-UE, deoarece acesta acoperă numai prestările de servicii (a se vedea secțiunea 3.1.3). De asemenea, nu își poate declara prestările de servicii în cadrul regimului UE, deoarece nu este stabilit în UE (a se vedea secțiunea 3.2.3).

Exemplul 1:

Un furnizor este stabilit în Elveția și prestează servicii către clienți din Austria. De asemenea, livrează bunuri care sunt expediate din Franța către clienți din Spania. El dorește să utilizeze OSS pentru a declara și plăti TVA pentru aceste livrări/prestări.

Ce regimuri trebuie să utilizeze pentru aceste livrări/prestări?

Furnizorul nu este stabilit în UE. Aceasta înseamnă că pentru prestarea de servicii către clienți din Austria, el trebuie să utilizeze **regimul non-UE** (statul membru de identificare la libera alegere).

Pentru vânzările intracomunitare la distanță (în cazul în care bunurile sunt expediate din Franța către clienți din Spania), el trebuie să utilizeze **regimul UE**. Statul membru de identificare pentru o persoană impozabilă care nu este stabilită în UE este statul membru de expediere a bunurilor, prin urmare Franța (articolul 369a din Directiva TVA). În cazul în care

persoana impozabilă expediază sau transportă bunuri din mai multe state membre, persoana impozabilă trebuie să indice care dintre aceste state membre va fi statul membru de identificare.

3.3 ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI CU PRIVIRE LA REGIMURILE SPECIALE

Exemplele de mai jos se aplică pentru livrările/prestările efectuate începând cu 1 iulie 2021.

1. *Sunt o întreprindere stabilită (numai) în Belgia și vând bunuri din antrepozitul meu din Belgia către clienți din Franța și Luxemburg (vânzări la distanță de bunuri). Valoarea totală a vânzărilor mele transfrontaliere către clienți nu depășește 10 000 EUR. Ce se schimbă pentru mine?*

În principiu, în acest scenariu nimic nu se schimbă. Întrucât sunteți stabilit într-un singur stat membru (Belgia), iar valoarea totală a livrărilor dumneavoastră de bunuri către clienții din alte state membre ale UE (Franța, Luxemburg) nu depășește 10 000 EUR, acestea vor beneficia de același tratament TVA ca și livrările dumneavoastră către clienții din Belgia.

Dacă doriți, puteți alege să aplicați normele și impozitele obișnuite din statul membru de destinație a bunurilor. Dacă alegeți această opțiune, vă puteți înregistra pentru regimul UE în Belgia (unde sunteți stabilit). Aceasta este o simplă înregistrare online în portalul de tip ghișeu unic belgian pentru TVA. După înregistrare, veți putea declara și plăti TVA-ul datorat în Franța și Luxemburg prin intermediul acestui portal de tip ghișeu unic belgian. Cu toate acestea, dacă alegeți să nu vă înregistrați în OSS, vă puteți înregistra în scopuri de TVA în statele membre de sosire a bunurilor, deci în Franța și Luxemburg.

2. *Sunt o întreprindere stabilită (numai) în Polonia și efectuez vânzări de bunuri la distanță doar către clienți din Germania, Cehia și Suedia. Valoarea totală a vânzărilor mele transfrontaliere către clienți depășește 10 000 EUR, dar, individual, pentru fiecare stat, nu depășește 35 000 EUR. Ce se schimbă pentru mine?*

De la 1 iulie 2021, pragul pentru vânzările la distanță de bunuri devine de 10 000 EUR pe an și acoperă toate vânzările la distanță de bunuri către clienți din toate statele membre ale UE. Pragul anual anterior pentru vânzări la distanță de 35 000 EUR pentru fiecare stat membru (sau de 100 000 EUR pentru un număr limitat de state membre) dispare.

În scenariul actual, întrucât pragul de 10 000 EUR este depășit, locul de efectuare a vânzării la distanță a bunurilor este în țara către care sunt expediate bunurile. Pentru a raporta TVA-ul datorat pentru vânzările la distanță de bunuri expediate în Germania, Cehia și Suedia, începând cu 1 iulie 2021 aveți două posibilități:

- a) să vă înregistrați în fiecare dintre aceste state membre și să declarați și să plătiți TVA-ul datorat în declarația națională privind TVA din statul membru respectiv (în cazul de față Germania, Cehia și Suedia); sau
- b) să vă înregistrați în regimul UE (în Polonia). Aceasta este o înregistrare online simplă în portalul de tip ghișeu unic pentru TVA din Polonia (unde sunteți stabilit), care urmează să fie utilizat pentru toate vânzările dumneavoastră transfrontaliere de bunuri la distanță și toate prestările de servicii către clienți din alte state membre ale UE. După înregistrare, veți putea declara și plăti TVA-ul datorat în Germania, Cehia și Suedia prin intermediul acestui portal de tip ghișeu unic polonez.

3. *Sunt o întreprindere stabilită în Austria și efectuez livrări interne de bunuri. Ocazional efectuez vânzări la distanță de bunuri care nu depășesc 10 000 EUR către clienți din Germania. De asemenea, am un sediu fix în Ungaria, de unde pretez diverse servicii (TBE și/sau altele). Mi se aplică pragul de 10 000 EUR?*

Nu, pragul de 10 000 EUR se aplică numai unei întreprinderi stabilite într-un singur stat membru. Întrucât sunteți stabilit în Austria, dar aveți și un sediu fix în Ungaria, pragul de 10 000 EUR nu se aplică.

4. *Sunt o întreprindere stabilită în Franța și dețin un stoc de bunuri în Germania. Efectuez vânzări la distanță de bunuri din Franța și din stocul din Germania către clienți din Polonia în valoare de 4 000 EUR și către clienți din Belgia în valoare de 4 500 EUR. Mi se aplică pragul de 10 000 EUR?*

Nu, pragul de 10 000 EUR nu vi se aplică, deoarece bunurile sunt expediate din două state membre, având ca rezultat vânzări la distanță din mai multe state membre. Pentru ca pragul să fie aplicabil, furnizorul trebuie să fie stabilit într-un stat membru, iar bunurile trebuie să fie trimise din acel stat membru de stabilire.

5. *Sunt o întreprindere stabilită în Italia și pretez servicii TBE în valoare de 4 000 EUR unor clienți din Spania și Portugalia. De asemenea, pretez servicii TBE în valoare de 20 000 EUR către o organizație internațională din Spania care este scutită de TVA pentru achizițiile sale de bunuri și servicii. Mi se aplică pragul de 10 000 EUR?*

Nu, pragul de 10 000 EUR nu se aplică în cazul dumneavoastră Organizația internațională care este scutită de TVA pentru achizițiile sale de bunuri și servicii este considerată o persoană neimpozabilă (consumator) pentru prestarea de servicii TBE. Astfel, pragul total aplicabil serviciilor TBE transfrontaliere este de 24 000 EUR, care depășește pragul de 10 000 EUR.

6. *Sunt o întreprindere stabilită (doar) în Franța. Pretez servicii TBE în valoare de 2 500 EUR pentru clienți din Belgia și Germania și efectuez vânzări la distanță de bunuri în valoare de 7 000 EUR către clienți din Țările de Jos. Mi se aplică pragul de 10 000 EUR? Pot opta ca locul de impozitare să fie statul membru al clientului numai pentru vânzările la distanță de bunuri?*

Valoarea totală a serviciilor transfrontaliere TBE și a vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță este de 9 500 EUR, deci sub 10 000 EUR. Prin urmare, puteți aplica același tratament TVA la aceste livrări/prestări transfrontaliere ca în cazul livrărilor/prestărilor dumneavoastră interne. De asemenea, puteți opta ca locul de impozitare să fie statul membru al clientului, dar această opțiune trebuie făcută atât pentru prestările de servicii TBE, cât și pentru vânzările la distanță de bunuri. Veți avea obligații în temeiul acestei decizii timp de doi ani calendaristici.

7. *Sunt o întreprindere stabilită (doar) în Țările de Jos. Pretez servicii TBE în valoare de 2 500 EUR către clienți din Belgia și Germania, pretez servicii de formare în valoare de 3 000 EUR care se desfășoară fizic în Germania și Danemarca și efectuez vânzări la distanță de bunuri în valoare de 4 000 EUR către clienți din Belgia. Mi se aplică pragul de 10 000 EUR?*

Pragul de 10 000 EUR se aplică numai prestărilor de servicii TBE și vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță. Cifra de afaceri totală a livrărilor/prestărilor acoperite de prag este, prin urmare, de 6 500 EUR. Pentru acestea, puteți aplica același tratament TVA

ca în cazul livrărilor/prestărilor dumneavoastră interne sau puteți alege să aplicați TVA în statul membru al clientului.

Pragul de 10 000 EUR nu acoperă serviciile de formare (sau alte servicii diferite de serviciile TBE). În ceea ce privește raportarea TVA pentru aceste servicii de formare, aveți două alternative:

- a) să vă înregistrați în fiecare dintre aceste state membre în care se desfășoară serviciile de formare și apoi să declarați și să plătiți TVA-ul datorat în declarația națională privind TVA din statul membru respectiv (în cazul de față: Germania și Danemarca); sau
- b) să vă înregistrați în regimul UE. Aceasta este o înregistrare online simplă în portalul de tip ghișeu unic pentru TVA din Țările de Jos (unde sunteți stabilit), care urmează să fie utilizat pentru toate vânzările dumneavoastră intracomunitare de bunuri la distanță și toate prestările de servicii către clienți din alte state membre ale UE. După înregistrare, veți putea declara și plăti TVA-ul datorat în Germania și Danemarca prin intermediul acestui portal de tip ghișeu unic din Țările de Jos.

8. *Sunt o întreprindere stabilită (numai) în Germania și efectuez vânzări intracomunitare de bunuri (originare din UE sau în liberă circulație în UE) la distanță exclusiv prin intermediul diferitelor interfețe electronice. Valoarea totală a vânzărilor mele de bunuri la distanță nu depășește 10 000 EUR. Mi se aplică pragul?*

Da, pragul de 10 000 EUR se aplică în cazul dumneavoastră. Ar trebui să păstrați înregistrări clare ale vânzărilor dumneavoastră la distanță efectuate prin intermediul interfețelor electronice. Dacă, ulterior, se depășește pragul pentru vânzări la distanță de 10 000 EUR, trebuie să percepeți TVA din statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile.

Notă: Interfața electronică nu este un furnizor presupus în acest exemplu, deoarece dumneavoastră, în calitate de vânzător, sunteți stabilit în UE.

9. *Sunt o întreprindere stabilită (doar) în Spania și efectuez vânzări de bunuri la distanță către clienți din întreaga UE care depășesc valoarea de 10 000 EUR. Ce se schimbă pentru mine?*

De la 1 iulie 2021, pragul pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță devine de 10 000 EUR pe an și acoperă toate vânzările la distanță de bunuri către clienți din toate statele membre ale UE. Pragul anual anterior pentru vânzări la distanță de 35 000 EUR pentru fiecare stat membru (sau de 100 000 EUR pentru un număr limitat de state membre) dispare. În cazul vânzărilor dumneavoastră de bunuri la distanță se aplică TVA-ul statelor membre către care sunt expediate/transportate bunurile. Aceasta înseamnă că trebuie să percepeți de la client cota corectă de TVA a statului membru în care vor fi expediate/transportate bunurile la momentul vânzării. Pentru a raporta TVA, aveți două posibilități:

- a) să vă înregistrați în fiecare dintre aceste state membre în care aveți clienți (până la 26 de înregistrări suplimentare) și apoi să declarați și să plătiți TVA-ul datorat în declarația națională privind TVA din fiecare stat membru; sau
- b) să vă înregistrați în regimul UE. Aceasta este o înregistrare online simplă la ghișeul unic privind TVA din Spania (unde sunteți stabilit), care poate să fie utilizată pentru toate vânzările dumneavoastră de bunuri la distanță și toate prestările de servicii către clienții din alte state membre ale UE. După această înregistrare, veți putea declara și plăti TVA-

ul datorat pentru vânzările la distanță de bunuri efectuate în întreaga UE prin intermediul acestui portal de tip ghișeu unic spaniol.

10. *Sunt o întreprindere stabilită în Irlanda și efectuez vânzări intracomunitare de bunuri la distanță către clienți aflați în întreaga UE prin intermediul propriului meu site și diferite interfețe electronice. Ce se schimbă pentru mine?*

Răspunsul este similar celui de la întrebarea 9, iar TVA-ul se datorează în statele membre către care sunt expediate/transportate bunurile, indiferent de modul în care se efectuează vânzările (site propriu sau interfață electronică).

Rămâneți obligat la plata TVA pentru toate vânzările la distanță pe care le efectuați, indiferent de modul în care sunt efectuate (site propriu sau interfețe electronice). Ar trebui să vă asigurați că se aplică TVA-ul corect vânzărilor la distanță efectuate prin interfețe electronice.

Dacă alegeți să vă înregistrați pentru regimul UE, ar trebui să raportați și să plătiți TVA-ul datorat pentru toate vânzările la distanță prin OSS, inclusiv cele efectuate printr-o interfață electronică. Interfața electronică nu devine un furnizor presupus în acest scenariu, deoarece furnizorul este stabilit în UE.

11. *Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și dețin un stoc de bunuri în Franța din care efectuez vânzări de bunuri la distanță către diverși clienți prin intermediul propriului meu site. Vânzările de bunuri la distanță nu depășesc 10 000 EUR. Mi se aplică pragul de 10 000 EUR?*

Nu, pragul de 10 000 EUR se aplică doar întreprinderilor stabilite în UE.

12. *Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și dețin un stoc de bunuri în Franța din care efectuez vânzări de bunuri la distanță prin intermediul propriului meu site. Ce se schimbă pentru mine?*

Răspunsul este similar celui de la întrebarea 10. Dacă alegeți să utilizați regimul UE, ar trebui să vă înregistrați în scopuri de TVA în Franța, unde dețineți stocul de bunuri.

13. *Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și dețin un stoc de bunuri (originare din UE sau în liberă circulație în UE) în Franța. Îmi vând bunurile unor clienți din Franța și din toate celelalte state membre ale UE, exclusiv prin interfețe electronice. Ce se schimbă pentru mine?*

În această situație, se consideră că efectuați livrări către interfața electronică, iar acestea sunt apoi direcționate către clienții dumneavoastră din Franța și din alte state membre ale UE. Trebuie să vă înregistrați în scopuri de TVA în Franța, unde dețineți stocul de bunuri. Livrările dumneavoastră către interfața electronică sunt scutite de TVA cu drept de deducere.

Interfața electronică devine furnizorul presupus și este obligată la colectarea TVA de la clienții dumneavoastră. Sunteți obligat să furnizați informațiile complete către interfața electronică cu privire la natura bunurilor livrate și la locul unde vor fi expediate/transportate acestea. Interfața electronică poate utiliza regimul UE pentru a declara și a plăti TVA-ul datorat pentru livrările efectuate către clienții din Franța și vânzările la distanță efectuate către clienții din alte state membre ale UE.

14. *Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și dețin un stoc de bunuri în Franța (originare din UE sau în liberă circulație în UE). Îmi vând bunurile clienților din*

întreaga UE prin intermediul site-ului propriu și al interfețelor electronice. Ce se schimbă pentru mine?

TVA-ul este datorat în statul membru către care sunt expediate/transportate bunurile, indiferent de modul în care se realizează vânzările la distanță (pe site-ul propriu sau prin interfețe electronice). Trebuie să păstrați înregistrări clare ale vânzărilor dumneavoastră la distanță efectuate prin intermediul site-ului propriu și al celor efectuate prin intermediul interfețelor electronice.

Pentru vânzările la distanță de bunuri efectuate prin intermediul site-ului propriu, rămâneți obligat la plata TVA. A se vedea răspunsul la întrebarea 10 cu privire la modul în care puteți declara și plăti TVA-ul respectiv.

Pentru vânzările la distanță de bunuri, efectuate printr-o interfață electronică, interfața electronică este obligată la plata TVA-ului datorat. A se vedea răspunsul la întrebarea 13.

15. Sunt o întreprindere stabilită în Franța, fără alt sediu fix în altă parte în UE. M-am înregistrat pentru regimul UE în Franța (statul meu membru de identificare). Livrez bunuri dintr-un antrepozit din Belgia către clienți din Franța. Ce se schimbă pentru mine?

Trebuie să declarați aceste livrări de bunuri efectuate din Belgia către clienți din Franța în cadrul regimului UE. Acestea sunt vânzări intracomunitare de bunuri la distanță (Belgia-Franța) al căror loc de livrare este în Franța. Chiar dacă Franța este statul membru de identificare, acestea trebuie declarate în declarația OSS și nu pot fi incluse în declarația națională privind TVA (din Franța).

16. Sunt o interfață electronică stabilită în Italia. Sunt implicat în următoarele livrări de bunuri expediate dintr-un antrepozit din Italia. Bunurile sunt originare din UE sau se află în liberă circulație în UE:

- a. livrări de bunuri proprii către clienți din Italia*
- b. vânzări la distanță de bunuri proprii (care depășesc pragul de 10 000 EUR) către clienți din Franța, Spania și Portugalia*
- c. livrări de bunuri facilitate, efectuate de furnizori italieni către clienți din Italia și vânzări la distanță de bunuri efectuate de furnizori italieni către clienți din Franța, Spania și Austria,*
- d. livrări de bunuri facilitate, efectuate de vânzători chinezi către clienți din Italia și vânzări la distanță de bunuri efectuate de vânzători chinezi către clienți din Franța, Spania și Austria.*

Ce se schimbă pentru mine?

Pentru livrările de la litera (a) de bunuri proprii către clienți din Italia, nu există schimbări. Aplicați în continuare normele privind TVA în Italia, declarați TVA în declarația privind TVA din Italia și plătiți TVA către autoritățile fiscale italiene.

Pentru livrările prevăzute la litera (b) (vânzări la distanță de bunuri proprii), se aplică TVA-ul din statele membre către care sunt expediate/transportate bunurile. Aceasta înseamnă că trebuie să percepeți de la client cota corectă de TVA din statul membru în care vor fi expediate/transportate bunurile deja la momentul în care vindeți aceste bunuri. Pentru a declara și plăti TVA, aveți două posibilități:

- a) să vă înregistrați în fiecare dintre statele membre către care sunt expediate/transportate bunurile (Franța, Spania și Portugalia) și apoi să declarați și să plătiți TVA-ul datorat în declarația națională privind TVA din statul membru respectiv; sau
- b) să vă înregistrați în regimul UE. Aceasta este o înregistrare online simplă la ghișeul unic privind TVA din Italia (unde sunteți stabilit), care poate fi utilizată pentru toate vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și toate prestările de servicii către clienți din alte state membre ale UE (dacă este cazul). După această înregistrare, veți putea declara și plăti TVA-ul datorat pentru vânzările la distanță efectuate în Franța, Spania și Portugalia, prin intermediul acestui portal de tip ghișeu unic italian.

Pentru livrările prevăzute la litera (c) efectuate de furnizori italieni pe care le facilitați, nu deveniți un furnizor presupus, iar răspunderea pentru TVA-ul datorat le revine acestor furnizori. Cu toate acestea, sunteți obligat să păstrați înregistrări ale acestor tranzacții²⁴.

Pentru livrările prevăzute la litera (d) deveniți furnizorul presupus și trebuie să declarați TVA-ul datorat în Italia, Franța, Spania și Austria, după cum urmează:

- a) Dacă nu ați optat pentru regimul UE pentru propriile vânzări la distanță de bunuri în conformitate cu litera (b), trebuie să declarați livrările efectuate către clienți italieni în declarația privind TVA din Italia, cele pentru Franța și Spania, în declarațiile privind TVA naționale respective și, suplimentar, să vă înregistrați în Austria pentru a declara și a plăti TVA-ul datorat acolo.
- b) Dacă ați optat pentru regimul UE pentru vânzările proprii la distanță de bunuri în conformitate cu litera (b), atunci TVA-ul pentru toate livrările efectuate în conformitate cu litera (d), inclusiv cele destinate clienților italieni, va fi declarat și plătit prin intermediul portalului de tip ghișeu unic italian.

17. *Sunt o interfață electronică stabilită în China și sunt implicat în următoarele livrări de bunuri:*

- a. *Livrări efectuate de furnizori chinezi dintr-un stoc deținut în Germania și Franța cu predare către clienți din Germania, Franța, Belgia, Țările de Jos, Ungaria, România și Bulgaria*
- b. *Livrări efectuate de furnizori chinezi din stocuri de bunuri deținute în China și Elveția către clienți din Franța, Germania, Suedia și Danemarca.*

Ce se schimbă pentru mine?

Deveniți un furnizor presupus pentru livrările efectuate în conformitate cu literele (a) și (b).

Pentru livrările efectuate în conformitate cu litera (a), întrucât bunurile sunt deja în liberă circulație în UE, trebuie să aplicați cota corectă de TVA în funcție de locul în care sunt expediate sau transportate bunurile (de exemplu, Germania, Franța, Belgia, Țările de Jos, Ungaria, România și Bulgaria). Pentru aceasta, vă puteți înregistra în regimul UE fie în Germania, fie în Franța, unde furnizorii subiacenți dețin un stoc de bunuri. Dacă alegeți să vă înregistrați la ghișeul unic german, această înregistrare unică este valabilă pentru toate livrările pe care le facilitați furnizorilor chinezi din stocurile lor din Germania și Franța. TVA-ul pentru toate aceste livrări va fi declarat și plătit prin intermediul portalului de tip ghișeu unic german.

²⁴ Articolul 242a din Directiva TVA.

De asemenea, puteți alege să vă înregistrați în toate statele membre ale UE în care facilitați livrările furnizorilor chinezi, adică în Franța, Germania (pentru livrările interne) și, respectiv, în Belgia, Țările de Jos, Ungaria, România și Bulgaria pentru vânzările la distanță de bunuri către clienții de acolo. În acest caz, veți avea o înregistrare în scopuri de TVA în fiecare dintre aceste șapte state membre, precum și șapte declarații privind TVA de depus și șapte plăți de TVA de efectuat către fiecare dintre autoritățile fiscale din statele membre menționate.

Pentru livrările pe care le facilitați furnizorilor chinezi din stocurile lor din China și Elveția, în orice caz, deveniți furnizor presupus dacă valoarea bunurilor expediate în loturi nu depășește 150 EUR. Puteți alege să vă înregistrați la ghișeul unic pentru importuri. Implicațiile TVA sunt prezentate în capitolul 4, secțiunea 4.2.10 întrebarea 5.

18. *Sunt o întreprindere stabilită în Polonia. Livrez bunuri din Polonia și din Germania clienților din Țările de Jos și Franța. Sunt înregistrat pentru regimul UE în Polonia. De asemenea, sunt înregistrat în scopuri de TVA în Germania. Pot deduce TVA-ul aferent intrărilor achitat în Germania prin declarația OSS?*

Efectuați vânzări la distanță de bunuri care au loc în Țările de Jos și Franța. Trebuie să le declarați în declarația dumneavoastră OSS depusă în Polonia (statul membru de identificare) prin intermediul OSS. Nu puteți deduce TVA-ul achitat în Germania prin declarația OSS. Acest TVA trebuie dedus în declarația națională privind TVA din Germania.

19. *Sunt o întreprindere stabilită în Polonia. Livrez bunuri din Polonia și din Germania clienților din Țările de Jos și Franța. Sunt înregistrat pentru regimul UE în Polonia. Nu sunt înregistrat în scopuri de TVA în niciun alt stat membru. Pot deduce TVA-ul achitat în Germania prin declarația OSS?*

Efectuați vânzări la distanță de bunuri care au loc în Țările de Jos și Franța. Trebuie să le declarați în declarația dumneavoastră OSS depusă în Polonia (statul membru de identificare) prin intermediul OSS. Nu puteți deduce TVA-ul achitat în Germania prin declarația OSS. Dacă dețineți un stoc de bunuri în Germania, în mod normal, vi se va solicita să vă înregistrați în scopuri de TVA în Germania, și puteți deduce TVA german de intrare prin intermediul declarației normale privind TVA. Dacă nu aveți obligația să vă înregistrați în scopuri de TVA în Germania, rambursarea TVA achitat în Germania poate fi acordată pe baza Directivei 2008/9/CE.

20. *Sunt o întreprindere stabilită în Insulele Canare, care se află pe teritoriul vamal al UE, dar în afara teritoriului TVA al UE. Vând produse cosmetice clienților din UE prin intermediul magazinului meu online. Vânzările mele trebuie considerate vânzări intracomunitare la distanță sau vânzări la distanță de bunuri importate?*

Insulele Canare sunt considerate teritorii terțe cărora nu li se aplică Directiva TVA (articolul 6 din Directiva TVA). Prin urmare, vânzările dumneavoastră sunt vânzări la distanță de bunuri importate. A se vedea capitolul 4, întrebarea 12a.

21. *Sunt o interfață electronică și un număr de furnizori care vând bunuri prin intermediul interfeței mele sunt stabiliți în Insulele Canare. Acești furnizori subiacenți își expediază/transportă bunurile din stocurile păstrate în locuri din UE către clienți din întreaga UE. Devin un furnizor presupus pentru aceste livrări?*

Întreprinderile stabilite în Insulele Canare sau alte teritorii terțe nu sunt considerate ca fiind stabilite în UE. În consecință, deveniți un furnizor presupus pentru vânzările la distanță de

bunuri pe care acestea le realizează în UE din stocurile din cadrul UE. Pentru detalii suplimentare, a se vedea răspunsul la întrebarea 16, în special litera (d).

3.4 CE TREBUIE SĂ FACEȚI DACĂ UTILIZAȚI REGIMUL NON-UE SAU REGIMUL UE?

Un furnizor care utilizează regimul non-UE sau regimul UE sau un furnizor presupus care utilizează regimul UE ar trebui să asigure următoarele:

- afișarea valorii TVA care trebuie plătită de client în UE cel târziu la finalizarea procesului de comandă;
- colectarea TVA de la clientul din UE pentru prestările de servicii B2C transfrontaliere, vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și livrările interne de bunuri de către un furnizor presupus;
- transmiterea unei declarații OSS trimestriale către statul membru de identificare, prin care se declară toate livrările eligibile;
- efectuarea unei plăți trimestriale a TVA-ului declarat în declarația OSS către statul membru de identificare;
- Păstrarea înregistrărilor tuturor livrărilor timp de 10 ani pentru un eventual audit efectuat de autoritățile fiscale ale statelor membre.

Mai multe informații cu privire la modul de depunere a declarației privind TVA și cu privire la modul de efectuare a plății TVA sunt disponibile în [Ghidul privind OSS pentru TVA](#).

3.5 REGIMUL DE IMPORT

Regimul de import este descris în capitolul 4.

4 VÂNZĂRILE LA DISTANȚĂ ȘI IMPORTUL BUNURILOR CU VALOARE SCĂZUTĂ

În conformitate cu normele TVA aplicabile până la 1 iulie 2021, nu trebuie plătit TVA la import pentru bunurile comerciale cu o valoare de până la 10/22 EUR importate în UE²⁵. Această scutire este eliminată de la 1 iulie 2021. Astfel, de la 1 iulie 2021, toate bunurile comerciale importate în UE dintr-o țară terță sau teritoriu terț vor fi supuse TVA, indiferent de valoarea lor²⁶. Este introdus un nou concept pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din teritoriile terțe sau țări terțe (a se vedea secțiunea 4.1).

Scutirea de taxe vamale pentru bunuri cu o valoare intrinsecă care nu depășește 150 EUR importate în UE²⁷ rămâne în vigoare. Aceasta înseamnă că nu trebuie plătită nicio taxă vamală pentru bunurile dintr-un lot importat în UE cu o valoare intrinsecă care nu depășește 150 EUR (cu excepția produselor alcoolice, a parfumurilor, a apelor de toaletă, a tutunului și a produselor din tutun). În sensul prezentelor note explicative, aceste bunuri sunt denumite, de asemenea, „bunuri cu valoare redusă”.

În tabelul de mai jos, puteți vedea tratamentul general al bunurilor cu valoare redusă importate în UE înainte de și începând cu 1 iulie 2021 din perspectiva TVA și vamală.

Tabelul 6: Scutire de TVA înainte și după 1 iulie 2021

Valoarea bunurilor importate în loturi**	Înainte de 1 iulie 2021		Începând cu 1 iulie 2021	
	TVA	Taxă vamală	TVA	Taxă vamală
≤ 10/22 EUR ²⁸	Scutit de TVA ²⁹	Scutit de taxă vamală	TVA datorat în UE*	Scutit de taxă vamală
> 10/22 EUR și ≤ 150 EUR	TVA datorat în UE*	Scutit de taxă vamală	TVA datorat în UE*	Scutit de taxă vamală
> 150 EUR	TVA datorat în UE*	Taxă vamală datorată în UE	TVA datorat în UE*	Taxă vamală datorată în UE

* Statul membru al UE în care are loc importul/în care sunt expediate sau transportate bunurile.

** Cu excepția bunurilor supuse accizelor UE.

²⁵ Titlul IV, articolele 23 și 24 din Directiva 2009/132/CE.

²⁶ Statele membre au posibilitatea de a elimina scutirea de TVA pentru anumite importuri (comenzi prin poștă) chiar înainte de 1 iulie 2021 [articolul 23 alineatul (2) din Directiva 2009/132/CE].

²⁷ Capitolul V, articolele 23 și 24 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului.

²⁸ Pentru pragurile de import pentru care se aplică scutirea de TVA în fiecare stat membru, a se vedea anexa B la acest studiu.

²⁹ Unele jurisdicții din UE au decis deja să elimine această scutire de TVA mai devreme.

Începând cu 1 iulie 2021, TVA-ul este datorat pentru toate bunurile cu valoare redusă importate în UE. În același timp, sunt introduse următoarele simplificări pentru colectarea TVA:

- Regimul special pentru vânzările la distanță de bunuri importate din țări terțe sau teritorii terțe – Regimul de import/Ghișeu unic pentru importuri sau IOSS – a se vedea secțiunea 4.2.
- Regimuri speciale pentru declararea și plata TVA la import – a se vedea secțiunea 4.3.

În practică, de la 1 iulie 2021, TVA-ul pentru bunurile cu valoare redusă poate fi plătit după cum urmează:

- plata ca parte a prețului de achiziție către furnizor/interfața electronică utilizând IOSS prin care importul bunurilor aferente este scutit de TVA;
- plata la import în UE, dacă furnizorul/interfața electronică nu utilizează IOSS:
 - ✓ persoanei care prezintă bunurile în vamă (și anume care depune o declarație vamală pentru punerea în liberă circulație), dacă persoana respectivă alege să utilizeze regimurile speciale; sau
 - ✓ utilizând mecanismul standard de colectare a TVA.

Indiferent de aplicarea regimului de import sau a regimurilor speciale pentru declararea și plata TVA la import, trebuie îndeplinite formalitățile vamale pentru bunurile cu valoare redusă importate în UE. Mai multe informații despre procedurile vamale sunt disponibile în ghidul vamal³⁰.

4.1 VÂNZĂRILE LA DISTANȚĂ DE BUNURI IMPORTATE

4.1.1 Dispoziții relevante

Dispozițiile relevante pot fi găsite în [Directiva TVA](#) și în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA.

Directiva TVA

Regulamentul de punere în aplicare privind TVA

- Articolul 14 alineatul (4) paragraful 2, articolul 33 literele (b) și (c)
- Articolul 5a

4.1.2 De ce a fost introdus acest concept?

Progresele tehnologice din ultimele decenii au condus la digitalizare în toate domeniile comerciale. Dintre acestea, comerțul electronic și vânzările la distanță de bunuri au înregistrat creșteri explozive în UE și în întreaga lume. Normele existente privind TVA, în special pentru importul de bunuri comerciale de către consumatorii finali, au fost adoptate înainte de aceste progrese tehnologice și prevăd o scutire de TVA pentru aceste tranzacții (a se vedea tabelul 6

³⁰ Ghidul vamal este în curs de pregătire. Acest document va fi actualizat pentru a oferi un link către orientările vamale atunci când vor fi publicate pe site-ul nostru.

de mai sus). În aceste condiții, această scutire de TVA duce în prezent la o denaturare gravă a concurenței în detrimentul furnizorilor din UE. Pentru a restabili condiții de concurență echitabile pentru comercianții din UE și pentru a proteja veniturile fiscale ale statelor membre ale UE, scutirea de TVA la import este eliminată, iar normele privind TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate sunt modificate în conformitate cu principiul impozitării la destinație.

4.1.3 Ce tranzacții sunt acoperite?

Conceptul de „vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe” înseamnă livrări de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în contul acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în transportul sau expedierea bunurilor, dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță către un client dintr-un stat membru [articolul 14 alineatul (4) al doilea paragraf].

Bunurile trebuie expediate fizic dintr-o țară terță sau teritoriu terț pentru a fi considerate vânzări la distanță de bunuri importate. Dacă bunurile cu valoare redusă sunt plasate într-un antrepozit vamal într-un stat membru al UE din care ulterior se vor face livrările de bunuri către clienții din UE, astfel de livrări nu vor fi acoperite de conceptul de vânzări la distanță de bunuri importate. Acest lucru se datorează faptului că bunurile dintr-un antrepozit vamal din UE se află deja pe teritoriul UE și, prin urmare, nu pot fi considerate ca fiind expediate din țări terțe sau teritorii terțe, astfel cum prevede conceptul de vânzări la distanță de bunuri importate.

În plus, în conformitate cu articolul 155 din Directiva TVA, bunurile destinate utilizării finale sau consumului final nu pot fi livrate dintr-un antrepozit vamal (a se vedea și întrebarea 14).

Vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe acoperă livrările către clienți astfel cum se descrie în secțiunea 3.2.5.

4.1.4 Locul livrării/prestării

Conform legislației UE privind TVA, normele privind locul de livrare trebuie analizate pentru a evalua dacă o tranzacție este supusă TVA în UE. În cazul bunurilor achiziționate dintr-o țară terță sau teritoriu terț care sunt expediate sau transportate în UE, se produc de obicei două evenimente impozabile:

- Evenimentul impozabil în scopuri de TVA nr. 1: vânzarea la distanță de bunuri importate din țara terță sau teritoriul terț către un client din UE;
- Evenimentul impozabil în scopuri de TVA nr. 2: importul de bunuri în UE.

Prezentele note explicative descriu normele privind locul de livrare pentru bunurile cu o valoare redusă ce nu depășește 150 EUR.

Locul de livrare a acestor bunuri depinde de locul în care ele sunt puse în liberă circulație în UE (și anume statul membru de import) și unde se află destinația lor finală. Pot apărea următoarele situații:

1) statul membru al UE de import este, de asemenea, statul membru al destinației finale a bunurilor;

- a) locul livrării pentru vânzarea la distanță de bunuri (evenimentul impozabil în scopuri de TVA nr. 1):

- i) Dacă se utilizează regimul de import (IOSS) – statul membru al UE în care se termină expedierea sau transportul bunurilor cu valoare redusă către clienți [articolul 33 litera (c) din Directiva TVA].
- ii) În cazul în care nu se utilizează regimul de import (IOSS):
 - (1) dacă persoana obligată la plata TVA este clientul – în cazul în care bunurile cu valoare redusă se află, la momentul în care începe expedierea sau transportul lor către client, în țara terță sau teritoriul terț [articolul 32 alineatul (1) din Directiva TVA]. În această situație, vânzarea la distanță de bunuri nu este impozabilă în UE.
 - (2) Dacă persoana obligată la plata TVA este furnizorul sau o interfață electronică în calitate de furnizor presupus – în cazul în care bunurile sunt importate în UE [articolul 32 alineatul (2) din Directiva TVA]. În această situație, vânzarea la distanță de bunuri este impozabilă în UE.
- b) Locul livrării pentru importul de bunuri cu valoare redusă (evenimentul impozabil în scopuri de TVA nr. 2): este locul în care bunurile cu valoare redusă intră în UE (articolul 60 din Directiva TVA).
 - i) Dacă se utilizează regimul de import (IOSS) importul bunurilor cu valoare redusă este scutit de TVA [articolul 143 alineatul (1) litera (ca) din Directiva TVA]. Trebuie reamintit că TVA-ul este colectat de furnizor sau interfața electronică (dacă este furnizor presupus) de la client la vânzarea la distanță a bunurilor importate [a se vedea punctul 1 litera (a) punctul (i) de mai sus].
 - ii) În cazul în care nu se utilizează regimul de import (IOSS), TVA-ul trebuie plătit la import.

2) Statul membru al UE de import nu este statul membru al destinației finale a bunurilor.

- a) Locul livrării pentru vânzarea la distanță de bunuri (evenimentul impozabil în scopuri de TVA nr. 1):
 - i) Statul membru al UE în care se află bunurile cu valoare redusă la momentul încheierii expedierii sau a transportului bunurilor către client, adică în statul membru de destinație finală (articolul 33b din Directiva TVA).

Trebuie remarcat faptul că, după introducerea pachetului privind TVA pentru comerțul electronic, normele vamale³¹ au fost modificate și numai bunurile cu valoare redusă acoperite de regimul de import (IOSS) pot fi puse în liberă circulație într-un alt stat membru decât statul membru de destinație finală a bunurilor.

Astfel, dacă bunurile cu valoare redusă care nu sunt declarate prin intermediul IOSS ajung într-un alt stat membru decât cel de destinație finală, în scopuri vamale acestea vor fi plasate sub regim de tranzit și vor fi declarate pentru liberă circulație în statul membru al UE în care sunt expediate sau transportate.

Astfel, în practică, acest scenariu va avea un tratament TVA precum cel prevăzut la punctul 1 litera (b) punctul (ii) de mai sus.

³¹ Articolul 221 alineatul (4) din actul de punere în aplicare a CVU [[Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2015/2447 al Comisiei](#) modificat prin [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2020/893 al Comisiei](#)].

- b) Locul livrării pentru importul de bunuri cu valoare redusă (evenimentul impozabil în scopuri de TVA nr. 2): este locul în care bunurile cu valoare redusă intră în UE sau sunt puse în liberă circulație (articolul 60 sau articolul 61 din Directiva TVA).
- i) Dacă se utilizează regimul de import (IOSS) importul bunurilor cu valoare redusă este scutit de TVA [articolul 143 alineatul (1) litera (ca) din Directiva TVA]. Trebuie reamintit că TVA-ul este colectat de furnizor sau interfața electronică (dacă este furnizor presupus) de la client la vânzarea la distanță a bunurilor importate [a se vedea punctul 1 litera (a) punctul (i) de mai sus].
- ii) În cazul în care nu se utilizează regimul de import (IOSS), TVA-ul trebuie plătit la importul în statul membru al UE de destinație finală a bunurilor [a se vedea explicațiile de la punctul 2 litera (a) punctul (ii) de mai sus].

Dacă TVA-ul nu este colectat de furnizorul înregistrat în IOSS sau de interfața electronică și trebuie plătit la importul în UE în statul membru de destinație finală, statul membru respectiv poate decide în mod liber persoana obligată la plata TVA la import (fie clientul, fie furnizorul sau interfața electronică – articolul 201 din Directiva TVA).

Mai multe detalii sunt disponibile în capitolul 5, scenariile 3a–3c și 4a–4b.

4.2 REGIMUL DE IMPORT

4.2.1 Dispoziții relevante

Dispozițiile relevante pot fi găsite în [Directiva TVA](#) și în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA.

Directiva TVA

- Articolele 369l-369x, articolul 369zc

Regulamentul de punere în aplicare privind TVA

- Articolele 57a-63c

4.2.2 De ce a fost introdus regimul de import?

Începând cu 1 iulie 2021, se datorează TVA pentru toate bunurile comerciale cu valoare redusă importate în UE, indiferent de valoarea lor. Ca atare, a fost creat un regim special pentru vânzările la distanță de bunuri importate din țări terțe sau teritorii terțe în UE pentru a facilita declararea și plata TVA-ului datorat pentru vânzarea bunurilor cu valoare redusă.

Acest regim, denumit mai frecvent regim de import, permite furnizorilor³² care vând bunuri expediate sau transportate dintr-o țară terță sau teritoriu terț către clienți din UE să colecteze TVA la vânzările la distanță de bunuri importate cu valoare redusă de la client și să declare și să plătească acest TVA prin intermediul ghișeului unic pentru importuri (IOSS). Dacă se utilizează regimul de import (IOSS), importul (punerea în libera circulație a) bunurilor cu valoare redusă este scutit(ă) de TVA. TVA-ul este plătit ca parte a prețului de achiziție de către client.

Utilizarea acestui regim special (IOSS) nu este obligatorie.

³² Furnizori și furnizori presupuși (și anume interfețe electronice care facilitează o astfel de livrare de bunuri).

4.2.3 Ce livrări de bunuri sunt acoperite de regimul de import?

Livrările de bunuri sunt acoperite de regimul de import atunci când:

- bunurile sunt expediate/transportate dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță la momentul în care sunt livrate și
- aceste bunuri sunt expediate într-un lot cu o valoare intrinsecă care nu depășește 150 EUR și
- bunurile sunt transportate sau expediate de către furnizor sau în numele acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine indirect în expedierea sau transportul bunurilor dintr-o țară terță sau teritoriu terț, către un client sau orice altă persoană eligibilă dintr-un stat membru și
- bunurile nu sunt supuse accizelor UE armonizate [de obicei, produse alcoolice sau din tutun în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Directiva TVA]³³. Trebuie reținut că IOSS nu poate fi utilizat atunci când bunurile cu valoare redusă sunt cumpărate și/sau expediate împreună cu produse accizabile, indiferent dacă valoarea lotului depășește sau nu 150 EUR.

Valoarea intrinsecă³⁴ este definită după cum urmează:

- a. în cazul mărfurilor comerciale: prețul mărfurilor în sine, atunci când ele sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, excluzând cheltuielile de transport și de asigurare, cu excepția cazului în care acestea din urmă sunt incluse în preț și nu sunt indicate separat pe factură, precum și orice alte taxe și impuneri care pot fi verificate de către autoritățile vamale pe baza oricărui (oricăror) document(e) relevant(e);
- b. în cazul mărfurilor fără caracter comercial: prețul care ar fi fost plătit pentru mărfurile în sine dacă ele ar fi fost vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii Europene.

Orice alte costuri conexe, în afară de cele de transport și asigurare, care nu reflectă valoarea bunurilor în sine, trebuie, de asemenea, excluse din valoarea intrinsecă, ori de câte ori sunt indicate separat și clar în factură (de exemplu, costurile utilajelor, taxele de licențe, taxa la export etc.). Expresia „alte taxe și impuneri” se referă la orice impozit sau taxă percepută pe baza valorii bunurilor sau în plus față de un impozit sau taxă aplicată acestor bunuri.

4.2.4 Cine poate utiliza regimul de import?

Următoarele persoane impozabile pot utiliza regimul de import:

- Furnizorii stabiliți în UE care vând bunurile menționate în secțiunea de mai sus 4.2.3 unui client din UE. Acest lucru se întâmplă în general atunci când furnizorii vând prin intermediul propriului lor magazin online.
- Furnizorii care nu sunt stabiliți în UE care vând aceste bunuri unui client din UE. Acest lucru se întâmplă în general atunci când furnizorii vând prin intermediul propriului lor magazin online. Acești furnizori pot utiliza regimul după cum urmează:

³³ Cu toate acestea, parfumurile și apa de toaletă sunt acoperite de regimul de import, chiar dacă sunt excluse de la scutirea de taxe vamale referitoare la loturile cu valoare neglijabilă [articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale].

³⁴ Articolul 1 alineatul (48) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei.

- ✓ în mod direct (și anume, fără obligația de a numi un intermediar), dacă sunt stabiliți într-o țară terță cu care UE a încheiat un acord de asistență reciprocă în materie de TVA³⁵. Acest lucru se aplică numai în măsura în care efectuează vânzări de bunuri din această țară terță specifică. De îndată ce vor efectua și livrări din alte țări sau teritorii terțe, nu vor mai putea utiliza regimul direct, ci, în schimb, vor trebui să folosească regimul în mod indirect.
- ✓ în mod indirect, printr-un intermediar stabilit în UE (a se vedea secțiunea 4.2.5).
- Interfețe electronice stabilite în UE care facilitează vânzările la distanță de bunuri importate cu valoare redusă pentru furnizorii subiacenți (așa-numiții furnizori presupuși – pentru mai multe detalii a se vedea capitolul 2).
- Interfețele electronice care nu sunt stabilite în UE care facilitează vânzările la distanță de bunuri importate cu valoare redusă pentru furnizorii subiacenți (așa-numiții furnizori presupuși). Aceste interfețe electronice pot utiliza regimul după cum urmează:
 - ✓ în mod direct (și anume, fără obligația de a numi un intermediar), dacă sunt stabilite într-o țară terță cu care UE a încheiat un acord de asistență reciprocă în materie de TVA, în măsura în care pot efectua vânzări de bunuri din această țară terță;
 - ✓ în mod indirect, printr-un intermediar stabilit în UE (a se vedea secțiunea 4.2.5).

³⁵ La data publicării prezentelor note explicative, UE încheiase un astfel de acord numai cu Norvegia;

Tabelul 7: Înregistrarea în IOSS după tipul de furnizor și locul de stabilire

Tipul furnizorilor	Înregistrare directă/indirectă	Statul membru de identificare	Intermediar
Furnizori din UE (vânzări prin intermediul propriului site, de exemplu)	Înregistrare directă	Statul membru al UE de stabilire	Pot desemna un intermediar
Furnizori din afara UE din țări care au încheiat un acord de asistență reciprocă cu UE în materie de TVA (vânzări din țara respectivă prin intermediul propriului site, de exemplu)	Înregistrare directă	Statul membru al UE ales	Pot desemna un intermediar
Toți ceilalți furnizori din afara UE (vânzări prin intermediul propriului site, de exemplu)	Înregistrare indirectă	Statul membru al UE de stabilire a intermediarului	Trebuie să desemneze un intermediar
Interfețe electronice care sunt furnizori presupuși	Înregistrare directă	Statul membru al UE de stabilire	Pot desemna un intermediar
Interfețe electronice din afara UE din țări care au încheiat un acord de asistență reciprocă cu UE în materie de TVA pentru livrările din țara respectivă	Înregistrare directă	Statul membru al UE ales	Pot desemna un intermediar
Toate celelalte interfețe electronice care nu sunt stabilite în UE care sunt furnizori presupuși	Înregistrare indirectă	Statul membru al UE de stabilire a intermediarului	Trebuie să desemneze un intermediar

4.2.5 Ce este un intermediar?

Persoanele impozabile (furnizori și interfețe electronice) care nu sunt stabilite în UE sau într-o țară terță cu care UE a încheiat un acord de asistență reciprocă în materie de TVA trebuie să desemneze un intermediar pentru a putea utiliza regimul de import. Alte persoane impozabile (și anume cele stabilite în UE) sunt libere să desemneze un intermediar, dar nu sunt obligate să facă acest lucru.

Intermediarul trebuie să fie o persoană impozabilă stabilită în UE. Acesta trebuie să îndeplinească toate obligațiile stabilite în regimul de import pentru furnizorul sau interfața electronică care l-a desemnat, inclusiv depunerea declarațiilor privind TVA în IOSS și plata

TVA la vânzările la distanță de bunuri importate cu valoare redusă. Cu toate acestea, furnizorul sau furnizorul presupus care a desemnat un intermediar rămâne răspunzător pentru obligațiile în materie de TVA, inclusiv plata TVA împreună cu intermediarul. În practică, statele membre vor încerca să recupereze TVA de la intermediar și, dacă această încercare eșuează, statele membre pot încerca să recupereze TVA de la furnizor. Trebuie subliniat că intermediarul nu este neapărat persoana care depune declarațiile vamale pentru punerea în liberă circulație.

Înainte de a putea înregistra o persoană impozabilă în IOSS, intermediarul trebuie mai întâi să se înscrie în statul membru în care este stabilit pentru a putea utiliza IOSS pentru furnizorii care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate cu valoare redusă. Acesta va primi un număr de identificare care îi va permite să acționeze ca intermediar în cadrul regimului de import [articolul 369q alineatul (2) din Directiva TVA]. Statele membre respective utilizează acest număr în scopul identificării intermediarului. Totuși, acest număr de identificare a intermediarului nu este un număr de TVA și nu poate fi utilizat de intermediar pentru a declara TVA-ul aferent tranzacțiilor impozabile. Ulterior, intermediarul va înregistra în statul său membru de identificare fiecare persoană impozabilă pe care o reprezintă și va primi un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS pentru fiecare persoană impozabilă pentru care este desemnat [articolul 369q alineatul (3) din Directiva TVA].

Statele membre pot stabili norme sau condiții care urmează să fie impuse persoanelor impozabile ce doresc să acționeze ca intermediar în IOSS (de exemplu, garanții).

4.2.6 Numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS

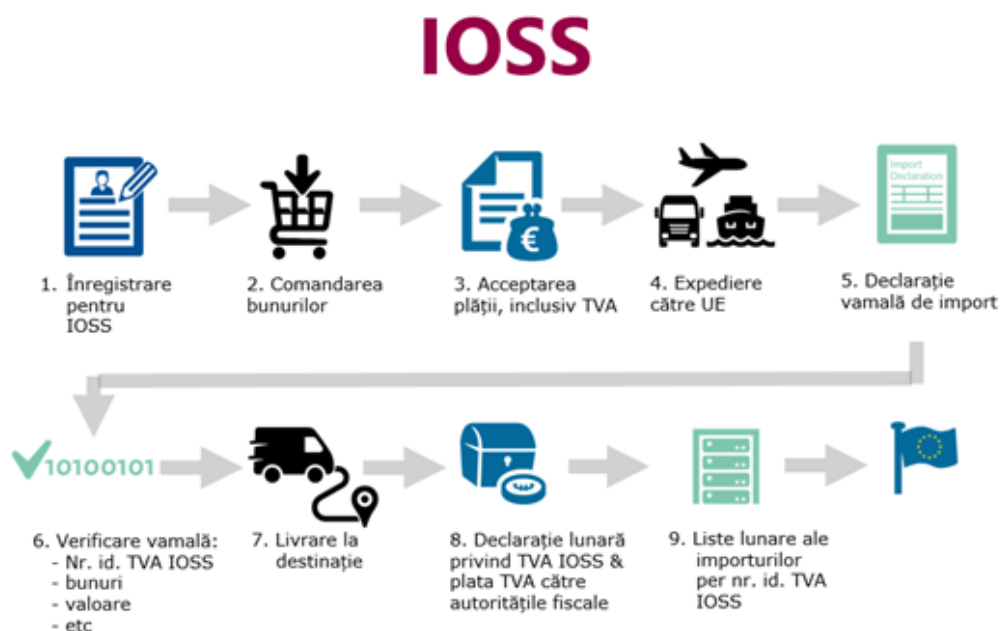
La înregistrarea pentru IOSS, autoritățile fiscale din statul membru de identificare vor emite un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS furnizorilor sau interfețelor electronice care sunt furnizori presupuși, intermediarilor care acționează în numele furnizorilor sau al interfețelor electronice. Trebuie remarcat faptul că o interfață electronică va avea un singur număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS, indiferent de numărul de furnizori subiacent pentru care facilitează vânzări la distanță de bunuri importate cu valoare redusă către clienți din UE, deoarece interfața electronică este considerată a fi furnizorul pentru toate aceste vânzări. Cu toate acestea, intermediarii vor primi un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS separat pentru fiecare persoană impozabilă pe care o reprezintă.

Acest număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS poate fi utilizat numai pentru a declara vânzările la distanță de bunuri importate în cadrul regimului de import, nu și pentru alte livrări de bunuri sau prestări de servicii pe care le poate efectua un furnizor sau o interfață electronică. Trebuie reținut că pentru livrările eligibile pentru regimul UE sau non-UE, sunt necesare înregistrări separate (a se vedea capitolul 3). Un furnizor sau o interfață electronică care a ales să utilizeze regimul de import va declara toate aceste vânzări la distanță de bunuri importate către clienți din întreaga UE utilizând acest număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS. Numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS va fi furnizat autorităților vamale în declarația vamală pentru punerea bunurilor în liberă circulație în UE în temeiul scutirii de TVA. Este important ca furnizorul sau interfața electronică care acționează ca furnizor presupus să se asigure că numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS este transmis în siguranță prin intermediul lanțului de aprovizionare către autoritățile vamale. Comunicarea numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS ar trebui menținută la nivelul minim necesar și, prin urmare, ar trebui transmisă numai părților din lanțul de aprovizionare care vor avea nevoie de el pentru punerea în liberă circulație în statul membru de import.

Numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS conține 12 caractere alfanumerice. Mai multe informații cu privire la modul de înregistrare pentru IOSS și structura numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS sunt disponibile pe portalul privind OSS pentru TVA.

4.2.7 Cum funcționează regimul de import?

Figura 4: Regimul IOSS

Primul pas pe care trebuie să îl parcurgă un furnizor sau o interfață electronică pentru a putea utiliza regimul de import este să se înregistreze pe portalul electronic al unui stat membru (a se vedea detaliile de la secțiunile 4.2.4 – 4.2.6).

Atunci când un furnizor sau o interfață electronică care utilizează regimul de import livrează bunuri expediate sau transportate din afara UE către clienți din UE, locul de livrare a acestor bunuri se află în UE, mai exact în statul membru al UE în care sunt predate bunurile comandate (a se vedea secțiunea 4.1.4 de mai sus). În consecință, furnizorul sau interfața electronică care utilizează regimul de import va trebui să perceapă TVA deja atunci când vinde bunurile respective clienților din UE.

Când se aplică TVA?

Momentul livrării este momentul în care plata a fost acceptată de furnizor sau de interfața electronică. Acesta este momentul în care confirmarea plății, mesajul de autorizare a plății sau un angajament de plată din partea clientului se primește de către furnizorul care vinde bunuri prin intermediul interfeței electronice sau în contul acestuia, indiferent de momentul în care se efectuează plata efectivă a sumei de bani, oricare dintre aceste evenimente are loc mai întâi (articolul 41a din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA).

În practică, furnizorul sau interfața electronică va arăta prețul bunurilor și valoarea TVA datorat pentru comanda respectivă, iar clientul va trebui să plătească întreaga sumă furnizorului sau interfeței electronice.

Ce cote de TVA se aplică?

Cota corectă de TVA este cea aplicabilă bunului respectiv în statul membru al UE în care are loc livrarea. În practică, acesta este statul membru în care clientul indică să se livreze bunurile.

Majoritatea bunurilor sunt supuse cotei standard de TVA, însă, cu toate acestea, anumite bunuri sunt supuse unei cote reduse de TVA, în funcție de natura bunurilor și de statul membru al UE în care are loc livrarea. Informații privind cotele de TVA în întreaga UE sunt disponibile pe site-ul fiecărui stat membru. De asemenea, Comisia Europeană centralizează aceste informații la următorul link:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/tedb/splSearchForm.html

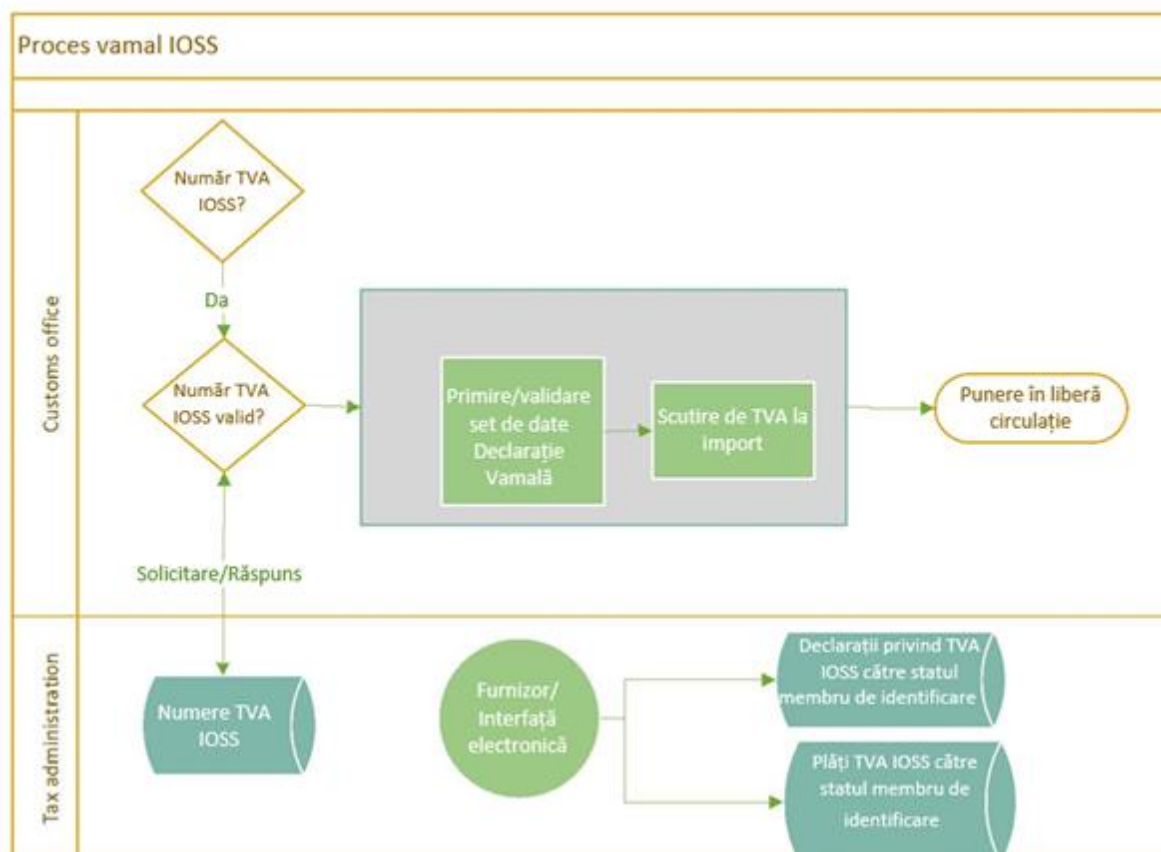
Punerea în liberă circulație a bunurilor cu valoare redusă raportate în cadrul regimului de import este scutită de TVA cu condiția să se indice un număr IOSS valid cel mai târziu în declarația vamală (a se vedea secțiunea 4.2.8). Aceasta are ca scop evitarea dublei impozitări a acelorași bunuri.

4.2.8 Validarea numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS

Toate numerele de identificare în scopuri de TVA în IOSS emise de autoritățile fiscale din statele membre ale UE vor fi puse la dispoziție prin mijloace electronice pentru toate autoritățile vamale din UE. Baza de date cu numere de identificare în scopuri de TVA în IOSS nu este publică. La primirea unui număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS în setul de date al declarației vamale, autoritățile vamale vor efectua o verificare automată a validității acestuia în raport cu baza de date de numere de identificare în scopuri de TVA în IOSS. Dacă numărul IOSS este valid și valoarea intrinsecă a lotului nu depășește 150 EUR, autoritățile vamale nu vor solicita plata TVA pentru bunurile cu valoare redusă importate în cadrul IOSS.

Persoana care declară bunuri vamale (de exemplu, operatorii poștali, transportatorii în regim expres, agenții vamali etc.) nu verifică și nu poate verifica validitatea numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS.

Figura 5: Procesul vamal IOSS

Pe baza declarațiilor vamale depuse în fiecare stat membru al UE, va fi întocmită o listă lunară care va conține valoarea totală a importurilor de bunuri cu valoare redusă declarate în UE pentru fiecare număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS în cursul unei anumite luni. Declaranții nu vor fi implicați în compilarea acestor liste lunare în IOSS.

Listele lunare cumulate vor fi puse la dispoziția autorităților fiscale din UE. Autoritățile fiscale vor utiliza aceste liste pentru a analiza valoarea importurilor declarate ca scutite sub un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS cu valoarea TVA declarată în declarația IOSS de către aceeași persoană impozabilă. Mai multe detalii pot fi găsite și în ghidul vamal, secțiunea 3.1.6.

În cazul unui număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS nevalid sau lipsă, TVA-ul va trebui plătit la import (a se vedea și răspunsurile la întrebarea 35 și întrebarea 36).

4.2.9 Ce trebuie să faceți dacă utilizați regimul de import?

Un furnizor sau o interfață electronică (furnizor presupus) care utilizează regimul de import ar trebui să asigure următoarele în ceea ce privește TVA:

- afișarea valorii TVA care trebuie plătită de client în statul membru în care vor fi trimise/expediate bunurile cel târziu la finalizarea procesului de comandare;
- colectarea de la client a TVA-ului pentru livrările tuturor bunurilor eligibile expediate/transportate în UE (de exemplu, bunuri neaccizabile expediate către un stat membru al UE în loturi de maximum 150 EUR);

- asigurarea că bunurile eligibile sunt expediate în loturi cu o valoare intrinsecă care nu depășește pragul de 150 EUR.
- Fie pe factura TVA (dacă este emisă), fie pe factura comercială care însoțește bunurile pentru vămuire, se recomandă să figureze:
 - a) prețul plătit de client în euro;
 - b) separat, pentru fiecare cotă de TVA, valoarea TVA percepută de la client.
- Punerea la dispoziția transportatorului/declarantului vamal al bunurilor (de exemplu, operatori poștali, transportatori în regim expres sau agentul vamal) a informațiilor necesare pentru vămuirea în UE, inclusiv numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS pentru a evita perceperea TVA la momentul importului (punere în liberă circulație). Un furnizor înregistrat în IOSS va furniza aceste informații direct transportatorului/declarantului vamal. O interfață electronică care nu este implicată în expedierea sau transportul bunurilor va furniza în general aceste informații furnizorului subiacent și va conveni asupra unor reguli stricte cu privire la utilizarea numărului său de identificare în scopuri de TVA în IOSS, inclusiv comunicarea acestuia către transportator/declarantul vamal.

Nici transportatorul, nici declarantul vamal al bunurilor importate nu trebuie să verifice valoarea TVA-ului colectat sau cota de TVA aplicată de furnizorul IOSS sau de interfața electronică. Dacă în declarația vamală depusă în legătură cu lotul este menționat un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS, și numărul respectiv este valid, importul este scutit de TVA. TVA-ul a fost plătit ca parte a prețului de cumpărare către furnizor sau interfața electronică la momentul vânzării (acceptarea plății).

- Depunerea unei declarații lunare IOSS în statul membru de identificare pentru toate livrările eligibile de bunuri vândute clienților din întreaga UE. Dacă sunteți înregistrat printr-un intermediar, asigurați-vă că intermediarul deține toate informațiile de care are nevoie pentru a-și îndeplini obligația de a depune declarația lunară privind TVA IOSS în statul său membru de identificare. Declarația privind TVA IOSS va conține valoarea totală a bunurilor vândute, cota de TVA aplicabilă acestora și suma totală a TVA care trebuie plătită, defalcate pentru fiecare stat membru al UE în care sunt transportate bunurile, precum și defalcate cu cota standard și cea redusă. Termenul-limită pentru depunerea declarației privind TVA IOSS este sfârșitul lunii următoare lunii de raportare.
- Efectuarea unei plăți lunare către statul membru de identificare a TVA-ului datorat astfel cum a fost declarat în declarația privind TVA IOSS. Termenul-limită pentru plată este sfârșitul lunii următoare lunii de raportare. Dacă sunteți înregistrat printr-un intermediar, asigurați-vă că intermediarul plătește TVA lunar către statul său membru de identificare.
- Păstrarea înregistrărilor tuturor vânzărilor eligibile IOSS la distanță de bunuri importate timp de 10 ani în scopuri legate de eventualele audituri ale autorităților fiscale ale UE. Articolul 63c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA prevede informațiile și înregistrările respective (a se vedea capitolul 2, secțiunea 2.2.1.1).

Mai multe informații cu privire la modul de depunere a declarației privind TVA IOSS, cu privire la modul de efectuare a plății TVA și cu privire la obligațiile de păstrare a înregistrărilor sunt disponibile pe portalul privind OSS pentru TVA.

Figura 6: Rezumat privind regimul de import

4.2.10 Întrebări și răspunsuri privind IOSS

Pentru următoarele întrebări, tranzacțiile descrise sunt vânzări la distanță de bunuri importate în loturi cu o valoare intrinsecă care nu depășește 150 EUR, denumite și bunuri de valoare redusă.

a) Generalități

1. Care sunt avantajele utilizării IOSS?

Prin utilizarea IOSS, un furnizor sau o interfață electronică (furnizor presupus) asigură o tranzacție transparentă pentru clientul care plătește un preț care include TVA la momentul achiziției online. Clientul are siguranță în ceea ce privește prețul total al tranzacției și nu se confruntă cu costuri neașteptate (TVA și, în principiu, taxe suplimentare de vamă) care trebuie plătite atunci când bunurile sunt importate în UE.

În plus, utilizarea IOSS are ca scop o punere rapidă în circulație a bunurilor de către autoritățile vamale și o livrare rapidă a acestora către client, ceea ce este adesea crucial pentru acesta din urmă.

De asemenea, utilizarea IOSS simplifică logistica, deoarece bunurile pot intra în UE și pot fi puse în liberă circulație în orice stat membru, indiferent de statul membru de destinație finală.

2. Bunurile achiziționate înainte de 1 iulie 2021 și care sosesc în UE după 1 iulie 2021

Un furnizor sau o interfață electronică (în calitate de furnizor presupus) nu poate utiliza IOSS pentru a declara vânzările la distanță de bunuri efectuate înainte de 1 iulie 2021. În consecință, bunurile cumpărate dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță înainte de 1 iulie 2021 (de exemplu, în iunie 2021 sau mai devreme) și care sosesc în UE începând cu 1 iulie 2021 vor fi supuse TVA la import.

b) Înregistrarea

3. Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și vând bunuri cu valoare redusă clienților din UE exclusiv prin intermediul propriului magazin online. Ce trebuie să fac?

De la 1 iulie 2021, toate bunurile comerciale importate în UE vor fi supuse TVA. Puteți utiliza simplificarea pentru a colecta TVA la vânzările referitoare la bunuri cu valoare redusă și a vă înregistra în IOSS într-unul dintre statele membre ale UE (înregistrare online utilizând un intermediar stabilit din UE³⁶ – a se vedea secțiunile 4.2.4 și 4.2.5 și portalul privind OSS pentru TVA).

Dacă decideți să vă înregistrați în IOSS, va trebui să vă înregistrați doar într-unul dintre statele membre ale UE și veți putea vinde în toate cele 27 de state membre ale UE. Va trebui să desemnați un intermediar care vă va înregistra în IOSS în statul membru în care este stabilit. Numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS emis de statul membru în care v-ați înregistrat pentru IOSS (stat membru de identificare) va fi utilizat pentru a declara toate vânzările dumneavoastră IOSS de bunuri cu valoare redusă către clienții din toate statele membre ale UE.

La momentul vânzării, va trebui să percepeți de la client cota de TVA aplicabilă mărfurilor din statul membru către care vor fi expediate aceste bunuri. Atunci când trimiteți bunurile către clientul din UE, este recomandabil să transmiteți în siguranță numărul dumneavoastră de identificare în scopuri de TVA în IOSS persoanei responsabile cu declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație în UE (de exemplu, operatorul poștal, transportatorul în regim expres, agentul vamal), astfel încât să nu se plătească din nou TVA la vamă în UE la importul bunurilor. Nu trebuie să transmiteți acest număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS altor părți decât celor implicate în declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație. Autoritățile vamale își vor îndeplini obligațiile de asigurare a respectării legislației vamale și a altor legislații care reglementează circulația bunurilor la frontiere fără a evalua sau colecta TVA.

În fiecare lună, intermediarul dumneavoastră care v-a înregistrat în IOSS va trebui să depună o declarație privind TVA IOSS până la sfârșitul lunii următoare lunii de raportare (de exemplu, pentru vânzările din septembrie, declarația privind TVA IOSS va fi depusă până la 31 octombrie). Declarația privind TVA IOSS conține toate vânzările IOSS de bunuri cu valoare redusă în UE defalcate pe state membre de destinație și pe cote de TVA și prezintă TVA-ul total datorat în UE. În mod similar, până la sfârșitul lunii următoare lunii de raportare, intermediarul trebuie să plătească statului membru de identificare suma totală a TVA, astfel cum a fost declarată în declarația privind TVA IOSS (de exemplu, pentru vânzările din septembrie, plata se efectuează până la 31 octombrie).

Dacă nu vă înregistrați în IOSS, autoritățile competente vor colecta TVA la importul bunurilor cu valoare redusă. Clientul din UE va primi bunurile numai după achitarea TVA. Este posibil ca reprezentantul care depune declarația vamală în numele clientului (de exemplu, operatorii poștali sau transportatorii în regim expres) să perceapă, de asemenea, o taxă³⁷ de vămuire suplimentară de la client. Întrucât clienții din UE sunt obișnuiți cu un preț care include TVA, plata unor taxe suplimentare la momentul importului i-ar putea determina

³⁶ Cu excepția cazului în care sunteți stabilit într-o țară terță cu care UE a încheiat un acord de asistență reciprocă privind recuperarea TVA.

³⁷ Aceasta este, în general, o taxă fixă, de obicei nefiind legată de valoarea bunurilor sau de valoarea TVA-ului plătit.

pe aceștia să refuze pachetul/coletul.

4. Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și vând bunuri cu valoare redusă clienților din UE exclusiv prin intermediul propriului magazin online. Există un prag de înregistrare în IOSS?

Nu, nu există un prag de înregistrare în IOSS. Întreprinderile care vând bunuri cu valoare redusă clienților din UE se pot înregistra în IOSS, indiferent de cifra de afaceri totală pe care o vor realiza din vânzările către clienții din UE. Pentru mai multe detalii, a se vedea întrebarea 3 de mai jos.

5. Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și vând bunuri cu valoare redusă clienților din UE exclusiv prin intermediul unei interfețe electronice care facilitează livrarea (de exemplu piață online, platformă etc.) și nu vând bunuri prin intermediul unui magazin online propriu. Ce trebuie să fac?

Dacă efectuați vânzări de bunuri cu valoare redusă către clienți din UE doar printr-o interfață electronică, nu este necesar să vă înregistrați în IOSS. Interfața electronică este cea care devine furnizorul presupus pentru aceste vânzări de bunuri B2C și, prin urmare, este responsabilă de îndeplinirea obligațiilor privind TVA în ceea ce privește vânzările (a se vedea detalii suplimentare cu privire la conceptul de furnizor presupus în capitolul 2, mai precis în secțiunea 2.1.3, secțiunea 4.1.4 și scenariile 3a-c, 4a-b în capitolul 5).

Atunci când vindeți bunuri printr-o interfață electronică, se consideră că vă livrați bunurile către interfața electronică și apoi interfața electronică le livrează clientului. Interfața electronică (furnizorul presupus) este obligată să perceapă și să colecteze TVA de la client. Interfața electronică se poate înregistra pentru IOSS și poate îndeplini obligațiile privind TVA descrise la întrebarea 3 de mai sus.

Dacă interfața electronică se înregistrează în IOSS și, de asemenea, organizează expedierea sau transportul bunurilor dumneavoastră către client, nu aveți obligații specifice legate de TVA în UE. Cu toate acestea, dacă organizați expedierea sau transportul către clientul dumneavoastră, interfața electronică vă va oferi numărul său de identificare în scopuri de TVA în IOSS pentru a fi transmis persoanei responsabile cu declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație în UE (de exemplu, operatorul poștal, transportatorul în regim expres, agentul vamal). Aceasta din urmă va comunica numărul IOSS autorităților vamale pentru a pune bunurile în liberă circulație fără să plătească TVA. Nu trebuie să transmiteți acest număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS altor părți decât celor implicate în declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație (cel mai probabil, interfața electronică vă va impune condiții comerciale clare înainte de a furniza acest număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS).

Dacă interfața electronică nu se înregistrează în IOSS, TVA-ul aferent bunurilor respective va fi colectat la importul în UE. TVA se datorează în statul membru în care se termină expedierea sau transportul bunurilor. Aceasta va fi plătită de către persoana desemnată ca fiind obligată la plata TVA la import în conformitate cu legislația națională în materie de TVA. Majoritatea statelor membre desemnează clientul din UE care primește bunurile să fie persoana obligată la plata TVA. Cu toate acestea, statele membre pot desemna interfața electronică (furnizorul presupus) să fie persoana obligată la plata TVA în aceste situații.

6. Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și vând bunuri cu valoare redusă clienților din UE exclusiv prin intermediul mai multor interfețe electronice. Ce trebuie să fac?

Răspunsul este similar celui la întrebarea 5.

Dacă fiecare interfață electronică se înregistrează în IOSS, ar trebui să păstrați dovezi clare ale vânzărilor efectuate prin intermediul fiecărei interfețe electronice. În cazul în care organizați transportul, trebuie să vă asigurați că furnizați persoanei responsabile de declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație în UE (de exemplu, operatorul poștal, transportatorul în regim expres, agentul vamal) numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS care corespunde interfeței electronice prin intermediul căreia s-a efectuat vânzarea. Nu trebuie să transmiteți acest număr de identificare în scopuri de TVA IOSS altor părți decât celor care au legătură cu declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație (cel mai probabil fiecare interfață electronică vă va impune condiții comerciale clare înainte de a vă furniza numărul lor de identificare în scopuri de TVA în IOSS).

7. Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și vând bunuri cu valoare redusă clienților din UE prin intermediul propriului magazin online și printr-o interfață electronică înregistrată în IOSS. Ce trebuie să fac?

Ar trebui să păstrați dovezi clare ale bunurilor vândute prin intermediul magazinului online propriu și ale bunurilor vândute prin intermediul interfeței electronice. Dacă alegeți să vă înregistrați în IOSS pentru vânzările efectuate prin intermediul magazinului dumneavoastră online, trebuie să furnizați numărul dumneavoastră de identificare în scopuri de TVA în IOSS persoanei responsabile cu declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație în UE (de exemplu, operatorului poștal, transportatorului în regim expres, agentului vamal) pentru bunurile vândute prin intermediul propriului site.

Pentru bunurile vândute prin intermediul interfeței electronice, trebuie să furnizați persoanei responsabile cu declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație în UE numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS al interfeței electronice, deoarece organizați transportul. Atunci când vindeți bunuri printr-o interfață electronică, se consideră că vă livrați bunurile către interfața electronică și apoi interfața electronică le livrează clientului. Interfața electronică este obligată să perceapă și să colecteze TVA de la client (a se vedea secțiunea 2.1.3, întrebarea 5 de mai sus și scenariile 3a-3c din capitolul 5) și să declare și să plătească TVA la autoritățile fiscale.

Dacă nu vă înregistrați în IOSS pentru vânzări prin intermediul magazinului dumneavoastră online, nu puteți utiliza numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS al interfeței electronice pentru vânzările efectuate prin intermediul propriului site. În schimb, TVA-ul pentru bunurile vândute prin intermediul magazinului dumneavoastră online va fi colectat de la client la momentul importării în UE.

Trebuie reținut că autoritățile fiscale vor compara valoarea totală a tranzacțiilor declarate la import sub fiecare număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS cu declarațiile privind TVA IOSS prezentate sub numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS respectiv.

8. Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și vând bunuri cu valoare redusă clienților din UE prin intermediul magazinului online propriu pentru care sunt înregistrat în IOSS. De asemenea, vând bunuri cu valoare redusă printr-o interfață electronică care nu este înregistrată în IOSS. Ce trebuie să fac?

La fel ca la întrebarea 7, ar trebui să păstrați dovezi clare ale bunurilor vândute prin

intermediul magazinului online propriu și ale bunurilor vândute prin intermediul interfeței electronice.

Pentru bunurile vândute prin intermediul magazinului dumneavoastră online, ar trebui să percepeți TVA de la clienții dumneavoastră și să furnizați numărul dumneavoastră de identificare în scopuri de TVA în IOSS persoanei responsabile cu declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație în UE. Pentru bunurile vândute prin intermediul interfeței electronice nu puteți percepe TVA de la clienții dumneavoastră, întrucât se consideră că livrați aceste bunuri către interfața electronică și apoi aceste bunuri sunt considerate a fi livrate de interfața electronică către client (a se vedea secțiunea 2.1.3). Astfel, pentru vânzările efectuate prin intermediul interfeței electronice nu puteți utiliza numărul dumneavoastră de identificare în scopuri de TVA în IOSS atunci când bunurile sunt importate în UE.

Întrucât interfața electronică nu s-a înregistrat în IOSS, TVA-ul datorat pentru aceste bunuri va fi colectată la importul în UE. TVA se datorează în statul membru în care se termină expedierea sau transportul bunurilor. Aceasta va fi plătită de către persoana desemnată ca fiind obligată la plata TVA la import în conformitate cu legislația națională în materie de TVA. Majoritatea statelor membre desemnează clientul din UE care primește bunurile să fie persoana obligată la plata TVA. Cu toate acestea, statele membre pot desemna interfața electronică (furnizorul presupus) să fie persoana obligată la plata TVA în aceste situații.

Trebuie reținut că, dacă utilizați în mod eronat numărul dumneavoastră de identificare în scopuri de TVA în IOSS pentru bunurile cu valoare redusă vândute prin intermediul interfeței electronice, statul membru de identificare se va aștepta să fie declarată și plătită o valoare mai mare a TVA prin declarația dumneavoastră privind TVA IOSS. Acest lucru se datorează faptului că statele membre vor avea, de asemenea, o listă lunară cu valoarea tuturor bunurilor declarate pentru numărul dumneavoastră de identificare în scopuri de TVA în IOSS. Statul membru de identificare va compara această sumă cu cea declarată în declarația privind TVA IOSS.

9. Sunt o întreprindere stabilită în afara UE și vând bunuri cu valoare redusă numai clienților din statul membru în care sunt stabilit. Bunurile sunt expediate direct dintr-un loc din afara UE către clienții din statul membru în care sunt stabilit. Ce trebuie să fac?

Răspunsul este similar celui la întrebarea 3. Puteți alege să vă înregistrați în IOSS, însă nu sunteți obligat să aveți un intermediar în acest scop. În acest caz, statul membru în care sunteți stabilit este statul membru de identificare. Veți percepe și colecta de la client TVA-ul aplicabil în statul membru în care sunt expediate sau transportate bunurile. Va trebui să comunicați numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS persoanei responsabile cu declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație în UE, astfel încât TVA-ul să nu fie plătit din nou la import. Nu trebuie să transmiteți acest număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS altor părți decât celor care au legătură cu declararea bunurilor pentru punerea în liberă circulație.

Dacă alegeți să nu vă înregistrați în IOSS, persoana desemnată ca fiind obligată la plata TVA la import în conformitate cu legislația națională privind TVA (de obicei, clientul) va trebui să plătească TVA la importul în UE și, de asemenea, o taxă de vamă percepută de către societatea care declară bunurile cu valoare redusă la vamă, dacă este cazul. Aceste vânzări de bunuri nu trebuie incluse în declarația națională privind TVA.

10. Sunt o întreprindere stabilită în UE și vând bunuri cu valoare redusă clienților din întreaga UE prin intermediul magazinului online propriu. Bunurile sunt expediate direct dintr-un loc din afara UE către clienții din UE. Ce trebuie să fac?

Răspunsul este similar celui formulat la întrebarea 3 și la întrebarea 9. Dacă vă înregistrați în IOSS, trebuie să aplicați în fiecare caz cota de TVA a statului membru în care sunt expediate sau transportate bunurile.

11. Sunt o întreprindere stabilită în UE și vând bunuri cu valoare redusă clienților din UE exclusiv prin intermediul unei interfețe electronice care facilitează livrarea (de exemplu, piață online, platformă etc.), și nu prin intermediul unui magazin online propriu. Bunurile sunt expediate direct dintr-un loc din afara UE către clienții din UE. Ce trebuie să fac?

Răspunsul este identic celui de la întrebarea 5. În această situație, interfața electronică devine furnizorul presupus. Ar trebui să vă asigurați că interfața electronică este informată în mod clar cu privire la expedierea sau transportul bunurilor care are loc dintr-un loc din afara UE înainte de livrare și ar trebui să păstrați dovezi clare ale bunurilor expediate sau transportate dintr-un loc din afara UE în înregistrările dumneavoastră privind TVA.

Din perspectiva TVA, livrați aceste bunuri către interfața electronică, iar interfața electronică livrează bunurile către clientul dumneavoastră (a se vedea detalii suplimentare despre conceptul de furnizor presupus în capitolul 2, mai precis în secțiunea 2.1.3, secțiunea 4.1.4 și scenariile 3a-c, 4a-b în capitolul 5).

Pentru aceste tranzacții aveți obligații de păstrare a înregistrărilor.

12. Sunt o întreprindere stabilită în UE și import bunuri cu valoare redusă în vrac în numele societății mele în statul membru în care sunt stabilit. După ce sunt vămuite, vând bunurile respective către clienți din statul membru în care sunt stabilit. Trebuie să mă înregistrez în IOSS pentru aceste tranzacții?

Nu, nu vă puteți înregistra în IOSS pentru aceste tranzacții.

Dacă importați bunuri cu valoare redusă în nume propriu înainte de a le vinde către clienții din propria dumneavoastră țară, nu puteți utiliza IOSS pentru aceste tranzacții. Pentru importul de bunuri, urmați normele generale (procedura standard sau simplificată) aplicabile intrării și importului de bunuri în UE – pentru detalii, a se vedea [Ghidul privind formalitățile vamale pentru intrarea și importul în Uniunea Europeană](#). Vânzările ulterioare către clienți din statul membru în care sunteți stabilit respectă normele obișnuite pentru livrările interne. Trebuie să raportați aceste vânzări în declarația națională privind TVA.

13. Sunt o întreprindere stabilită în UE și import bunuri cu valoare redusă în vrac în nume propriu în statul membru în care sunt stabilit. După ce sunt vămuite, vând bunurile respective către clienți din statul membru în care sunt stabilit și către clienți din alte state membre ale UE. Trebuie să mă înregistrez în IOSS pentru aceste tranzacții?

Nu, nu puteți utiliza IOSS pentru aceste tranzacții, deoarece vânzările au loc numai după ce ați importat deja bunurile în UE. Vânzările către clienți din statul membru în care sunteți stabilit urmează normele obișnuite pentru livrările interne. Veți raporta aceste vânzări în declarația națională privind TVA. Pentru a declara, colecta și plăti TVA pentru vânzările efectuate către clienți din alte state membre ale UE (și anume, unde se află destinația

bunurilor), aveți două opțiuni: (i) să vă înregistrați direct în fiecare stat membru în care sunt trimise bunurile sau (ii) să utilizați regimul UE (Ghișeu unic al Uniunii – a se vedea capitolul 3, secțiunea 3.2).

14. Sunt o întreprindere stabilită în UE sau în afara UE și aduc bunuri în UE, unde sunt plasate într-un antrepozit vamal înainte de a fi vândute clienților din UE. Pot utiliza IOSS pentru aceste tranzacții?

Nu, nu puteți utiliza IOSS pentru aceste tranzacții. Când bunurile sunt deja în UE, nu puteți utiliza IOSS, deoarece una dintre condițiile de utilizare a IOSS este ca bunurile să fie expediate sau transportate de către sau în numele furnizorului dintr-o țară terță sau teritoriu terț către clientul din UE. În plus, bunurile destinate utilizării finale sau consumului final nu pot fi introduse într-un antrepozit vamal (articolul 155 din Directiva TVA).

Trebuie să scoateți bunurile din antrepozitul vamal și să le puneți în liberă circulație în UE, pentru care veți plăti TVA (și anume, la cota de TVA aplicabilă în statul membru de import) și taxe vamale (dacă este cazul) (a se vedea [Ghidul privind formalitățile vamale la intrarea și importul în Uniunea Europeană](#)). După aceea, veți percepe TVA aplicabil în statul membru în care sunt expediate/transportate bunurile. Dacă aveți clienți în mai multe state membre ale UE, puteți utiliza regimul UE (Ghișeu unic al Uniunii – a se vedea capitolul 3, secțiunea 3.2).

15. Sunt o întreprindere stabilită în Insulele Canare, și anume pe teritoriul vamal al UE, dar în afara teritoriului TVA. Vând bunuri cu valoare redusă care sunt expediate/transportate din Insulele Canare clienților din UE prin intermediul magazinului meu online. Vânzările mele trebuie considerate ca vânzări la distanță de bunuri importate și mă pot înregistra în IOSS pentru aceste livrări? Sau vânzările mele vor fi considerate vânzări intracomunitare la distanță și, prin urmare, mă pot înregistra în regimul OSS?

Insulele Canare fac parte din teritoriul vamal al UE, dar nu fac parte din teritoriul TVA al UE (a se vedea lista teritoriilor terțe în secțiunea 1.4 – Glosar). Vânzările la distanță de bunuri importate acoperă vânzările efectuate din țări terțe, precum și din teritorii terțe (a se vedea secțiunea 4.1.3). În consecință, vânzările dumneavoastră sunt vânzări la distanță de bunuri importate pentru care vă puteți înregistra în IOSS printr-un intermediar. A se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 3.

16. Sunt o interfață electronică stabilită în UE și un număr de furnizori care vând bunuri prin intermediul platformei mele sunt stabiliți în Insulele Canare. Adesea, valoarea bunurilor vândute și expediate/transportate de acești furnizori din Insulele Canare nu depășește 150 EUR. Ar trebui să tratez aceste vânzări ca vânzări la distanță de bunuri importate cu valoare redusă? Sau ar trebui ca aceste vânzări să fie considerate vânzări intracomunitare la distanță și, în acest caz, sunt furnizorul presupus pentru aceste livrări?

După cum s-a arătat în răspunsul la întrebarea 15, bunurile livrate din Insulele Canare se califică drept vânzări la distanță de bunuri importate. În consecință, deveniți un furnizor presupus, întrucât sunteți interfața electronică care facilitează vânzările la distanță de bunuri care urmează să fie expediate sau transportate în UE. A se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 5.

c) Pragul de 150 EUR

Se recomandă furnizorilor și interfețelor electronice să acorde atenție valorii intrinsece a

loturilor expediate sau transportate în UE. Exemplele prezentate în întrebările 18-25 ar trebui să fie foarte limitate în practică dacă furnizorii, furnizorii subiacenți și interfețele electronice pun în aplicare sugestiile recomandate în aceste note explicative.

17. Cum determinați „valoarea intrinsecă”?

Mai jos sunt prezentate mai multe exemple pentru a clarifica modul în care se determină valoarea intrinsecă.

Exemplul 1: Factură ce indică suma totală a prețului plătit pentru bunuri care nu este defalcat în prețul net al bunurilor și taxe de transport. Valoarea TVA indicată separat.

Prețul bunurilor astfel cum este indicat în factură: 140 EUR

TVA (20 %), astfel cum este indicat în factură: 28 EUR

Valoare totală a facturii: 168 EUR

În acest exemplu, costurile de transport nu sunt menționate separat în factură și, prin urmare, nu pot fi excluse. Cu toate acestea, prețul net al bunurilor nu depășește 150 EUR și, prin urmare, IOSS poate fi utilizat și nu se percep taxe vamale sau TVA la import.

Exemplul 2: Factură ce indică suma totală a prețului plătit pentru bunuri care este defalcat în prețul net al bunurilor și taxe de transport. Valoarea TVA indicată separat.

Prețul bunurilor astfel cum este indicat în factură: 140 EUR

Taxe de transport astfel cum sunt indicate în factură: 20 EUR

TVA (20 %), astfel cum este indicat în factură: 32 EUR

Valoare totală a facturii: 192 EUR

În acest exemplu, costurile de transport sunt menționate separat în comandă/factură. Ca atare, costurile de transport sunt excluse din valoarea intrinsecă. Valoarea intrinsecă a bunurilor nu depășește 150 EUR și, prin urmare, IOSS poate fi utilizat și nu se percep taxe vamale sau TVA la import. Trebuie remarcat faptul că TVA se aplică la valoarea totală a vânzării (de exemplu, valoarea de 160 EUR a bunurilor și taxele de transport).

18. Ce se întâmplă dacă autoritățile vamale consideră că bunurile pentru care a fost utilizat IOSS sunt subevaluate și că valoarea intrinsecă corectă depășește 150 EUR?

În anumite situații, valoarea intrinsecă la import poate depăși pragul de 150 EUR.

Pentru situațiile în care, în pofida bunei credințe a furnizorului sau a interfeței electronice (în calitate de furnizor presupus), valoarea intrinsecă poate părea să depășească 150 EUR, se recomandă ca autoritatea vamală a statului membru de import să permită destinatarului să demonstreze că a achiziționat bunurile la un preț (fără TVA) care nu depășește 150 EUR, înainte de a colecta TVA la import și taxa vamală la vămuirea bunurilor. Exemple de astfel de situații pot fi (i) valoarea redusă în urma unei promoții/reduceri (a se vedea răspunsul la întrebarea 20), (ii) fluctuații ale cursului de schimb (a se vedea răspunsul la întrebarea 21), (iii) loturi grupate (a se vedea răspunsurile la întrebările 22-24).

Cu toate acestea, în caz de subevaluare deliberată sau de suspiciune de fraudă, destinatarul nu va putea demonstra că a cumpărat bunurile la un preț care nu depășește 150 EUR (fără TVA). În plus, regimul IOSS nu poate fi utilizat. Atunci când apare o astfel de situație, clientul (destinatarul) poate:

- să accepte predarea bunurilor. În acest caz, va plăti TVA la import și, eventual, taxe vamale către autoritățile vamale, chiar dacă a plătit deja TVA furnizorului sau interfeței electronice;
- să refuze bunurile. În acest caz, se vor aplica practicile și formalitățile vamale obișnuite pentru refuzul bunurilor.

În ambele cazuri, clientul (destinatarul) poate contacta furnizorul sau interfața electronică pentru a recupera TVA-ul plătit incorect la momentul livrării (și eventual suma plătită pentru bunuri în caz de refuz).

În caz de subevaluare deliberată detectată de vamă, furnizorul sau interfața electronică (în calitate de furnizor presupus) nu ar trebui să includă această vânzare la distanță de bunuri în declarația privind TVA IOSS și ar trebui să păstreze în înregistrările sale dovada relevantă (de exemplu, dovada plății TVA a clientului către vama UE, respectiv dovada exportului, a distrugerii sau a abandonului în favoarea statului). A se vedea capitolul 3, secțiunea 3.1.2 din ghidul vamal cu privire la implicațiile vamale ale unei astfel de situații.

19. Ce se întâmplă dacă mărfurile sunt subevaluate, dar valoarea intrinsecă corectată nu depășește 150 EUR?

În această situație, importul de bunuri cu valoare redusă poate beneficia în continuare de scutirea de TVA la import, cu condiția să se menționeze în declarația vamală numărul IOSS valid al persoanei impozabile care solicită scutirea la import. Bunurile vor fi puse în circulație fără plata TVA suplimentară la vamă (suma corectă a TVA trebuie declarată în declarația privind TVA IOSS și trebuie plătită de furnizor sau de interfața electronică sau de intermediar).

Din punct de vedere vamal, condițiile pentru utilizarea declarației de import cu set de date super-reduc sunt încă îndeplinite. Mai multe detalii cu privire la formalitățile vamale sunt disponibile în capitolul 3, secțiunea 3.1.2 din ghidul vamal.

20. La data achiziției, bunurile au beneficiat de o perioadă de promoție/reducere care nu mai este valabilă la intrarea bunurilor în UE. Prețul redus/promoțional plătit de client nu depășește 150 EUR și este indicat în documentul care însoțește lotul de bunuri. Autoritățile vamale vor accepta prețul actualizat/promoțional ca valoare intrinsecă?

Valoarea intrinsecă la import este prețul net plătit de client la momentul livrării (și anume la momentul acceptării plății de către client), astfel cum se arată în documentul care însoțește bunurile (și anume factura comercială). În caz de îndoială, autoritățile vamale pot solicita clientului (destinatarului) dovada plății înainte de punerea în liberă circulație a bunurilor.

21. Într-o situație în care bunurile vândute sunt plătite într-o altă monedă decât euro, ce se întâmplă dacă valoarea intrinsecă în euro nu depășea pragul de 150 EUR (sau valoarea echivalentă în moneda națională într-un stat membru care nu a adoptată moneda euro) la momentul livrării, dar, din cauza fluctuațiilor cursului de schimb, depășește pragul respectiv la momentul importului?

Furnizorii sau interfețele electronice trebuie întotdeauna să facă calculul la momentul livrării pentru a determina dacă vânzarea bunurilor poate fi declarată în cadrul regimului de import. Pentru a evita situația descrisă în această întrebare, se recomandă ca furnizorul sau interfața electronică să indice prețul în euro pe factura care însoțește transportul, astfel cum s-a stabilit la data acceptării plății. Această valoare va fi acceptată de autoritățile vamale la importul bunurilor în UE (cu excepția cazului în care există suspiciuni de înșelăciune sau fraudă) și, astfel, se va preveni posibila dublă impunere a TVA la import.

În cazul în care statul membru de import folosește o altă monedă decât euro, se recomandă ca statul membru să accepte suma indicată în euro pe factură, conform prevederilor de mai sus, atât în scopuri vamale, cât și fiscale.

Exemplu:

Vânzările la distanță de bunuri cu destinație finală în Germania, importate în Polonia, unde sunt declarate pentru punerea în liberă circulație. Factura care însoțește lotul este exprimată în euro. Întrucât bunurile au ca destinație Germania, autorităților vamale poloneze li se recomandă să accepte suma facturii în euro, atât în scopuri vamale, cât și în scopuri de TVA. Cu toate acestea, dacă bunurile sunt importate în Polonia și sunt destinate unui client polonez, factura care însoțește lotul poate fi exprimată în zloti polonezi.

În cazul bunurilor declarate prin intermediul IOSS, dacă suma facturii este exprimată în valută și, la import, în urma conversiei rezultă o valoare apropiată de suma de 150 EUR, se recomandă autorităților vamale să adopte o strategie adecvată privind monitorizarea valorii intrinseci de 150 EUR. În astfel de situații, autoritățile vamale ar trebui să ia în considerare opțiunea de a acorda clientului (destinatarului) posibilitatea de a dovedi că suma plătită nu depășea 150 EUR la momentul vânzării și, astfel, TVA-ul a fost plătit corect în cadrul IOSS. De exemplu, clientul poate dovedi suma plătită și data plății. Prin urmare, TVA-ul nu ar trebui să fie perceput din nou și, în plus, taxa vamală (dacă este aplicabilă bunurilor în cauză) nu ar trebui să fie datorată la import. Mai multe detalii sunt disponibile în capitolul 3, secțiunea 3.1.3 din ghidul vamal.

d) Comenzile multiple

22. Ce este un transport unic?

Bunurile ambalate împreună și expediate simultan de același expeditor (de exemplu, furnizorul, furnizorul subiacent sau, eventual, interfața electronică care acționează ca furnizor presupus) către același destinatar (de exemplu, clientul din UE) și acoperite de același contract de transport (de exemplu, scrisoarea de transport aerian) se consideră ca fiind un singur transport.

În consecință, bunurile expediate de același expeditor către același destinatar, care au fost comandate și expediate separat, chiar dacă sosesc în aceeași zi, dar în colete separate la operatorul poștal sau transportatorul în regim expres de destinație, ar trebui considerate ca loturi separate, cu excepția cazului în care există o suspiciune rezonabilă că lotul a fost împărțit intenționat pentru a se evita plata taxelor vamale. În același mod, bunurile comandate separat de aceeași persoană, dar expediate împreună, ar fi considerate ca un singur lot.

În cazul în care bunurile sunt comandate prin intermediul unei interfețe electronice, aceasta din urmă nu dispune, în general, la momentul livrării, de informații care să indice dacă furnizorul subiacent expediază bunurile într-un singur lot sau mai multe loturi.

Astfel, interfața electronică trebuie să facă anumite presupuneri rezonabile; de exemplu atunci când mai multe bunuri sunt comandate de același client în același timp și de la același furnizor, interfața electronică ar trebui să presupună că bunurile vor forma un singur lot. Atunci când mai multe comenzi distincte sunt plasate de același client în aceeași zi, interfața electronică ar trebui să presupună, de asemenea, că bunurile din comenzi diferite vor forma loturi separate.

Mai multe detalii sunt disponibile în ghidul vamal (secțiunea 1.3.2 și secțiunea 3.1.4)

23. Ce se întâmplă în scopuri IOSS dacă clientul face o singură comandă care depășește 150 EUR printr-o singură interfață electronică, dar bunurile sunt furnizate de furnizori diferiți utilizând aceeași interfață electronică?

În temeiul articolului 14a alineatul (1) din Directiva TVA, fiecare furnizor subiacent își livrează bunurile către interfața electronică, care ulterior le livrează clientului din UE. În consecință, partea din comandă a fiecărui furnizor subiacent formează o livrare separată de bunuri care, în mod normal, vor fi expediate/transportate într-un lot separat.

În acest caz, livrările de bunuri de către fiecare furnizor subiacent pot fi declarate în cadrul IOSS dacă valoarea intrinsecă pe lot nu depășește 150 EUR. Dacă valoarea intrinsecă a livrărilor de bunuri per lot al unui furnizor subiacent depășește 150 EUR, nu poate fi utilizat IOSS.

Exemplul 1: Un client comandă prin intermediul unei interfețe electronice următoarele bunuri, livrate de furnizori subiacenți diferiți, predate în trei loturi separate, iar valoarea totală a comenzii este de 375 EUR:

Livrarea (a): bunuri de la furnizorul subiacent 1 în valoare de 50 EUR

Livrarea (b): 2 bunuri (bunul 1: 30 EUR + bunul 2: 140 EUR) de la furnizorul subiacent 2 în valoare de 170 EUR

Livrarea c): 1 bun de la furnizorul subiacent 3 în valoare de 155 EUR.

Livrarea a) realizată de furnizorul subiacent 1 este facilitată de interfața electronică în conformitate cu articolul 14a alineatul (1). Astfel, interfața electronică este furnizorul presupus, iar livrarea a) poate fi declarată în IOSS.

Livrarea (b) nu poate fi declarată prin IOSS, deoarece este considerată o singură livrare care trebuie expedită sau transportată într-un singur lot, iar valoarea sa intrinsecă depășește 150 EUR. Norma privind furnizorul presupus de la articolul 14a alineatul (1) nu se aplică.

Livrarea (c) nu poate fi declarată prin IOSS, deoarece valoarea sa intrinsecă depășește 150 EUR. Norma privind furnizorul presupus de la articolul 14a alineatul (1) nu se aplică.

TVA pentru livrarea b) și livrarea c) se colectează la importul în UE. TVA-ul va fi plătit odată cu importul, urmând mecanismul standard de colectare a TVA.

Exemplul 2: Un client comandă prin intermediul unei interfețe electronice următoarele bunuri, livrate de furnizori subiacenți diferiți, predate în două loturi separate, iar valoarea totală a comenzii este de 160 EUR:

Livrarea (a): bunuri de la furnizorul subiacent 1 în valoare de 50 EUR

Livrarea (b): bunuri de la furnizorul subiacent 2 în valoare de 110 EUR.

Atât livrarea (a) realizată de furnizorul subiacent 1, cât și livrarea (b) realizată de furnizorul subiacent 2 sunt facilitate de interfața electronică și se aplică normele privind furnizorul presupus de la articolul 14a alineatul (1). Atât livrarea (a), cât și livrarea (b) din acest exemplu 2 pot fi declarate în IOSS.

24. Ce se întâmplă dacă un client face mai multe comenzi, fiecare dintre acestea nedepășind valoarea de 150 EUR, de la același furnizor (prin intermediul propriului magazin online)? Ulterior, toate bunurile comandate sunt ambalate și expediate/transportate împreună de către furnizor într-un singur lot care depășește 150 EUR. Aceeași întrebare, dacă bunurile cu valoare redusă sunt comandate de la același furnizor subiacent (printr-o interfață electronică înregistrată în IOSS) și sunt ambalate și expediate/transportate împreună într-un singur lot care depășește 150 EUR.

Fiecare comandă este considerată o livrare separată, indiferent dacă este efectuată de un furnizor sau de un furnizor subiacent care vinde printr-o interfață electronică. Întrucât fiecare comandă/livrare separată nu depășește 150 EUR în momentul acceptării plății, TVA-ul ar trebui să fie perceput de către furnizorul înregistrat în IOSS sau, respectiv, de către interfața electronică înregistrată în IOSS.

Atunci când astfel de comenzi multiple sunt ambalate și expediate/transportate împreună, ele vor fi considerate ca un singur lot. În cazul în care furnizorii sau, respectiv, interfețele electronice știu că bunurile din comenzile multiple vor fi expediate sau transportate într-un singur lot care depășește valoarea de 150 EUR, aceștia ar trebui să adopte o abordare prudentă și să nu declare respectivul lot în IOSS. Furnizorul sau, respectiv, interfața electronică ar trebui să ramburseze TVA-ul colectat la momentul vânzării către client, indicând faptul că TVA și taxa vamală vor trebui plătite la importul în UE. Furnizorul sau interfața electronică ar trebui să păstreze înregistrări din care să reiasă că respectivele comenzi au fost expediate într-un singur lot a cărui valoare depășește 150 EUR.

Dacă furnizorii sau interfețele electronice (furnizori presupuși) trimit comenzile respective într-un singur lot a cărui valoare depășește 150 EUR și indică în continuare numărul IOSS, aceștia ar trebui să cunoască faptul că autoritățile vamale vor percepe taxe vamale (dacă sunt datorate) și TVA la import la valoarea întreagă a lotului (inclusiv orice taxă vamală) și nu vor lua în considerare numărul IOSS. Furnizorul sau interfața electronică va trebui să ramburseze clientului TVA-ul plătit în cadrul IOSS pe baza dovezii plății la autoritățile vamale ale UE. Furnizorul sau interfața electronică va putea să își corecteze declarația privind TVA IOSS (dacă a fost deja depusă) pentru a reflecta faptul că nu se mai datorează TVA în IOSS. De asemenea, furnizorul sau interfața electronică ar trebui să păstreze în înregistrările lor dovada plății TVA de către client. A se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 18.

25. Ce se întâmplă în scopuri legate de IOSS dacă o singură comandă de la un furnizor sau furnizor subiacent care depășește 150 EUR este împărțită (expediată/transportată către client) în mai multe loturi care nu depășesc 150 EUR?

La achiziționarea mai multor bunuri într-o singură tranzacție (de exemplu, comandă), aceasta ar fi considerată o singură livrare în scopuri de TVA. Se așteaptă ca bunurile să fie expediate/transportate într-un singur lot.

Întrucât valoarea intrinsecă a tranzacției depășește 150 EUR la momentul livrării, IOSS nu poate fi utilizat de furnizor sau de interfața electronică. În consecință, nu ar trebui să se

percepă TVA de la client la momentul acceptării plății, iar această vânzare la distanță a bunurilor importate nu ar trebui să fie raportată în declarația privind TVA IOSS, chiar dacă bunurile sunt expediate în loturi separate. Dacă vânzarea este facilitată de o interfață electronică, aceasta nu este un furnizor presupus în acest caz, deoarece valoarea intrinsecă a comenzii/tranzacției de la un singur furnizor subiacent depășește 150 EUR.

Chiar dacă valoarea intrinsecă a lotului unic (parțial) nu depășește 150 EUR, TVA se va calcula la momentul importului, deoarece IOSS nu a putut fi aplicat la momentul livrării (valoarea intrinsecă a comenzii a depășit 150 EUR), și nu trebuie indicat un număr IOSS în declarația vamală. Trebuie reținut că autoritățile vamale pot efectua verificări pentru a evalua dacă o comandă sau un lot a fost împărțit artificial pentru a beneficia de scutirea de taxe, caz în care se va percepe și taxa vamală.

26. Un client achiziționează în aceeași comandă/tranzacție un bun în valoare de 25 EUR și un bun accizabil (de exemplu, o sticlă de vin) în valoare de 30 EUR de la același furnizor (prin intermediul propriului site)/furnizor subiacent (prin intermediul unei interfețe electronice). Bunurile vor fi expediate într-un singur lot sau în loturi separate. Se poate aplica IOSS pentru această comandă/tranzacție?

Vânzarea celor două bunuri într-o singură comandă/tranzacție constituie o singură livrare. Întrucât bunurile accizabile nu sunt acoperite de IOSS, întreaga comandă/tranzacție nu va fi supusă TVA la momentul achiziției. Faptul că valoarea comenzii/tranzacției nu depășește 150 EUR nu este relevant. TVA se va plăti la import, indiferent dacă bunurile sunt expediate împreună în același lot sau în loturi separate.

27. Un client achiziționează în două comenzi/tranzacții separate un bun în valoare de 25 EUR și un bun accizabil (de exemplu, o sticlă de vin) în valoare de 30 EUR de la același furnizor (prin intermediul propriului site)/furnizor subiacent (prin intermediul unei interfețe electronice). Furnizorul/furnizorul subiacent decide să expedieze ambele bunuri într-un singur lot. Se poate aplica IOSS în acest scenariu?

Prima comandă/tranzacție conține un bun cu valoare redusă. În consecință, un furnizor sau o interfață electronică înregistrată în IOSS ar trebui să aplice TVA la această primă vânzare la distanță. A doua comandă/tranzacție conține un produs accizabil care nu poate fi declarat în IOSS. În consecință, un furnizor sau o interfață electronică înregistrat(ă) în IOSS nu poate să aplice TVA la a doua vânzare la distanță.

Furnizorul/furnizorul subiacent decide să expedieze/transporte ambele bunuri cumpărate separat în același lot. În scopuri vamale, acesta va fi considerat ca un singur lot care este imposabil la momentul importului (taxe vamale și accize, după caz, plus TVA).

Furnizorii sau interfețele electronice care știu că atât mărfurile eligibile IOSS, cât și cele neeligibile IOSS vor fi expediate/transportate într-un singur lot ar trebui să adopte o abordare prudentă și să nu declare respectivul lot în IOSS. Furnizorul sau interfața electronică va trebui să ramburseze clientului TVA-ul plătit în cadrul IOSS pe baza dovezii plății la autoritățile vamale ale UE. Furnizorul sau interfața electronică își va putea corecta declarația privind TVA IOSS (dacă a fost deja depusă) pentru a reflecta faptul că TVA-ul nu mai este datorat în IOSS. De asemenea, furnizorul sau interfața electronică ar trebui să păstreze în înregistrările sale dovada plății TVA de către client. A se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 18 și la întrebarea 24.

e) Cota de TVA

28. Dacă se utilizează IOSS, cine ar trebui să verifice corectitudinea cotei de TVA aplicate la momentul livrării?

Este responsabilitatea furnizorului sau a interfeței electronice înregistrate în IOSS să perceapă cota corectă de TVA aplicabilă livrării în statul membru relevant de consum (de exemplu, statele membre către care sunt expediate bunurile). Pentru interfața electronică, aceasta se va baza pe informațiile primite de la furnizorul subiacent. Statul membru de consum va verifica corectitudinea cotelor declarate în declarația privind TVA IOSS.

f) Importul de bunuri sau livrările intracomunitare

29. Cum trebuie detectate și tratate situațiile în care furnizorul subiacent declară că bunurile vor fi livrate din UE, dar, la momentul finalizării comenzii, se întâmplă ca o parte dintre bunuri să trebuiască să fie importate dintr-o țară terță (care nu este detectabilă pentru interfețele electronice, întrucât astfel de măsuri sunt luate de furnizorul subiacent)?

Interfața electronică ar trebui să obțină de la furnizorul (furnizorii) subiacent (subiacenți) informațiile necesare, pentru a stabili dacă este sau nu este un furnizor presupus, și anume:

- localizarea bunurilor la momentul livrării;
- tipul de furnizor (stabilit în UE/în afara UE).

În ceea ce privește localizarea bunurilor, pe lângă declarația furnizorului (furnizorilor) subiacent (subiacenți), interfața electronică poate pune în aplicare unele controale suplimentare, cum ar fi ora de predare/expediere (de exemplu, furnizorul subiacent declară că bunurile se află în UE și totuși timpul de livrare depășește în mod sistematic mediile normale pentru livrările interne sau intracomunitare).

De exemplu, o interfață electronică care facilitează expedierea/transportul bunurilor știe de unde vor fi expediate acestea și, prin urmare, este în măsură să stabilească/confirmă localizarea bunurilor la momentul livrării. Pe de altă parte, pentru o interfață electronică care primește doar un număr de urmărire de la operatorul de transport (aceste informații vin de obicei după momentul livrării), poate fi prea târziu să se modifice tratamentul TVA. În acest ultim caz, platforma ar putea face doar reconcilierii aleatorii periodice și, dacă identifică declarații false sistematice ale vânzătorilor, poate lua măsurile corespunzătoare (notificarea/blocarea vânzătorului).

30. Sunt o interfață electronică înregistrată în OSS și IOSS ale Uniunii, care facilitează pentru întreprinderile stabilite din UE și în afara UE următoarele livrări de bunuri:

i) pentru o întreprindere stabilită în UE, o vânzare intracomunitară la distanță. Întreprinderea din UE declară că bunurile sunt expediate din Belgia către un client din Germania. După livrare, furnizorul din UE informează interfața electronică că bunurile în cauză au fost expediate de fapt din Elveția în Germania.

Pe baza informațiilor disponibile pentru interfața electronică la momentul livrării, aceasta nu devine un furnizor presupus pentru această vânzare intracomunitară la distanță de bunuri și nu va fi obligată la plata TVA la vânzările la distanță de bunuri importate (articolul 5c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA). Când bunurile sosesc la frontiera UE din Elveția, TVA-ul va fi plătit la import, deoarece interfața electronică nu a identificat faptul că tranzacția se califică drept vânzare la distanță de bunuri importate.

ii) pentru o întreprindere stabilită în afara UE, o vânzare la distanță de bunuri importate. Întreprinderea din afara UE declară că bunurile sunt expediate din China către un client din Franța. După livrare, furnizorul din afara UE informează interfața electronică că bunurile în cauză reprezentau de fapt o vânzare intracomunitară la distanță a bunurilor expediate din Spania în Franța.

Având în vedere că interfața electronică facilitează livrarea pentru o întreprindere din afara UE, aceasta va deveni un furnizor presupus în oricare dintre următoarele scenarii: vânzarea la distanță de bunuri importate sau vânzarea la distanță intracomunitară de bunuri. TVA-ul francez perceput încă este corect, întrucât ambele tranzacții au ca loc de livrare Franța.

Pe baza informațiilor disponibile pentru interfața electronică la momentul livrării, tranzacția a fost considerată o vânzare la distanță de bunuri importate care trebuie declarată în declarația privind TVA IOSS. Se recomandă ca interfața electronică să transmită numărul său de identificare în scopuri de TVA în IOSS către întreprinderea stabilită în afara UE (furnizorul subiacent) numai atunci când dispune de o confirmare a expedierii/transportului care confirmă faptul că bunurile provin dintr-o țară terță. În exemplul de față, întrucât bunurile vor proveni din Spania (UE), numărul IOSS nu ar trebui să fie dat întreprinderilor din afara UE.

Interfața electronică ar trebui să efectueze rectificările corespunzătoare în înregistrările sale și să raporteze această tranzacție în declarația privind TVA în OSS al Uniunii (fie direct, fie ca o rectificare). Dacă declarația privind TVA IOSS a fost deja depusă, va trebui, de asemenea, corectată.

iii) pentru o întreprindere stabilită în afara UE, o vânzare intracomunitară de bunuri la distanță. Întreprinderile din afara UE declară că bunurile sunt expediate din Danemarca către un client din Suedia. După livrare, furnizorul din afara UE informează interfața electronică că bunurile în cauză reprezentau de fapt o vânzare la distanță de bunuri importate expediate din Insulele Canare către Suedia.

Având în vedere că interfața electronică facilitează livrarea pentru o întreprindere din afara UE, aceasta va deveni un furnizor presupus în oricare dintre următoarele scenarii: vânzare intracomunitară de bunuri la distanță sau vânzare la distanță de bunuri importate.

Dacă întreprinderea din afara UE informează interfața electronică cu privire la schimbarea locului de expediere numai după ce a avut loc punerea în liberă circulație în UE, numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS nu a fost utilizat la import. În consecință, TVA-ul a fost colectat la importul bunurilor în UE.

Interfața electronică ar trebui să efectueze rectificările corespunzătoare în înregistrările sale și în declarația privind TVA în OSS al Uniunii, dacă a fost deja depusă. Interfața electronică nu este obligată la plata de TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate (articolul 5c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA) și va trebui să ramburseze TVA-ul suedez clientului.

Dacă întreprinderea din afara UE informează interfața electronică cu privire la modificarea locului de expediere înainte de punerea în liberă circulație în UE, numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS ar putea fi utilizat în continuare în formalitățile de vamuire.

Interfața electronică ar trebui să efectueze rectificările corespunzătoare în înregistrările sale și să declare această tranzacție în declarația privind TVA în IOSS, și nu în declarația

privind TVA în OSS al Uniunii. TVA-ul suedez perceput încă este corect, întrucât ambele tranzacții au ca loc de livrare Suedia.

g) Numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS

31. Cum se poate evita utilizarea abuzivă a numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS?

În cazul în care se utilizează o interfață electronică, aceasta este de acord să stabilească reguli stricte cu privire la utilizarea numărului său de identificare în scopuri de TVA în IOSS de către furnizorii săi subiacenți și să prevadă sancțiuni (de exemplu, excluderea lor din platformă) împotriva furnizorilor subiacenți care nu respectă aceste reguli. Interfața electronică poate negocia, de asemenea, pachete de transport/logistică pentru expedierea/transportul bunurilor vândute de furnizorii săi subiacenți, permițându-i astfel să fie în contact cu transportatorul (transportorii) și să transmită numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS direct către acesta, în temeiul aceluiași clauze contractuale stricte.

Pe termen mediu, UE lucrează la introducerea unui schimb direct de informații între interfețele electronice/furnizori și autoritățile vamale. Prin urmare, interfețele electronice nu ar trebui să se bazeze pe diligența furnizorilor subiacenți.

32. Poate fi interfața electronică implicată în fluxul de date către autoritățile vamale, și anume în transmiterea datelor electronice privind loturile direct către autoritățile vamale?

Dacă interfața electronică depune ea însăși declarația vamală, numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS poate fi furnizat direct autorităților vamale din statul membru UE de import. Nu este posibil ca interfața electronică să transmită numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS către autoritățile vamale din statul membru UE de import fără depunerea declarației vamale. Cu toate acestea, pe termen mediu, Comisia Europeană lucrează la introducerea unui schimb direct de informații între interfețele electronice/furnizori și autoritățile vamale.

33. Cum va fi validat în practică numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS? Cum va fi controlat acesta și cine este responsabil?

Validitatea numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS inclus într-o declarație vamală este verificată electronic de către autoritățile vamale în registrul/baza de date cu numere de identificare în scopuri de TVA în IOSS. Baza de date va conține toate numerele de identificare în scopuri de TVA în IOSS atribuite de toate statele membre, inclusiv data de începere și de încetare a valabilității acestora. Baza de date nu va fi disponibilă publicului.

Atunci când vânzările sunt efectuate de furnizorii subiacenți printr-o interfață electronică care este considerată a fi furnizorul, trebuie utilizat același număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS al interfeței electronice pentru toate vânzările efectuate prin intermediul acestei interfețe electronice, indiferent de furnizorul subiacent. Cu toate acestea, atunci când un furnizor subiacent efectuează vânzări la distanță de bunuri importate prin mai multe interfețe electronice, trebuie să păstreze înregistrări clare ale acestor vânzări și să furnizeze în declarația vamală numărul corect de identificare în scopuri de TVA în IOSS pentru fiecare interfață electronică prin care s-a efectuat vânzarea.

Controlul utilizării corecte a numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS de către furnizorii subiacenți care sunt responsabili de transport este în primul rând responsabilitatea

interfeței electronice căreia i-a fost alocat acest număr. Contractul, acordul sau condițiile generale care trebuie respectate de furnizorii subiacenți ar trebui să descrie în mod clar obligațiile furnizorilor subiacenți în legătură cu utilizarea numărului IOSS.

Statele membre vor putea controla utilizarea numărului IOSS prin reconcilierea sumelor declarate în declarația lunară privind TVA IOSS cu lista lunară compilată din declarațiile vamale depuse la autoritățile vamale care conțin valoarea totală a importurilor raportate pentru fiecare număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS.

34. Declaranții trebuie să verifice doar prezența numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS în declarația de import sau ar trebui să verifice, de asemenea, validitatea acestuia?

Declaranții pot verifica doar prezența numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS. Aceștia nu pot verifica validitatea, deoarece nu au acces la baza de date cu numere de identificare în scopuri de TVA în IOSS. Numai statele membre, prin sistemul lor național de import, au acces la baza de date respectivă, care le permite verificarea electronică a acestor numere indicate în declarația de import.

35. În numele cui solicită declarantul scutirea de TVA la import atunci când se utilizează IOSS? Ce se întâmplă dacă numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS menționat în declarația de import nu este valid sau nu este deloc furnizat în declarația de import?

În general, declarantul solicită scutirea de TVA în cadrul IOSS. Dacă declarantul este un reprezentant indirect, acesta va solicita scutirea de TVA în cadrul IOSS în numele importatorului/destinatarului care a achiziționat bunurile de la un furnizor sau o interfață electronică care dispune de un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS. Clientul poate decide, totuși, să importe mărfurile direct fără a apela la un reprezentant vamal. Mai multe detalii sunt disponibile în secțiunea 2.2.2 din ghidul vamal. Furnizorul sau interfața electronică va trebui să comunice acest număr declarantului sau reprezentantului său vamal.

Atunci când numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS menționat într-o declarație vamală nu este valid sau nu este furnizat deloc, regimul de import nu poate fi utilizat, iar scutirea de TVA la import nu va fi acordată. În consecință, TVA-ul va fi perceput la import de către autoritățile vamale.

Responsabilitatea furnizării unui număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS valid îi revine furnizorului sau interfeței electronice. O declarație vamală cu un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS nevalid nu poate fi acceptată și va fi necesară modificarea acesteia în vederea utilizării regimurilor speciale (a se vedea secțiunea 4.3) sau a mecanismului standard de colectare a TVA. Cu toate acestea, atunci când a apărut o eroare la transmiterea inițială a numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS, declarantul poate modifica în continuare declarația vamală dacă știe numărul corect de identificare în scopuri de TVA în IOSS.

36. Sunt un furnizor înregistrat în IOSS care efectuează o vânzare la distanță de bunuri din China către un client din Belgia la 20 iulie 2021 (TVA IOSS nr. 1). La 1 august 2021, îmi voi schimba statul membru de identificare și voi obține un nou număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS (TVA IOSS nr. 2). Ce se întâmplă cu bunurile vândute la 20 iulie 2021 care vor fi expediate/transportate la 21 iulie 2021 și vor fi importate în Belgia la 15 august 2021?

Numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS valid la momentul tranzacției trebuie utilizat întotdeauna (și anume, TVA IOSS nr. 1). Trebuie reținut că numărul de identificare în scopuri de TVA în IOSS atribuit pentru prima dată rămâne valabil până la două luni după ce v-ați schimbat statul membru de identificare. Această perioadă de maximum 2 luni permite punerea în liberă circulație în UE a bunurilor vândute în mod legal în cadrul IOSS (TVA IOSS nr. 1).

Numărul IOSS care urmează să fie introdus în declarația vamală depusă la 15 august 2021 ar trebui să fie TVA IOSS nr. 1, deoarece a fost cel corect la data tranzacției (20 iulie 2021). TVA IOSS nr. 1 va fi în continuare valabil până la 2 luni de la radierea din fostul stat membru de identificare. Astfel, bunurile vor fi scutite de TVA la import.

h) Intermediar

37. Există criteriile comune ale UE pentru intermediari în IOSS?

Legislația UE nu stabilește criterii sau norme comune pentru cei care acționează în calitate de intermediari. Cu toate acestea, conceptul este similar cu cel de „reprezentant fiscal” pe care anumite state membre l-au introdus în legislația lor națională. Statele membre ar putea decide să aplice ambele concepte în același mod.

38. Dacă o persoană impozabilă care utilizează regimul de import schimbă intermediarul, i se va atribui întotdeauna un nou număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS, indiferent dacă ambii intermediari sunt stabiliți în același stat membru?

Da, o schimbare a intermediarului implică automat atribuirea unui nou număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS pentru persoana impozabilă respectivă. Trebuie remarcat faptul că numerele de identificare în scopuri de TVA în IOSS anterioare trebuie comunicate statului membru de identificare atunci când persoana impozabilă solicită înregistrarea prin intermediul unui nou intermediar.

De asemenea, se alocă un nou număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS dacă intermediarul rămâne același, dar se schimbă statul membru de identificare.

4.3 REGIMURI SPECIALE PENTRU DECLARAREA ȘI PLATA TVA-ULUI LA IMPORT

4.3.1 Dispoziții relevante

Dispozițiile relevante pot fi găsite în Directiva TVA și în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA.

Directiva TVA

- Articolele 369y-369zc

Regulamentul de punere în aplicare privind TVA

- Articolul 63d

4.3.2 De ce au fost introduse regimurile speciale?

De la 1 iulie 2021, toate bunurile comerciale importate în UE vor fi supuse TVA. Regimurile speciale au fost introduse ca o simplificare alternativă pentru colectarea TVA la import în cazurile în care nu se utilizează nici regimul de import (IOSS), nici regimul standard de colectare a TVA la import. Similar regimului de import, utilizarea regimurilor speciale nu este obligatorie.

4.3.3 Ce tranzacții sunt acoperite de regimurile speciale?

Regimurile speciale acoperă importul următoarelor bunuri cu valoare redusă, pentru care nu se utilizează nici regimul de import descris în secțiunea 4.2, nici regimul standard de colectare a TVA:

- bunurile sunt livrate clienților din UE. Tipurile de clienți sunt definite la articolul 14 alineatul (4) din Directiva TVA (a se vedea mai multe detalii în secțiunea 3.2.5) și
- bunurile sunt expediate în loturi cu o valoare intrinsecă care nu depășește 150 EUR către clienții din UE și
- bunurile nu sunt supuse accizelor UE armonizate [de obicei, produse alcoolice sau din tutun în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Directiva TVA]³⁸, și
- bunurile sunt puse în liberă circulație în statul membru în care se termină expedierea sau transportul.

4.3.4 Cine poate utiliza regimurile speciale?

Această măsură de simplificare este concepută în special pentru operatorii poștali, transportatorii în regim expres sau alți agenți vamali din UE care declară de obicei bunuri cu valoare redusă pentru import, fie ca reprezentanți vamali direcți, fie indirecti.

Directiva TVA nu prevede condiții de autorizare a operatorilor economici pentru utilizarea regimurilor speciale. Cu toate acestea, statele membre pot aplica condițiile pentru autorizarea amânării plății taxelor vamale în temeiul legislației vamale și pentru regimurile speciale.

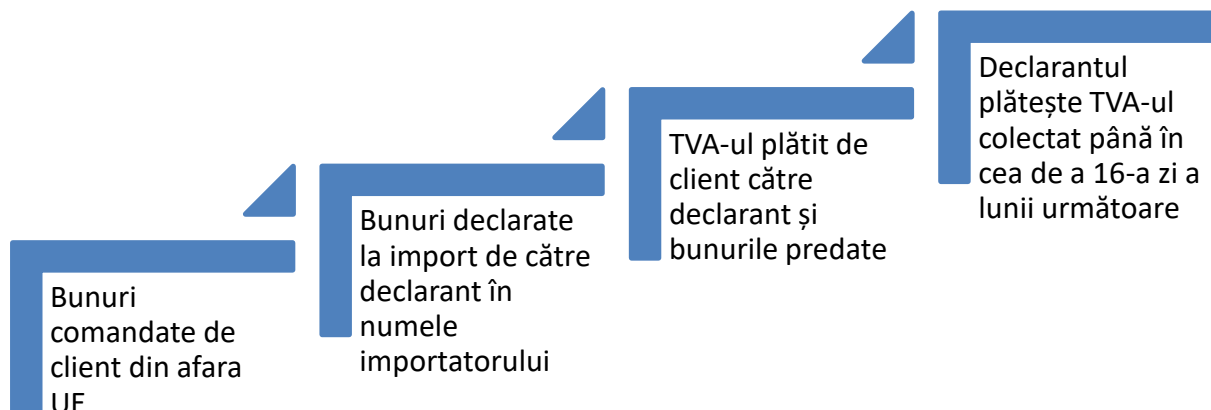
4.3.5 Cum funcționează?

Atunci când bunurile sunt comandate din afara UE, TVA trebuie plătit în general în UE de către clientul care comandă și importă bunurile. În cadrul regimurilor speciale, clientul plătește TVA declarantului/persoanei care prezintă bunurile la vamă. În majoritatea cazurilor, acest declarant/această persoană va fi un operator poștal, transportator în regim expres sau agent vamal. Aceste regimuri speciale pot fi utilizate numai dacă punerea în liberă circulație se face în statul membru în care bunurile cu valoare redusă vor fi predate clientului/importatorului.

Secvența evenimentelor este prezentată în figura 7 de mai jos:

³⁸ Cu toate acestea, parfumurile și apa de toaletă sunt acoperite de regimul special, chiar dacă sunt excluse de la scutirea de taxe vamale referitoare la loturile cu valoare neglijabilă [articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale].

Figura 7: Rezumatul regimurilor speciale

În cadrul regimurilor speciale, sunt oferite următoarele facilități:

- Statele membre ale UE pot prevedea utilizarea cotei standard de TVA pentru toate bunurile declarate în cadrul regimurilor speciale. Acest lucru facilitează procesul de declarare pentru declaranții care se pot confrunta cu dificultăți deoarece trebuie să stabilească cota corectă de TVA pentru bunurile foarte diverse conținute în loturile cu valoare redusă. Cu toate acestea, clientul poate refuza aplicarea automată a cotei standard și poate alege cota redusă. În această situație, declarantul (persoana care prezintă bunurile în vamă) nu mai poate aplica regimurile speciale pentru acest import de bunuri. Acesta va colecta TVA de la client prin intermediul mecanismului standard de colectare a TVA și va trebui să modifice declarația vamală inițială în ceea ce privește modalitatea de plată (înlocuind regimurile speciale cu mecanismul standard de colectare a TVA).
- Persoana care prezintă bunurile autorităților vamale va remite autorităților fiscale/vamale numai TVA-ul pe care l-a încasat efectiv de la client în cursul unei luni calendaristice. Prin această măsură se evită ca, pentru bunurile care nu sunt predate sau care nu sunt acceptate de către un client/importator, declarantul/reprezentantul vamal să fie obligat să plătească TVA-ul aferent. Trebuie reținut că, întrucât TVA-ul la import nu este considerat ca parte a datoriei vamale, persoana care prezintă bunurile în vamă devine obligată la plata acestui TVA numai în temeiul Directivei TVA, nu și în temeiul legislației vamale. Declarantul/reprezentantul vamal ar trebui să păstreze dovada nepredării/neacceptării (de exemplu, dovada ieșirii) de la client/importator pentru a justifica renunțarea la TVA-ul datorat pentru respectivele loturi. Pentru a respecta normele vamale, bunurile trebuie exportate în vederea returnării lor la adresa furnizorului original sau la o altă adresă indicată de furnizorul respectiv, iar declarația vamală pentru punerea în liberă circulație trebuie invalidată.
- Declarantul/persoana care prezintă bunurile la vamă va efectua o singură plată lunară către autoritățile competente a tuturor sumelor aferente TVA colectate de la clienți [articolul 369zb alineatul (2) din Directiva TVA]. Întrucât pentru regimurile speciale perioada de referință este luna calendaristică, plata lunară este amânată până în a 16-a zi a lunii următoare lunii în care se colectează TVA.

- Declarația lunară menționată la articolul 369zb alineatul (1) din Directiva TVA servește ca bază a plății unice lunare și nu reprezintă o declarație vamală. Această declarație este transmisă prin mijloace electronice și indică sumele TVA colectate efectiv de persoana care utilizează regimurile speciale de la clienții individuali în cursul lunii calendaristice relevante. Statele membre pot accepta orice document care conține informațiile necesare pentru a asocia plata globală cu TVA colectată la importurile efectuate în luna calendaristică precedentă.
- Exemplu: Bunurile sunt importate la 31 august 2021 în Belgia prin operatorul poștal belgian. Clientul plătește operatorului poștal belgian suma TVA corespunzătoare cotei standard de TVA la 2 septembrie 2021. Operatorul poștal belgian este obligat să plătească acest TVA până la 16 octombrie 2021 împreună cu orice alt TVA colectat în cadrul regimurilor speciale în luna septembrie 2021. Trebuie reținut că, în practică, luna importului coincide adesea cu luna în care TVA-ul este colectat, deoarece declarantul se va asigura, în general, că a primit suma corespunzătoare TVA care trebuie plătită înainte de predarea bunurilor.
- Regimurile speciale nu modifică principiile existente de vămuire. Aplicarea regimurilor speciale nu obligă statele membre să solicite persoanei care prezintă bunurile autorităților vamale să furnizeze dovada abilitării sale de către client.

4.3.6 Ce trebuie să facă operatorii economici care utilizează regimurile speciale?

Operatorii economici care utilizează regimurile speciale trebuie să se asigure că TVA-ul pe care îl colectează este corect, pe baza facturii/documentelor comerciale care însoțesc bunurile importate. În esență, aceștia trebuie să se asigure că valoarea intrinsecă declarată este corectă, să aplice cota corectă de TVA și, în general, să se asigure că nu predau bunurile până când nu primesc plata aferentă TVA de la clientul din UE.

De asemenea, operatorii economici trebuie să păstreze înregistrări ale tranzacțiilor acoperite de regimurile speciale. Aceste înregistrări ar trebui, printre altele, să le permită să justifice neplata TVA la coletele refuzate de client. Statelor membre le revine sarcina de a stabili perioada în care trebuie păstrate înregistrările. Această cerință de păstrare a înregistrărilor nu introduce noi obligații pentru declarant, pe lângă obligațiile existente de păstrare a înregistrărilor în temeiul legislației vamale.

4.3.7 Exemplu practic

Un cetățean portughez cumpără 2 cărți online de la magazinul online al unui editor brazilian în valoare totală de 40 EUR. Acest preț nu include TVA.

Editorul brazilian împachetează cărțile într-un plic. Lotul este preluat de poșta braziliană din antrepozitul editorului brazilian, împreună cu alte loturi similare. Poșta braziliană trimite un mesaj ITMATT către poșta portugheză pe baza informațiilor furnizate de editorul brazilian, printre altele, privind identitatea și adresa clientului portughez și o descriere a bunurilor (inclusiv valoarea și codul relevant al mărfurilor). Lotul este transportat pe calea aerului într-un sac poștal și ajunge la Lisabona, unde sacul poștal este predat poștei portugheze.

Tratament fiscal:

- TVA-ul la import este datorat în Portugalia. Conform regimurilor speciale, Portugalia poate permite aplicarea sistematică a cotei standard de TVA (23 %). Dacă nu permite această opțiune, cărțile vor fi supuse cotei reduse a TVA-ului portughez (6 %);

- Persoana care prezintă bunurile în vamă (de exemplu, poșta portugheză) depune o declarație vamală de import cu un set de date redus³⁹ la autoritățile vamale portugheze. Suma TVA care trebuie plătită de client persoanei care prezintă bunurile este de 9,20 EUR sau 2,40 EUR, în funcție de situație, respectiv dacă Portugalia prevede sau nu prevede aplicarea cotei standard de TVA;
- Atunci când poșta portugheză predă bunurile, clientul poate accepta sau refuza coletul:
 - ✓ În cazul în care clientul acceptă coletul, acesta plătește TVA la poșta portugheză cel mai probabil înainte de livrare sau la momentul predării. Poșta portugheză declară și plătește acest TVA împreună cu TVA-ul colectat la toate importurile în conformitate cu regimul special pentru luna calendaristică respectivă către vamă portugheză până în a 16-a zi a lunii următoare lunii în care se percepe TVA.
 - ✓ Dacă clientul refuză coletul (de exemplu, au fost furnizate cărțile greșite sau nu se aștepta să plătească sume suplimentare) și nu plătește TVA la poșta portugheză, nu se încasează TVA. Prin urmare, nu trebuie plătit TVA-ul pentru această operațiune la poșta portugheză. Poșta portugheză va trebui să păstreze înregistrări care să justifice neplata TVA pentru coletele refuzate. Pentru a respecta normele vamale, bunurile trebuie exportate în vederea returnării lor la adresa furnizorului original sau la o altă adresă indicată de furnizorul respectiv, iar declarația vamală pentru punerea în liberă circulație trebuie invalidată. Clientul poate revendica suma plătită pentru bunuri (40 EUR) de la furnizor în conformitate cu procedurile comerciale normale.

³⁹ A se vedea secțiunea 3.2 din orientările vamale.

5 APLICAREA ARTICOLULUI 14A PRIVIND FURNIZORUL PRESUPUS - SCENARIU

Prezentăm mai jos anumite scenarii pentru aplicarea dispozițiilor privind furnizorul presupus de la articolul 14a. Aceste scenarii prezintă într-un mod schematic implicațiile TVA și, dacă este cazul, implicațiile vamale care apar pentru interfețele electronice ce devin furnizori presupuși în conformitate cu articolul 14a.

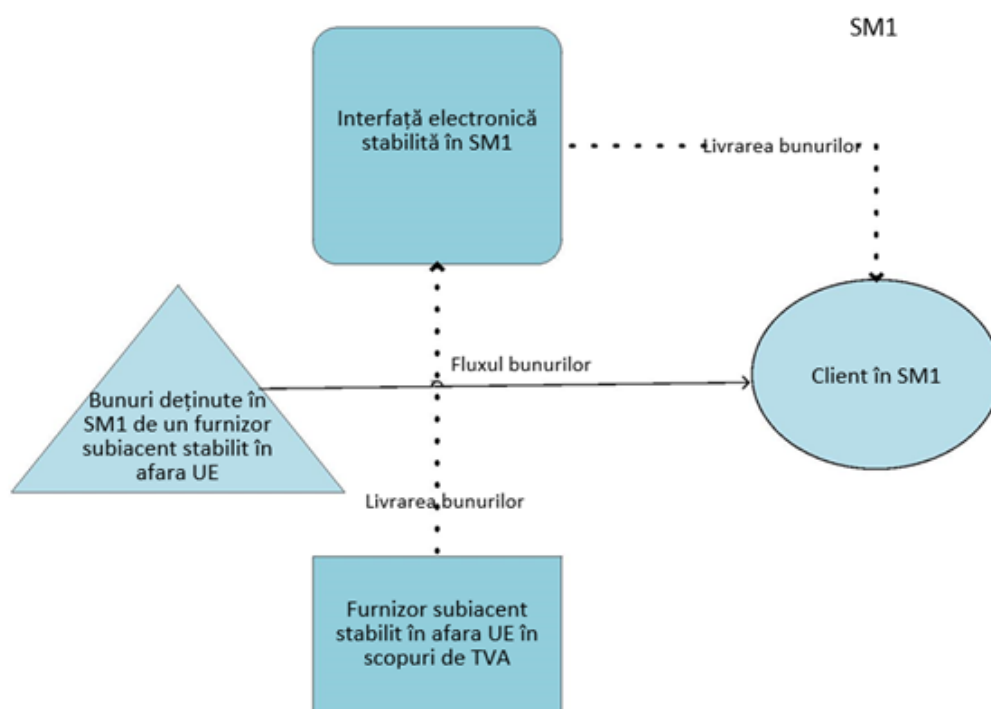
5.1 FURNIZOR PRESUPUS CARE FACILITEAZĂ LIVRAREA DE BUNURI ÎN CADRUL UE

Pentru scenariile 1a, 1b și 1c și scenariile 2a, 2b și 2c, bunurile sunt fie bunuri din UE, fie bunuri aflate deja în liberă circulație în UE. Pentru aplicarea articolului 14a alineatul (2), este posibil ca bunurile să fi fost importate dintr-o țară terță de către furnizorul subiacent într-o etapă anterioară (tranzacție separată).

Dacă furnizorul subiacent a importat bunurile înainte de a le livra clienților din UE, livrarea din urmă către client nu îndeplinește criteriile pentru a fi considerată o vânzare la distanță de bunuri importate în conformitate cu articolul 14a alineatul (1).

Scenariul 1a: Livrări interne în temeiul articolului 14a alineatul (2) (bunurile, interfața electronică și clienții se află în același stat membru)

- Clientul din SM1 comandă bunuri printr-o interfață electronică (IE) de la un furnizor subiacent stabilit în afara UE. IE este stabilită în SM1.
- Furnizorul subiacent deține bunuri în SM1 care sunt expediate/transportate către client în SM1 (livrare internă de bunuri).

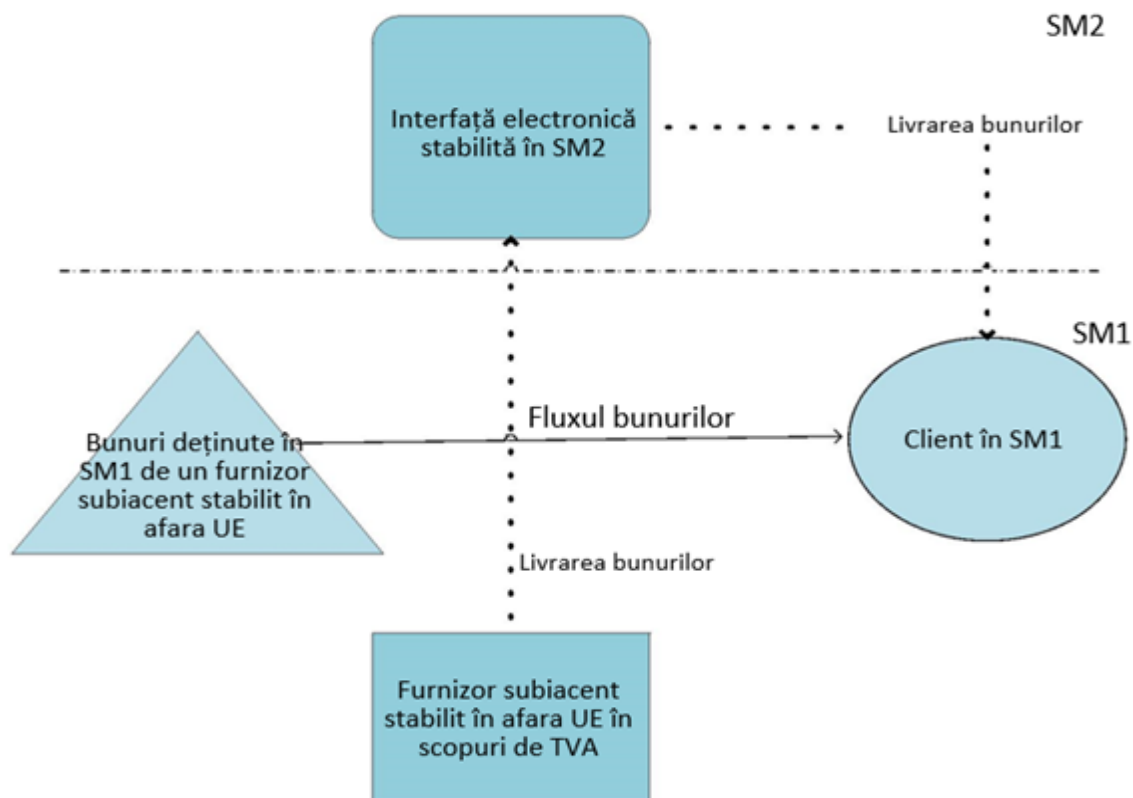
Implicatii TVA:

1. Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus, deoarece furnizorul subiacent nu este stabilit în UE [articolul 14a alineatul (2)] → IE poate opta pentru utilizarea regimului UE [articolul 369b litera (b)] → IE se înregistrează în regimul UE în SM1 acolo unde este stabilită și va utiliza numărul de identificare în scopuri de TVA pe care îl are deja în SM1 (articolul 369d)
2. Operațiuni taxabile:
 - a. Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE;
 - b. Livrare B2C de la IE către clientul din SM1
3. Locul livrării (PoS): alocarea transportului la articolul 36b
 - a. Livrarea B2B nu include transportul → PoS în SM1 (articolul 31) → Furnizorul subiacent trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în SM1 [articolul 272 alineatul (1) litera (b) revizuit]
 - b. Livrarea B2C include transportul → PoS în SM1 [articolul 32 alineatul (1)] → TVA-ul este datorat în SM1 (cota de TVA aplicabilă bunurilor în SM1)
4. Exigibilitatea TVA: pentru livrarea B2B și livrarea B2C, atunci când plata este acceptată de furnizorul subiacent (articolul 66a)
5. Persoană obligată la plata TVA:
 - a. Livrare B2B: scutită cu drept de deducere (articolele 136a și 169)
 - b. Livrare B2C: IE este obligată la plata TVA prin OSS către autoritățile fiscale din SM1
6. Raportarea TVA: IE transmite declarația privind TVA OSS autorităților fiscale din SM1 [articolul 369g alineatul (1) litera (b)]

Notă: Aceasta este o tranzacție pur internă. Dacă IE nu utilizează regimul UE, trebuie să raporteze această livrare B2C în declarația sa națională privind TVA care trebuie prezentată în SM1 (articolul 250).

Scenariul 1b: Livrări interne în temeiul articolului 14a alineatul (2) (bunurile și clientul se află în SM1, iar IE se află în SM2)

- Clientul din SM1 comandă bunuri printr-o interfață electronică de la un furnizor subiacent stabilit în afara UE. IE este stabilită în SM2.
- Furnizorul subiacent deține bunuri în SM1 care sunt expediate/transportate către client în SM1 (livrare internă de bunuri).

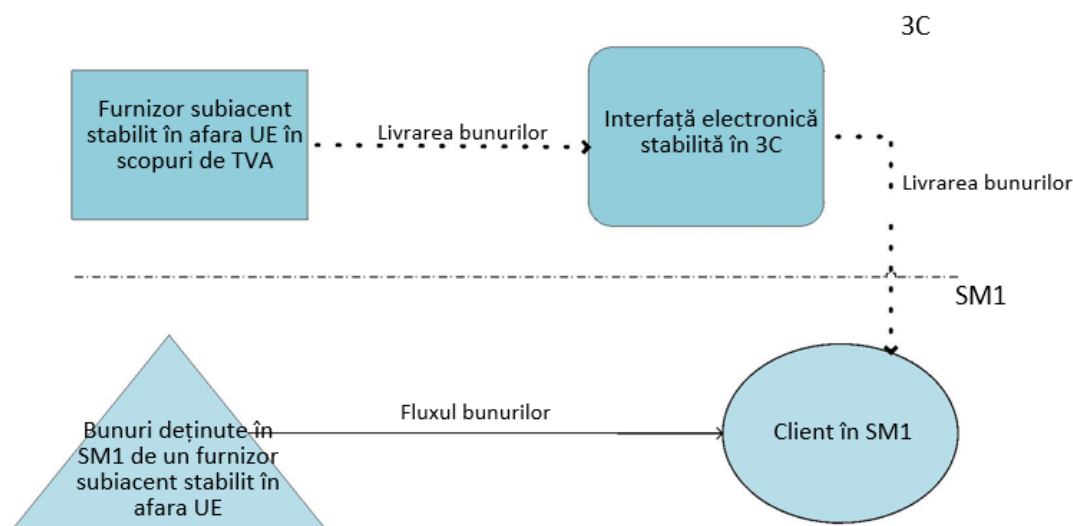
Implicații TVA

1. Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus, deoarece furnizorul subiacent nu este stabilit în UE [articolul 14a alineatul (2)] → IE poate opta pentru utilizarea regimului UE [articolul 369b litera (b)] → IE se înregistrează în regimul UE în SM2 acolo unde este stabilită și va utiliza numărul de identificare în scopuri de TVA pe care îl are deja în SM2 (articolul 369d) → IE nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în SM1;
2. Operațiuni taxabile:
 - a. Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE;
 - b. Livrare B2C de la IE către clientul din SM1
3. Locul livrării (PoS): alocarea transportului la articolul 36b
 - a. Livrarea B2B nu include transportul → PoS în SM1 (articolul 31) → Furnizorul subiacent trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în SM1 [articolul 272 alineatul (1) litera (b) revizuit]
 - b. Livrarea B2C include transportul → PoS în SM1 [articolul 32 alineatul (1)] → TVA-ul este datorat în SM1 (cota de TVA aplicabilă bunurilor în SM1)
4. Exigibilitatea TVA: pentru livrarea B2B și livrarea B2C, atunci când plata este acceptată de furnizorul subiacent (articolul 66a)
5. Persoană obligată la plata TVA:
 - a. Livrare B2B: scutită cu drept de deducere (articolele 136a și 169)
 - b. Livrare B2C: IE este obligată la plata TVA prin OSS către autoritățile fiscale din SM2 care vor transfera TVA către autoritățile fiscale din SM1

6. Raportarea TVA: IE transmite declarația privind TVA OSS autorităților fiscale din SM2 → declară valoarea TVA și cota de TVA din SM1 [articolul 369g alineatul (2) litera (b)]

Scenariul 1c: Livrări interne în temeiul articolului 14a alineatul (2) (bunurile și clientul se află în SM1, iar IE se află într-o țară terță)

- Clientul din SM1 comandă bunuri printr-o interfață electronică de la un furnizor subiacent stabilit în afara UE. IE este stabilită într-o țară terță (*third country* - 3C).
- Furnizorul subiacent deține bunuri în SM1 care sunt expediate/transportate către client în SM1 (livrare internă de bunuri).

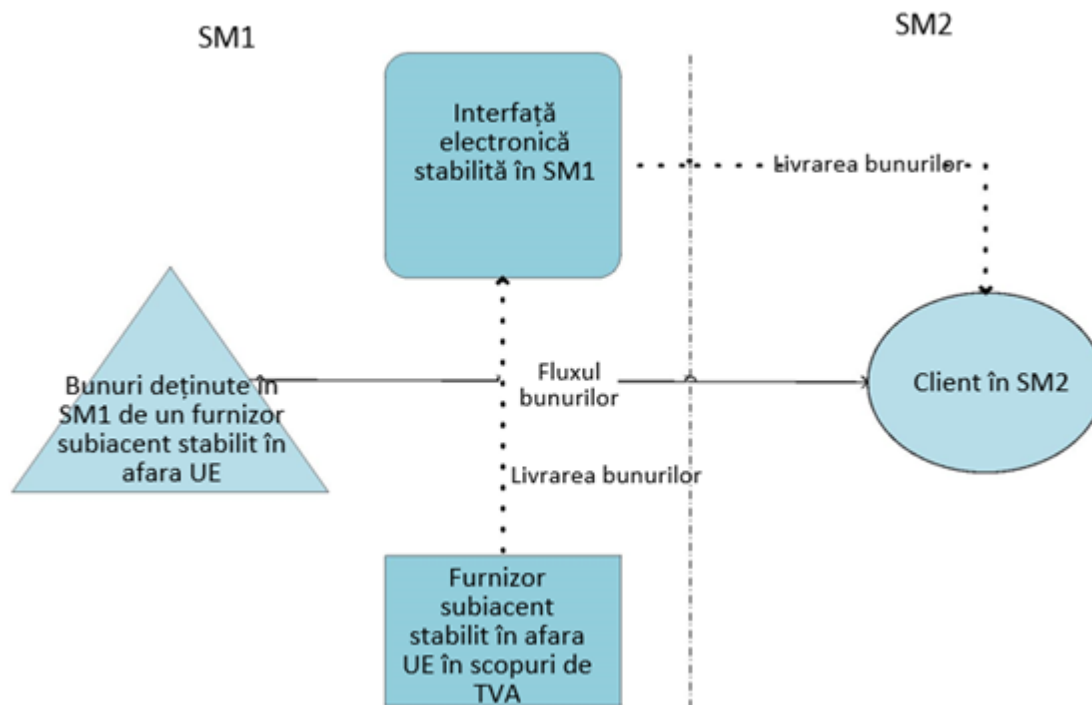
Implicații TVA

1. Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus, deoarece furnizorul subiacent nu este stabilit în UE [articolul 14a alineatul (2)] → IE poate opta pentru utilizarea OSS al UE [articolul 369b litera (b)] → SM1 poate fi orice SM de unde se livrează bunurile [articolul 369d alineatul (2) al treilea paragraf] → IE se înregistrează în SM1⁴⁰
2. Operațiuni taxabile:
 - a. Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE;
 - b. Livrare B2C de la IE către clientul din SM1
3. Locul livrării (PoS): alocarea transportului la articolul 36b
 - a. Livrarea B2B nu include transportul → PoS în SM1 (articolul 31) → Furnizorul subiacent trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în SM1 [articolul 272 alineatul (1) litera (b) revizuit]
 - b. Livrarea B2C include transportul → PoS în SM1 [articolul 32 alineatul (1)] → TVA-ul este datorat în SM1 (cota de TVA aplicabilă bunurilor în SM1)
4. Exigibilitatea TVA: pentru livrarea B2B și livrarea B2C → atunci când plata este acceptată de furnizorul subiacent (articolul 66a)
5. Persoană obligată la plata TVA:
 - a. Livrare B2B: scutită cu drept de deducere (articolele 136a și 169)
 - b. Livrare B2C: IE este obligată la plata TVA prin OSS către autoritățile fiscale din SM1
6. Raportarea TVA: IE transmite declarația privind TVA OSS autorităților fiscale din SM1 [articolul 369g alineatul (1) litera (b)]

⁴⁰ Mai multe detalii privind procesul de înregistrare sunt disponibile în ghidul OSS.

Scenariul 2a: Vânzări intracomunitare de bunuri la distanță în conformitate cu articolul 14a alineatul (2) (bunurile și IE se află în SM1, iar bunurile sunt expediate către client în SM2)

- Clientul din SM2 comandă bunuri printr-o interfață electronică de la un furnizor subiacent stabilit în afara UE. IE este stabilită în SM1.
- Furnizorul subiacent deține bunuri în SM1 care sunt expediate/transportate către client în SM2 (vânzare intracomunitară de bunuri la distanță).

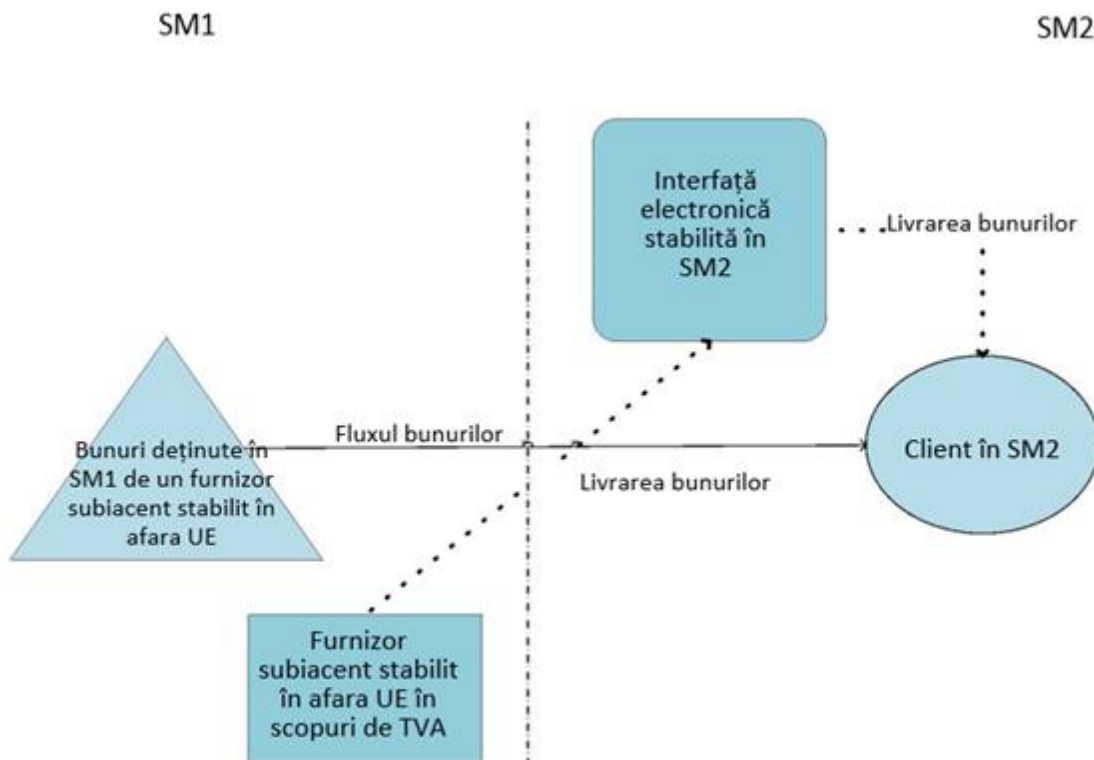

Implicații TVA

1. Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus, deoarece furnizorul subiacent nu este stabilit în UE [articolul 14a alineatul (2)] → IE poate opta pentru utilizarea regimului UE [articolul 369b litera (b)] → IE se înregistrează în regimul UE în SM1 acolo unde este stabilită și va utiliza numărul de identificare în scopuri de TVA pe care îl are deja în SM1 (articolul 369d)
2. Operațiuni taxabile:
 - a. Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE;
 - b. Livrare B2C de la IE către clientul din SM2.
3. Locul livrării (PoS): alocarea transportului la articolul 36b
 - a. Livrarea B2B nu include transportul → PoS în SM1 (articolul 31) → Furnizorul subiacent trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în SM1 [articolul 272 alineatul (1) litera (b) revizuit].
 - b. Livrarea B2C include transportul → PoS în SM2 [articolul 33 litera (a)] → TVA-ul este datorat în SM2 (cota de TVA aplicabilă bunurilor în SM2).
4. Exigibilitatea TVA: pentru livrarea B2B și livrarea B2C → atunci când plata este acceptată de furnizorul subiacent (articolul 66a)
5. Persoană obligată la plata TVA:
 - a. Livrare B2B: scutită cu drept de deducere (articolele 136a și 169)
 - b. Livrare B2C: IE este obligată la plata TVA prin OSS autorităților fiscale din SM1 care vor transfera TVA către autoritățile fiscale din SM2
6. Raportarea TVA: IE transmite declarația privind TVA OSS autorităților fiscale din SM1 → suma TVA și cota de TVA din SM2 [articolul 369g alineatul (1) litera (a)]

Scenariul 2b: Vânzări intracomunitare de bunuri la distanță în conformitate cu articolul 14a alineatul (2) (bunurile se află în SM1, IE și clientul se află în SM2)

- Clientul din SM2 comandă bunuri printr-o interfață electronică de la un furnizor subiacent stabilit în afara UE. IE este stabilită în SM2.
- Furnizorul subiacent deține bunuri în SM1 care sunt expediate/transportate către client în SM2 (vânzare intracomunitară de bunuri la distanță)

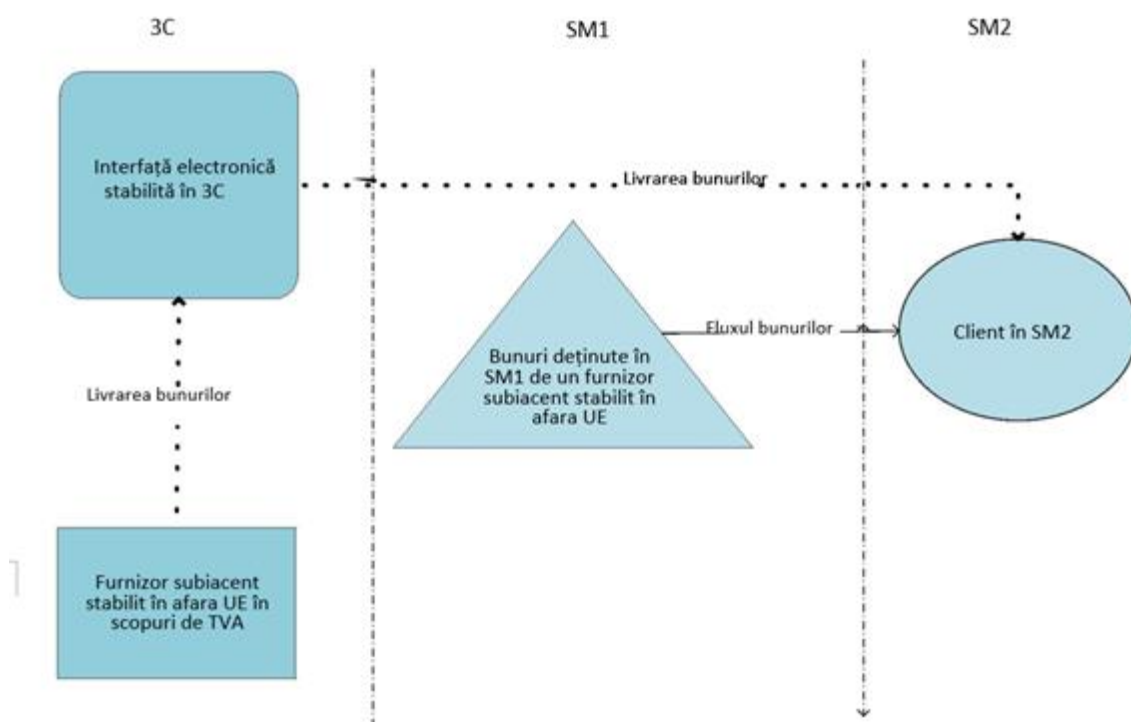
Implicații TVA

1. Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus, deoarece furnizorul subiacent nu este stabilit în UE [articolul 14a alineatul (2)] → IE poate opta pentru utilizarea regimului UE [articolul 369b litera (b)] → IE se înregistrează în regimul UE în SM2 acolo unde este stabilită și va utiliza numărul de identificare în scopuri de TVA pe care îl are deja în SM2 (articolul 369d) → IE nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în SM1 (de unde sunt expediate bunurile)
2. Operațiuni taxabile:
 - a. Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE;
 - b. Livrare B2C de la IE către clientul din SM2
3. Locul livrării (PoS): alocarea transportului la articolul 36b
 - a. Livrarea B2B nu include transportul → PoS în SM1 (articolul 31) → Furnizorul subiacent trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în SM1 [articolul 272 alineatul (1) litera (b) revizuit]
 - b. Livrarea B2C include transportul → PoS în SM2 [articolul 33 litera (a)] → TVA-ul este datorat în SM2 (cota de TVA aplicabilă bunurilor în SM2)
4. Exigibilitatea TVA pentru livrarea B2B și livrarea B2C: când plata este acceptată de furnizorul subiacent (articolul 66a)
5. Persoană obligată la plata TVA:
 - a. Livrare B2B: scutită cu drept de deducere (articolele 136a și 169)
 - b. Livrare B2C: IE este obligată la plata TVA prin OSS autorităților fiscale din SM2

6. Raportarea TVA: IE transmite declarația privind TVA OSS autorităților fiscale din SM2 → Valoarea TVA și cota de TVA din SM2 [articolul 369g alineatul (2) litera (b)]

Scenariul 2c: Vânzări intracomunitare de bunuri la distanță în conformitate cu articolul 14a alineatul (2) (bunurile se află în SM1, clientul, în SM2, iar IE, într-o țară terță)

- Clientul din SM2 comandă bunuri printr-o interfață electronică de la un furnizor subiacent stabilit în afara UE. IE este stabilită într-o țară terță (3C).
- Furnizorul subiacent deține bunuri în SM1 care sunt predate/transportate către client în SM2 (vânzare intracomunitară de bunuri la distanță)

Implicații TVA

1. Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus, deoarece furnizorul subiacent nu este stabilit în UE [articolul 14a alineatul (2)] → IE poate opta pentru utilizarea regimului UE [articolul 369b litera (b)] → SM1 poate fi orice SM de unde se livrează bunurile [articolul 369a alineatul (2) al treilea paragraf] → IE se înregistrează în SM1
2. Operațiuni taxabile:
 - a. Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE;
 - b. Livrare B2C de la IE către clientul din SM2
3. Locul livrării (PoS): alocarea transportului la articolul 36b
 - a. Livrarea B2B nu include transportul → PoS în SM1 (articolul 31) → Furnizorul subiacent trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în SM1 [articolul 272 alineatul (1) litera (b) revizuit]
 - b. Livrarea B2C include transportul → PoS în SM2 [articolul 33 litera (a)] → TVA-ul este datorat în SM2 (cota de TVA aplicabilă bunurilor în SM2)
4. Exigibilitatea TVA: pentru livrarea B2B și livrarea B2C, atunci când plata este acceptată de furnizorul subiacent (articolul 66a)
5. Persoană obligată la plata TVA:
 - a. Livrare B2B: scutită cu drept de deducere (articolele 136a și 169)

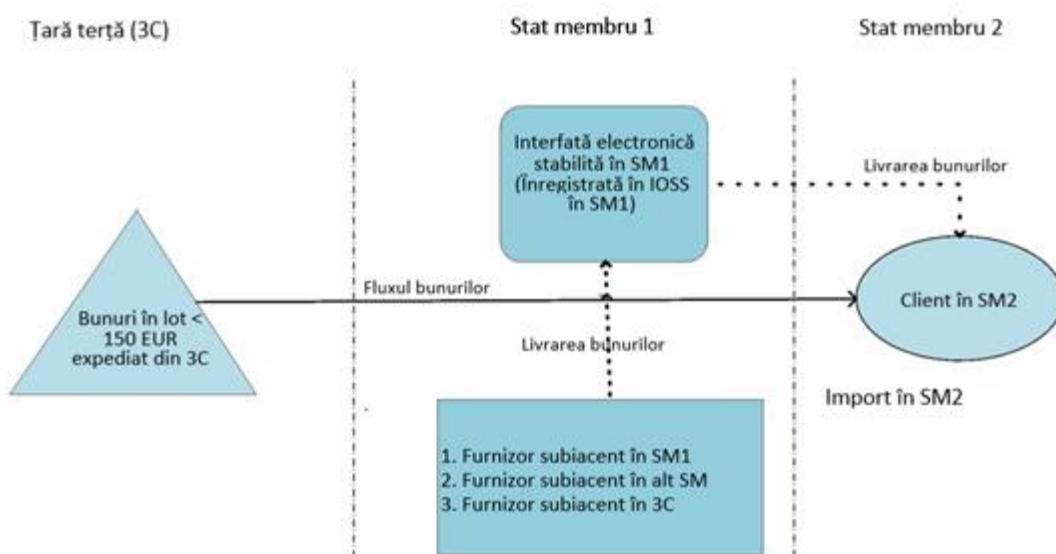
- b. Livrare B2C → IE este obligată la plata TVA prin OSS către autoritățile fiscale din SM1 care vor transfera TVA către autoritățile fiscale din SM2
6. Raportarea TVA: IE transmite declarația privind TVA OSS autorităților fiscale din SM1 → declară valoarea TVA și cota de TVA din SM2 [articolul 369g alineatul (1) litera (a)]

5.2 FURNIZOR PRESUPUS CARE FACILITEAZĂ VÂNZĂRILE LA DISTANȚĂ DE BUNURI IMPORTATE

În scenariile 3a-3c și 4a-4b, bunurile sunt întotdeauna expediate dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță către un client dintr-un stat membru al UE. Scenariile au scopul de a descrie pe scurt implicațiile TVA și vamale atunci când interfața electronică (în calitate de furnizor presupus) se înregistrează în IOSS sau când nu se înregistrează în IOSS.

Scenariul 3a: Importul de bunuri – utilizarea IOSS (IE și clientul se află în state membre diferite)

- Clientul din SM2 comandă bunuri care nu depășesc 150 EUR printr-o IE stabilită în SM1 de la un furnizor subiacent. Clientul indică locul de livrare în SM2.
- Bunurile sunt expediate în numele furnizorului subiacent dintr-o țară terță (3C) către client din SM2 unde bunurile sunt importate⁴¹.

A. Implicații TVA:

1. Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus [articolul 14a alineatul (1)] → IE se înregistrează în IOSS în SM1 (articolul 369m) și obține un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS în SM1 [articolul 369q alineatul (1)]
2. Operațiuni taxabile:
 - a. Vânzarea la distanță de bunuri importate: 2 livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (1)
 - i. Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE
 - ii. Livrare B2C de la IE către clientul din SM2
 - b. Importul în SM2 [articolul 30 alineatul (1)].
3. Locul livrării (PoS):

⁴¹ Când se utilizează IOSS, bunurile pot fi vămuite în orice stat membru al UE, indiferent în ce stat membru este stabilit consumatorul.

- (a) Vânzare la distanță de bunuri importate: 2 livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (1)
- iii. Livrarea B2B nu include transportul (articolul 36b) → PoS în 3C (în afara UE) (articolul 31) → nu există obligații UE în materie de TVA
 - iv. Livrarea B2C include transportul (articolul 36b) → PoS în SM2 [articolul 33 litera (c)] → TVA-ul este datorat în SM2 (cota de TVA aplicabilă bunurilor în SM2)
- (b) Import: În SM2 (articolul 60)
4. Exigibilitatea TVA pentru livrările B2C: când plata este acceptată de furnizorul subiacent (articolul 66a)
 5. Persoană obligată la plata TVA:
 - a. Vânzarea la distanță de bunuri importate:
 - i. Livrare B2B: în afara domeniului de aplicare al TVA UE [articolele 31 și 36b – a se vedea punctul 3a (i) de mai sus]
 - ii. Livrare B2C: IE este obligată la plata TVA prin IOSS către SM1 care transferă TVA către autoritățile fiscale din SM2
 - b. Import: Numărul IOSS transmis electronic către autoritățile vamale din SM2 în declarația vamală (set de date H7 sau I1 sau H6 sau H1, element de date 3/40) → Autoritățile vamale verifică validitatea numărului IOSS prin mijloace electronice în baza de date IOSS:
 - i. Numărul IOSS valid → Import scutit de TVA în SM2 [articolul 143 alineatul (1) litera (ca)] → bunurile sunt puse liberă circulație
 - ii. Numărul IOSS nevalid → Import taxat în SM2 (se pot utiliza normele standard sau regimurile speciale) → **persoană desemnată să plătească TVA în SM2** (articolul 201) → a se vedea Scenariul 4a fără IOSS
 6. Raportarea TVA:
 - IE transmite lunar declarația privind TVA OSS către autoritățile fiscale din SM1 indicând valoarea TVA și cota de TVA din SM2 (articolul 369s).
 - IE păstrează înregistrări ale vânzărilor și returnărilor de bunuri (articolul 63c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA)

B. Implicații vamale:

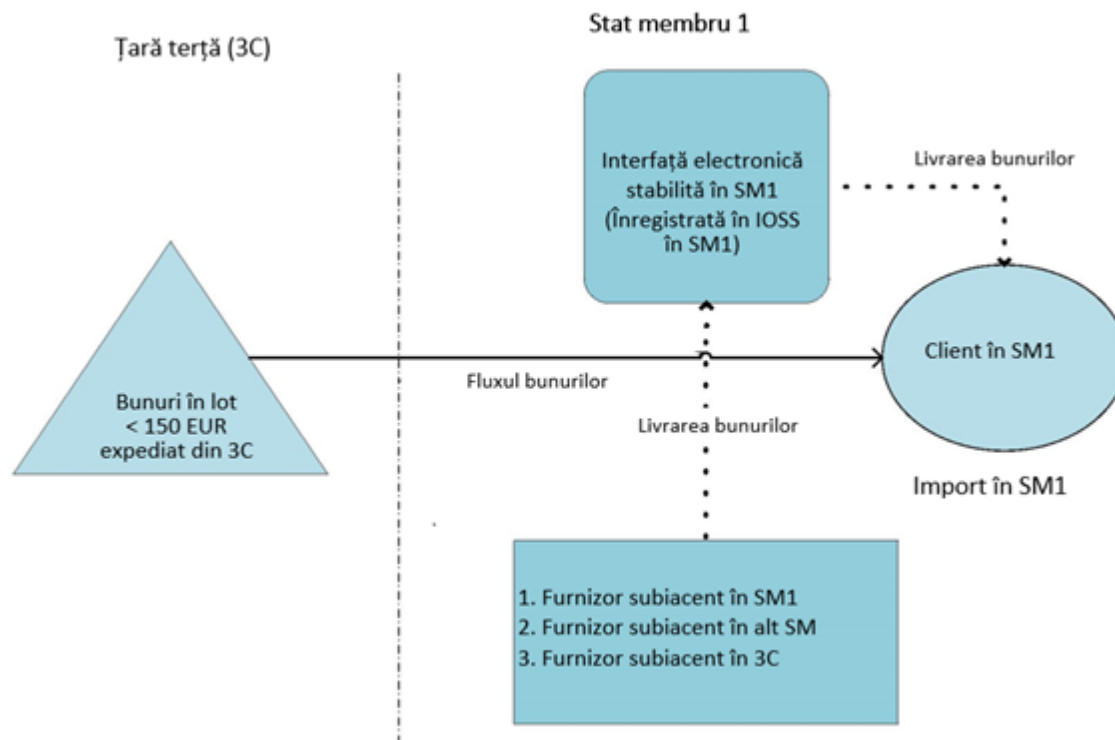
1. Importator: Destinatar = client în SM2
2. Exportator: Expeditor = furnizor subiacent (vânzătorul bunurilor)
3. Prezentare la vamă: de către transportator/declarant la primul punct de intrare în UE (articolul 139 din CVU)
4. Declarația vamală: depusă în orice stat membru al UE (la alegerea declarantului)

Forma declarației vamale:

 - declarație vamală standard cu set de date super redus (articolul 143a din actul delegat al CVU cu H7); sau
 - declarație vamală simplificată (articolul 166 CVU cu I1); sau
 - declarație vamală pentru loturi poștale în valoare de cel mult 1 000 EUR (articolul 144 din actul delegat al CVU cu H6); sau
 - declarație vamală standard cu set de date complet (articolul 162 din CVU cu H1)
5. Declarant: poștă/transportator în regim expres/agent vamal/destinatar
6. Procedura vamală: punerea în liberă circulație
7. Acceptarea declarației vamale: de către vamă, la prezentarea bunurilor și verificarea cerințelor pentru alegerea declarației vamale (de exemplu, validitatea numărului de identificare în scopuri de TVA în IOSS, valoarea bunurilor declarate nu trebuie să depășească 150 EUR etc.)
 1. Acordarea liberului de vamă pentru bunuri: de către vamă, fără TVA și fără taxe vamale datorate.
 2. Raportare lunară: transmiterea periodică a elementelor de date relevante din declarația vamală către sistemul Surveillance3

Scenariul 3b: Importul de bunuri – utilizarea IOSS (IE și clientul se află în același stat membru)

- Clientul din SM1 comandă bunuri care nu depășesc 150 EUR printr-o IE stabilită, de asemenea, în SM1 de la un furnizor subiacent. Clientul indică locul de livrare în SM1.
- Bunurile sunt expediate în numele furnizorului subiacent dintr-o țară terță (3C) către clientul din SM1 în care sunt importate bunurile⁴².

A. Implicații TVA:

1. Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus [articolul 14a alineatul (1)] → IE se înregistrează în IOSS în SM1 (articolul 369m) și obține un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS în SM1 [articolul 369q alineatul (1)]
2. Operațiuni taxabile:
 - a. Vânzarea la distanță de bunuri importate: 2 livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (1)
 - i. Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE;
 - ii. Livrare B2C de la IE către clientul din SM1
 - b. Importul în SM1 [articolul 30 alineatul (1)]
3. Locul livrării (PoS):
 - a. Vânzarea la distanță de bunuri importate: 2 livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (1)
 - i. Livrarea B2B nu include transportul (articolul 36b) → PoS în 3C (în afara UE) (articolul 31) → nu există obligații UE în materie de TVA
 - ii. Livrarea B2C include transportul (articolul 36b) → PoS în SM1 [articolul 33 litera (c)] → TVA-ul este datorat în SM1 (cota de TVA aplicabilă bunurilor în SM1)
 - b. Import: În SM1 (articolul 60)
4. Exigibilitatea TVA pentru livrările B2C → când plata este acceptată de furnizorul subiacent (articolul 66a)
5. Persoană obligată la plata TVA
 - a. Vânzarea la distanță de bunuri importate:
 - i. Livrare B2B: în afara domeniului de aplicare al TVA UE [articolele 31 și 36b – a se vedea punctul 3a (i) de mai sus];
 - ii. Livrare B2C: IE este obligată la plata TVA prin IOSS către autoritățile fiscale din SM1.

⁴² Când se utilizează IOSS, bunurile pot fi vămuite în orice stat membru al UE, indiferent în ce stat membru este stabilit consumatorul.

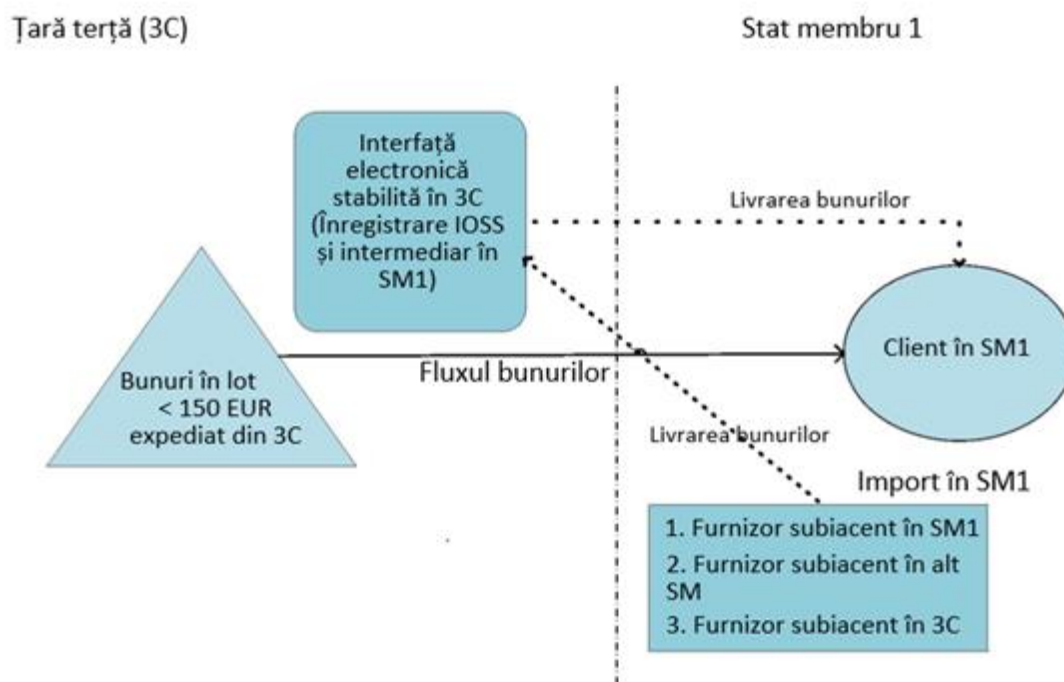
- b. Import: Numărul IOSS transmis electronic către autoritățile vamale din SM1 în declarația vamală (set de date H7 sau I1 sau H6 sau H1, element de date 3/40) → Autoritățile vamale verifică validitatea numărului IOSS prin mijloace electronice în baza de date IOSS:
- i. Numărul IOSS valid → Import scutit de TVA în SM1 [articolul 143 alineatul (1) litera (ca)] → bunurile sunt puse liberă circulație
 - ii. Numărul IOSS nevalid → import în SM1 (se pot utiliza normele standard sau regimurile speciale) → **persoană desemnată să plătească TVA în SM1** (articolul 201) → a se vedea scenariul 4a fără IOSS
6. Raportarea TVA:
- IE transmite lunar declarația privind TVA IOSS autorităților fiscale din SM1 indicând valoarea TVA și cota de TVA din SM1 (articolul 369s). Aceste vânzări **nu** sunt raportate în **declarația națională privind TVA**.
 - IE păstrează înregistrări ale vânzărilor și returnărilor de bunuri (articolul 63c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA)

B. Implicații vamale:

În general, la fel ca în Scenariul 3a, singura diferență fiind înlocuirea SM2 cu SM1.

Scenariul 3c: Importul de bunuri – utilizarea IOSS (IE este stabilită în 3C, iar clientul se află într-un stat membru)

- Clientul din SM1 comandă bunuri care nu depășesc 150 EUR printr-o IE stabilită într-o 3C de la un furnizor subiacent. Clientul indică locul de livrare în SM1.
- Bunurile sunt expediate în numele furnizorului subiacent dintr-o țară terță (3C) către clientul din SM1 în care sunt importate bunurile⁴³.

A. Implicații TVA:

1. Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus [articolul 14a alineatul (1)] → IE se înregistrează în IOSS prin intermediar stabilit în SM1⁴⁴ (articolul 369m). Intermediarul obține un număr de identificare în scopuri de TVA în IOSS în SM1 pentru IE [articolul 369q alineatul (3)]
2. Operațiuni taxabile:
 - a. Vânzarea la distanță de bunuri importate: 2 livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (1)
 - i. Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE;
 - ii. Livrare B2C de la IE către clientul din SM1
 - b. Importul în SM1 [articolul 30 alineatul (1)]
3. Locul livrării (PoS):
 - a. Vânzarea la distanță de bunuri importate: 2 livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (1)
 - i. Livrarea B2B nu include transportul (articolul 36b) → PoS în 3C (în afara UE) (articolul 31) → nu există obligații UE în materie de TVA
 - ii. Livrarea B2C include transportul (articolul 36b) → PoS în SM1 [articolul 33 litera (c)] → TVA-ul este datorat în SM1 (cota de TVA aplicabilă bunurilor în SM1)
 - b. Import: În SM1 (articolul 60)
4. Exigibilitatea TVA pentru livrările B2C → când plata este acceptată de furnizorul subiacent (articolul 66a)
5. Persoană obligată la plata TVA

⁴³ Când se utilizează IOSS, bunurile pot fi vămuite în orice stat membru al UE, indiferent în ce stat membru este stabilit consumatorul.

⁴⁴ Intermediarul nu trebuie să fie stabilit în statul membru de destinație finală a bunurilor; el poate fi stabilit în orice stat membru al UE și acolo va înregistra IE pentru IOSS. În acest exemplu intermediarul este înregistrat în SM1. Intermediarul trebuie să se înregistreze pentru a-i fi permis să utilizeze IOSS pentru furnizori/IE [articolul 369q alineatul (2)]. Nu este un număr de identificare în scopuri de TVA.

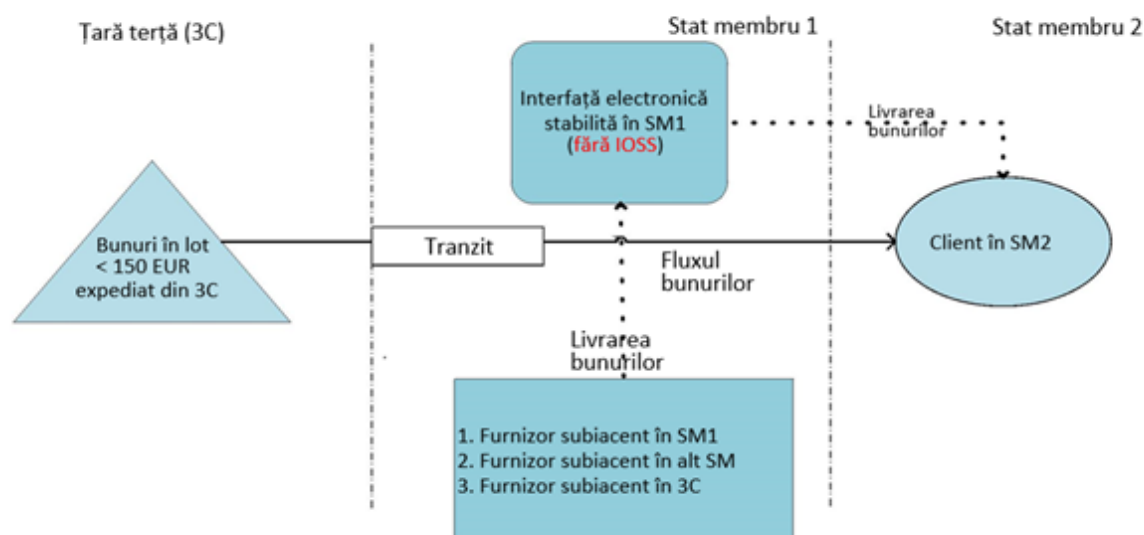
- a. Vânzarea la distanță de bunuri importate:
- i. Livrare B2B: în afara domeniului de aplicare al TVA UE [articolele 31 și 36b – a se vedea punctul 3a (i) de mai sus];
 - ii. Livrare B2C: intermediarul este obligat la plata TVA în numele IE prin IOSS autorităților fiscale din SM1.
- b. Import: Numărul IOSS transmis electronic către autoritățile vamale din SM1 în declarația vamală (set de date H7 sau I1 sau H6 sau H1, element de date 3/40) → Autoritățile vamale verifică validitatea numărului IOSS prin mijloace electronice în baza de date IOSS:
- i. Numărul IOSS valid → Import scutit de TVA în SM1 [articolul 143 alineatul (1) litera (ca)] → bunurile sunt puse liberă circulație
 - ii. Numărul IOSS nevalid → import în SM1 (se pot utiliza normele standard sau regimurile speciale) → **persoană desemnată să plătească TVA în SM1** (articolul 201) → a se vedea scenariul 4a fără IOSS
6. Raportarea TVA:
- Intermediarul, în numele IE, transmite lunar declarația privind TVA IOSS autorităților fiscale din SM1 indicând valoarea TVA și cota de TVA din SM1 (articolul 369s).
 - Intermediarul, în numele IE, păstrează înregistrări ale vânzărilor și returnărilor de bunuri (articolul 63c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA)

B. Implicații vamale:

Similare scenariului 3a, singura diferență fiind înlocuirea SM2 cu SM1.

Scenariul 4a: Importul de bunuri – fără utilizarea IOSS → Sosirea bunurilor în SM1, tranzit către SM2 și import în SM2

- Clientul din UE (de exemplu, SM2) comandă bunuri care nu depășesc 150 EUR printr-o IE stabilită într-un SM (sau 3C) de la un furnizor subiacent. Clientul indică locul de livrare în SM2.
- Bunurile sunt expediate în numele furnizorului subiacent dintr-o 3C către SM1, și din SM1 transportate către SM2 pentru a fi predate clientului.

Articolul 221 din actul de punere în aplicare a CVU⁴⁵ a fost modificat⁴⁶ pentru a clarifica faptul că biroul vamal competent pentru declararea importului de bunuri cu valoare redusă este biroul vamal situat în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, dacă aceste bunuri sunt declarate în scopuri de TVA în cadrul altui regim decât IOSS. Obiectivul acestei modificări este de a se asigura perceperea cotei de TVA a statului membru de destinație a bunurilor pentru aceste bunuri. Astfel, începând cu 1 iulie 2021, toate aceste bunuri vor fi plasate în tranzit până la sosirea în statul membru al UE final de destinație.

În practică, bunurile pot fi puse apoi în liberă circulație numai în statul membru de destinație a acestora. Astfel, atunci când bunurile sosesc pentru prima dată în SM1, acestea vor trebui plasate sub regim de tranzit și transportate în SM2.

A. Implicații TVA:

1. Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus [articolul 14a alineatul (1)]. IE nu se înregistrează în IOSS.
2. Operațiuni taxabile:
 - a. Vânzarea la distanță de bunuri importate: 2 livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (1)
 - i. Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE;
 - ii. Livrare B2C de la IE către clientul din SM2.
 - b. Importul în SM2 [articolul 30 alineatul (1)];

⁴⁵ [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2015/2447 al Comisiei.](#)

⁴⁶ [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2020/893 al Comisiei](#), articolul 221 alineatul (4).

3. Locul livrării (PoS):
 - a. Vânzarea la distanță de bunuri importate: 2 livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (1)
 - i. Livrarea B2B nu include transportul (articolul 36b) → PoS în 3C (în afara UE) (articolul 31) → nu există obligații UE în materie de TVA
 - ii. Livrarea B2C include transportul (articolul 36b) → PoS în 3C unde începe transportul bunurilor (în afara UE) [articolul 32 alineatul (1)] → nu există obligații UE în materie de TVA
 - b. Import în SM2 de către client (articolul 61)
4. Exigibilitatea TVA
 - a. Vânzarea la distanță de bunuri importate: Nu se aplică (PoS în afara UE – a se vedea punctul 3a de mai sus)
 - b. Import: Când bunurile sunt importate, după încheierea procedurii de tranzit (articolul 71)
5. Persoană obligată la plata TVA: Import în SM2 – persoana care va fi desemnată să plătească TVA în SM2 (articolul 201). Dacă persoana obligată la plata TVA în SM2 este clientul, TVA-ul la import poate fi plătit prin:
 - a. regimuri speciale: clientul plătește TVA la poștă/transportatorul în regim expres/agentul vamal, iar bunurile sunt predate → plata lunară a TVA colectată de poștă/transportatorul în regim expres/agent vamal autorității competente în SM2 [articolul 369zb alineatul (2)]
 - b. procedura standard – plata TVA de către declarant la vamă și punerea în liberă circulație, indiferent de valoarea bunurilor.

Notă: Statele membre pot decide în mod liber persoana obligată la plata TVA la import. Practica generală din statele membre este de a considera clientul/destinatarul ca fiind persoana obligată la plata TVA. Astfel, scenariul 4a va fi în mod normal aplicabil dacă nu se utilizează IOSS, indiferent de obligația prevăzută la articolul 14a alineatul (1).

Cu toate acestea, la momentul publicării prezentelor note explicative, un stat membru a decis să desemneze IE drept persoana obligată la plata TVA.

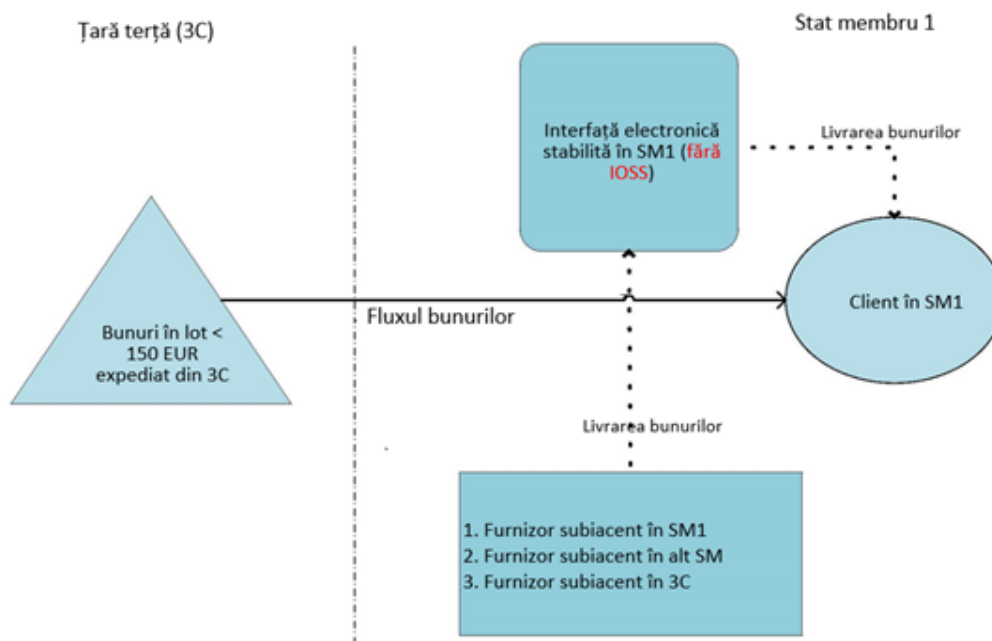
B. Implicații vamale:

1. Importator: Destinatar = client în SM2
2. Exportator: Expeditor = furnizor subiacent (vânzătorul bunurilor)
3. Prezentare la vamă: de către transportator/declarant (dacă este diferit de transportator) la primul punct de intrare în UE (articolul 139 din CVU)
4. Declarația de tranzit: bunurile care trebuie plasate sub regim de tranzit și transportate în SM2
5. Declarație vamală de punere în liberă circulație: depusă numai în SM2 [articolul 221 alineatul (4) din actul de punere în aplicare a CVU]
Forma declarației vamale:
 - declarație vamală standard cu set de date super redus (articolul 143a din actul delegat al CVU cu H7); sau
 - declarație vamală simplificată (articolul 166 CVU cu I1); sau
 - declarație vamală pentru loturi poștale în valoare de cel mult 1 000 EUR (articolul 144 din actul delegat al CVU cu H6); sau
 - declarație vamală standard cu set de date complet (articolul 162 din CVU cu H1)
6. Declarant:
 - poștă/transportator în regim expres/agent vamal (regimuri speciale)
 - exclusiv poșta (declarație vamală H6)
 - poștă/transportator în regim expres/agent vamal/client (procedură standard).
7. Procedura vamală: punerea în liberă circulație
8. Acceptarea declarației vamale: de către vamă, la prezentarea bunurilor și, dacă se folosește declarația vamală H7, verificarea pragului de 150 EUR

9. Acordarea liberului de vamă pentru bunuri: de către vamă, imediat după acceptarea declarației vamale, cu colectarea TVA-ului datorat, cu excepția cazului în care sunt utilizate regimuri speciale sau se acordă o amânare.

Scenariul 4b: Importul de bunuri – fără utilizarea IOSS → Sosirea și importul bunurilor în SM1

- Clientul din SM1 comandă bunuri care nu depășesc 150 EUR printr-o IE stabilită, de asemenea, în SM1 de la un furnizor subiacent. Clientul indică locul de livrare, de asemenea, în SM1.
- Bunurile sunt expediate în numele furnizorului subiacent dintr-o 3C către SM1, unde sunt puse în liberă circulație

A. Implicații TVA:

- 1) Persoană impozabilă: IE este furnizorul presupus [articolul 14a alineatul (1)]. IE nu se înregistrează în IOSS.
- 2) Operațiuni taxabile:
 - a) Vânzarea la distanță de bunuri importate: 2 livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (1)
 - i) Livrare B2B de la furnizorul subiacent către IE;
 - ii) Livrare B2C de la IE către clientul din SM1
 - b) Importul în SM1 [articolul 30 alineatul (1)]
- 3) Locul livrării (PoS):
 - a) Vânzarea la distanță de bunuri importate: 2 livrări în conformitate cu articolul 14a alineatul (1)
 - i) Livrarea B2B nu include transportul (articolul 36b) → PoS în 3C (în afara UE) (articolul 31) → nu există obligații UE în materie de TVA
 - ii) Livrarea B2C include transportul (articolul 36b) → PoS în 3C unde începe transportul bunurilor (în afara UE) [articolul 32 alineatul (1)] → nu există obligații UE în materie de TVA
 - b) Import în SM1 de către client (articolul 60)
- 4) Exigibilitatea TVA
 - a) Vânzarea la distanță de bunuri importate: Nu se aplică (PoS în afara UE – a se vedea punctul 3a de mai sus)
 - b) Import: Când bunurile sunt importate (articolul 70)
- 5) Persoană obligată la plata TVA: import în SM1 – persoana care va fi desemnată să plătească TVA în SM1 (articolul 201). Dacă persoana obligată la plata TVA în SM1 este clientul, TVA-ul la import poate fi plătit prin:
 - a) regimuri speciale: clientul plătește TVA la poștă/transportatorul în regim expres/agentul vamal înainte de predarea bunurilor → plata lunară a TVA colectată de poștă/transportatorul în regim expres/agent vamal către autoritatea competentă din SM1 [articolul 369zb alineatul (2)]

- b) procedura standard – plata TVA la vamă înainte de punerea în liberă circulație, indiferent de valoarea bunurilor.

Notă: Statele membre pot decide în mod liber persoana obligată la plata TVA la import. Practica generală din statele membre este de a considera clientul/destinatarul ca fiind persoana obligată la plata TVA. Astfel, scenariul 4a va fi în mod normal aplicabil dacă nu se utilizează IOSS, indiferent de obligația prevăzută la articolul 14a alineatul (1).

Cu toate acestea, la momentul publicării prezentelor note explicative, un stat membru a decis să desemneze IE drept persoana obligată la plata TVA.

B. Implicații vamale:

1. Importator: Destinatar = client în SM1
2. Exportator: Expedito = furnizorul subiacent
3. Prezentare la vamă: de către transportator/declarant (dacă este diferit de transportator) în SM1 la primul punct de intrare în UE (articolul 139 din CVU)
4. Declarația vamală: depusă în SM1
Forma declarației vamale:
 - declarație vamală standard cu set de date super redus (articolul 143a din actul delegat al CVU cu H7); sau
 - declarație vamală simplificată (articolul 166 CVU cu I1); sau
 - declarație vamală pentru loturi poștale în valoare de cel mult 1 000 EUR (articolul 144 din actul delegat al CVU cu H6); sau
 - declarație vamală standard cu set de date complet (articolul 162 din CVU cu H1)
5. Declarant:
 - poștă/transportator în regim expres/agent vamal (regimuri speciale)
 - exclusiv poșta (declarație vamală H6)
 - poștă/transportator în regim expres/agent vamal/client (procedură standard)
6. Procedura vamală: punerea în liberă circulație
7. Acceptarea declarației vamale: de către vamă, la prezentarea bunurilor și, dacă se folosește declarația vamală H7, verificarea pragului de 150 EUR
8. Acordarea liberului de vamă pentru bunuri: de către vamă, imediat după acceptarea declarației vamale, cu colectarea TVA-ului datorat, cu excepția cazului în care sunt utilizate regimuri speciale sau se acordă o amânare.